

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 873/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 874/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 3
- Komission asetus (EY) N:o 875/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1574/98 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 36. osittaista tarjouskilpailua varten 5
- Komission asetus (EY) N:o 876/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, sellaiseen vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta 6
- Komission asetus (EY) N:o 877/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, riisin tuontitodistusten antamisesta vuoden 1999 huhtikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 327/98 mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella 8
- ★ Komission asetus (EY) N:o 878/1999, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1999, tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta 10
- Komission asetus (EY) N:o 879/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, tavallisen vehnän tiettyihin AKT-maihin suuntautuvan viennin tukea tai vientimaksua koskevan tarjouskilpailun avaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2004/98 muuttamisesta 16
- ★ Komission asetus (EY) N:o 880/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, tiettyihin Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tuotteisiin vuonna 1998 sovellettavien määrällisten kiintiöiden käyttämättä jääneiden määrien uudelleen jakamisesta 17

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 881/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, luettelon laatimisesta maidon ja maitotuotteiden analysoimiseksi ja laadun arvioimiseksi sovelletuista vertailumenetelmistä yhteisessä markkinajärjestyssä annetun asetuksen (EY) N:o 1854/96 muuttamisesta	24
★ Komission asetus (EY) N:o 882/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, tiettyihin kirsikkajalosteisiin markkinointivuonna 1999/2000 sovellettavan vähimmäistuontihinnan vahvistamisesta	35
Komission asetus (EY) N:o 883/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, B-menetelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta	38
Komission asetus (EY) N:o 884/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, oliiviöljyn vientitukien vahvistamisesta	39
Komission asetus (EY) N:o 885/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien muuttamisesta	41
Komission asetus (EY) N:o 886/1999, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, tuontitullen vahvistamisesta riisialalla	43

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn valvontaviranomainen

★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 316/98/KOL, tehty 4 päivänä marraskuuta 1998, neljännestätoista muutoksesta valtiontukea koskeviin menettelysääntöihin ja aineellisiin sääntöihin	46
★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 317/98/KOL, tehty 4 päivänä marraskuuta 1998, viidennestätoista muutoksesta valtiontukea koskeviin menettelysääntöihin ja aineellisiin sääntöihin	73

Oikaisuja

★ Oikaistaan komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993)	88
---	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 873/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	77,7
	999	77,7
0709 90 70	052	66,9
	999	66,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	32,6
	204	40,5
	212	63,8
	600	59,5
	624	46,4
	999	48,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	87,9
	400	95,8
	508	78,2
	512	77,9
	524	75,1
	528	71,7
	720	101,2
	804	103,7
	999	86,4
	388	69,5
0808 20 50	512	73,8
	528	69,2
	720	81,8
	999	73,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 874/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvista-
misesta sokerialalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1148/98⁽²⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohdaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95⁽³⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä ”edustava hinta”, vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68⁽⁴⁾ mukaisesti; kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakioaladulle,

melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam; tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakioaladun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella; melassin vakioalaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68,

maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta; asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen voi perustua usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta,

tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan pientä

määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista; tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä,

jotta melassin vakioalaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti,

edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia,

jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuun edellytykseen; jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulleille olisi vahvistettava tietyt määrät,

näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalta kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,91	0,36	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	7,34	0,01	—

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 875/1999,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,****valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1574/98 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 36. osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdan,

sekä katsoo, että

valkoisen sokerin vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi järjestettävästä pysyvästä tarjouskilpailusta 22 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1574/98 ⁽³⁾ nojalla tämän sokerin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja,

asetuksen (EY) N:o 1574/98 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäismäärä, ottaen

erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys,

tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 36. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1574/98 nojalla järjestetyssä valkoisen sokerin 36. tarjouskilpailussa 55,000 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EYVL L 206, 23.7.1998, s. 7.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 876/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttami-
sesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 19 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo, että

valkoisen sokerin ja raakasokerin vientiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 825/1999 ⁽³⁾, ja

asetuksessa (EY) N:o 825/1999 mainittujen yksityiskoh-
taisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä
oleviin tietoihin seuraa, että nykyisin voimassa olevat

vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien, asetuksen (EY) N:o 825/1999, liitteessä vahvistettujen tuotteiden vientituet liitteessä esitettyjen määrien mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EYVL L 105, 22.4.1999, s. 4.

LIITE

sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien muuttamisesta 28 päivänä huhtikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Tuen määrä
	— EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	47,78 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	46,90 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	47,78 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	46,90 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,5194
	— EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	51,94
1701 99 10 9910	51,94
1701 99 10 9950	51,94
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,5194

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuotto on 92 %. Jos viedyn raakasokerin tuotto poikkeaa 92 %:sta, sovellettavan tuen määrä lasketaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 17 a artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti.

⁽²⁾ Vahvistaminen keskeytetty komission asetuksella (ETY) N:o 2689/85 (EYVL L 255, 26.9.1985, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) 3251/85 (EYVL N:o L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 877/1999,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,****riisin tuontitodistusten antamisesta vuoden 1999 huhtikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 327/98 mukaisesti jätettyjen hakemusten perusteella**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin ja rikottujen riisinjyvien tuontia koskevien tiettyjen tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 10 päivänä helmikuuta 1998 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 327/98 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 648/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

komissio päättää asetuksen (EY) N:o 327/98 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti kymmenen päivän kuluessa todistushakemusten viimeisestä esittämispäivästä, mitkä esitetyistä hakemuksista voidaan hyväksyä, ja vahvistaa seuraavassa osuudessa käytettävissä olevat määrät, ja

esitettyjen hakemusten kohteena olevien määrien tarkastelun perusteella on säädettävä, että todistusten myöntäminen edellyttää tapauksen mukaan vähennysprosentin

soveltamista haettuihin määriin tämän asetuksen liitteen säännösten mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Vuoden 1999 huhtikuun kymmenen ensimmäisen työpäivän aikana asetuksen (EY) N:o 327/98 mukaisesti esitettyjen ja komissiolle toimitettujen riisiä koskevien tuontitodistushakemusten perusteella todistukset annetaan hakemuksissa ilmoitetuille määrille, joihin sovelletaan, tapauksen mukaan, liitteessä vahvistettuja vähennysprosentteja.

2. Seuraavassa osuudessa käytettävissä olevat määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 37, 11.2.1998, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 88, 24.3.1998, s. 3.

LIITE

Vuoden 1999 huhtikuun osuuden osalta luettuihin määriin sekä seuraavan osuuden osalta käytettävissä oleviin määriin sovellettavat vähennysprosentit:

- a) 2 artiklassa tarkoitettu määrä: CN-koodiin 1006 30 kuuluva osittain tai kokonaan hiottu riisi

Alkuperämaa	Vähennysprosentti	Heinäkuun 1999 täydentävässä osuudessa käytettävissä oleva määrä (tonnia)
Amerikan yhdysvallat	0 (%)	19 978,84
Thaimaa	0 (%)	6 050,53
Australia	0 (%)	890
Muut	98,2459	—

(¹) Todistuksen antaminen hakemuksessa esitetylle määrälle.

- b) 2 artiklassa tarkoitettu määrä: CN-koodiin 1006 20 kuuluva esikuorittu riisi

Alkuperämaa	Vähennysprosentti	Heinäkuun 1999 täydentävässä osuudessa käytettävissä oleva määrä (tonnia)
Australia	—	10 386
Amerikan yhdysvallat	0 (%)	3 877
Thaimaa	0 (%)	102
Muut	0 (%)	76

(¹) Todistuksen antaminen hakemuksessa esitetylle määrälle.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 878/1999,
annettu 27 päivänä huhtikuuta 1999,
tietyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoit-
tujen yksikköarvojen vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisöjen tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 82/97⁽²⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisöjen tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevien säännösten vahvistamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 502/1999⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 173 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173–177 artiklassa säädetään perusteet, joiden nojalla komissio vahvistaa jaksoit-

taiset yksikköarvot mainitun asetuksen liitteessä 26 esitetyn luokittelun mukaisesti kuvatuille tuotteille, ja

edellä mainituissa artikloissa vahvistettujen sääntöjen ja perusteiden soveltaminen komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti toimitettuihin tekijöihin johtaa yksikköarvon vahvistamiseen kyseisille tuotteille, siten kuin tämän asetuksen liitteessä määrätään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yksikköarvot vahvistetaan, kuten liitteessä olevassa taulukossa esitetään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 17, 21.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 65, 12.3.1999, s. 1.

LIITE

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti						
	Laji, lajike, CN-koodi	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.10	Uudet perunat 0701 90 51 0701 90 59	a) b) c)	40,73 242,17 362,27	560,46 267,17 1 643,04	79,66 32,08 26,81	302,77 78 864,28	13 286,13 89,76	6 776,90 8 165,63
1.30	Kepasipuli (ei kuitenkaan istukassipulit) 0703 10 19	a) b) c)	26,21 155,84 233,12	360,66 171,93 1 057,31	51,26 20,64 17,25	194,83 50 749,64	8 549,70 57,76	4 360,98 5 254,63
1.40	Valkosipuli 0703 20 00	a) b) c)	136,21 809,87 1 211,52	1 874,29 893,48 5 494,70	266,40 107,27 89,67	1 012,52 263 739,34	44 431,70 300,17	22 663,44 27 307,65
1.50	Purjosipuli ex 0703 90 00	a) b) c)	45,47 270,35 404,43	625,68 298,26 1 834,26	88,93 35,81 29,93	338,00 88 042,20	14 832,31 100,20	7 565,57 9 115,92
1.60	Kukkakaali ex 0704 10 10 ex 0704 10 05 ex 0704 10 80	a) b) c)	75,84 450,92 674,56	1 043,58 497,48 3 059,38	148,33 59,73 49,93	563,76 146 846,72	24 739,01 167,13	12 618,71 15 204,55
1.70	Ruusukaali 0704 20 00	a) b) c)	59,69 354,90 530,91	821,35 391,54 2 407,89	116,74 47,01 39,29	443,71 115 575,96	19 470,88 131,54	9 931,58 11 966,77
1.80	Valko- ja punakaali 0704 90 10	a) b) c)	43,91 261,08 390,56	604,21 288,03 1 771,33	85,88 34,58 28,91	326,40 85 021,62	14 323,44 96,76	7 306,01 8 803,16
1.90	Parsakaali (<i>Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck</i>) ex 0704 90 90	a) b) c)	105,95 629,95 942,37	1 457,90 694,99 4 274,01	207,22 83,44 69,75	787,58 205 147,81	34 560,89 233,48	17 628,60 21 241,07
1.100	Kiinankaali ex 0704 90 90	a) b) c)	67,40 400,74 599,49	927,44 442,12 2 718,91	131,82 53,08 44,37	501,02 130 504,60	21 985,88 148,53	11 214,42 13 512,49
1.110	Keräsalaatti 0705 11 10 0705 11 05 0705 11 80	a) b) c)	152,67 907,73 1 357,92	2 100,79 1 001,45 6 158,69	298,60 120,24 100,50	1 134,87 295 610,34	49 800,95 336,44	25 402,15 30 607,59
1.120	Endiivit ex 0705 29 00	a) b) c)	21,82 129,74 194,08	300,25 143,13 880,22	42,68 17,18 14,36	162,20 42 249,41	7 117,68 48,08	3 630,54 4 374,52
1.130	Porkkanat ex 0706 10 00	a) b) c)	72,95 433,74 648,85	1 003,81 478,52 2 942,80	142,68 57,45 48,02	542,27 141 250,90	23 796,29 160,76	12 137,86 14 625,16
1.140	Retiisit ja retikat ex 0706 90 90	a) b) c)	117,77 700,23 1 047,51	1 620,55 772,52 4 750,83	230,34 92,75 77,53	875,44 228 034,52	38 416,57 259,53	19 595,28 23 610,77
1.160	Herneet (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 90 0708 10 20 0708 10 95	a) b) c)	391,16 2 325,73 3 479,17	5 382,48 2 565,84 15 779,36	765,04 308,06 257,50	2 907,69 757 391,37	127 596,39 862,00	65 083,55 78 420,54

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti						
	Laji, lajike, CN-koodi	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.170	Pavut:							
1.170.1	Pavut (<i>Vigna</i> - ja <i>Phaseolus</i> -suvun lajit) ex 0708 20 90 ex 0708 20 20 ex 0708 20 95	a) b) c)	106,31 632,09 945,57	1 462,86 697,35 4 288,53	207,92 83,73 69,98	790,26 205 844,86	34 678,32 234,28	17 688,50 21 313,24
1.170.2	Pavut (<i>Phaseolus</i> -suvun lajit, <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus Savi</i>) ex 0708 20 90 ex 0708 20 20 ex 0708 20 95	a) b) c)	213,37 1 268,64 1 897,82	2 936,04 1 399,62 8 607,32	417,32 168,04 140,46	1 586,09 413 141,93	69 601,29 470,21	35 501,78 42 776,84
1.180	Härkäpavut ex 0708 90 00	a) b) c)	157,74 937,88 1 403,02	2 170,55 1 034,71 6 363,22	308,51 124,23 103,84	1 172,56 305 427,23	51 454,79 347,61	26 245,73 31 624,03
1.190	Latva-artisokat 0709 10 00	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
1.200	Parsa:							
1.200.1	— vihreä ex 0709 20 00	a) b) c)	315,67 1 876,89 2 807,73	4 343,71 2 070,66 12 734,10	617,40 248,61 207,81	2 346,53 611 222,35	102 971,55 695,65	52 523,07 63 286,15
1.200.2	— muu ex 0709 20 00	a) b) c)	318,85 1 895,80 2 836,01	4 387,47 2 091,52 12 862,38	623,62 251,11 209,90	2 370,17 617 379,69	104 008,87 702,65	53 052,18 63 923,69
1.210	Munakoisot 0709 30 00	a) b) c)	161,86 962,38 1 439,66	2 227,24 1 061,73 6 529,42	316,57 127,48 106,55	1 203,19 313 404,66	52 798,73 356,69	26 931,24 32 450,02
1.220	Ruotiselleri eli lehtiselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	a) b) c)	38,72 230,22 344,40	532,80 253,99 1 561,96	75,73 30,49 25,49	287,83 74 972,37	12 630,46 85,33	6 442,47 7 762,66
1.230	Kanttarellit 0709 51 30	a) b) c)	1 886,75 11 218,11 16 781,70	25 962,25 12 376,27 76 111,31	3 690,16 1 485,94 1 242,05	14 025,16 3 653 257,42	615 457,85 4 157,85	313 928,79 378 259,41
1.240	Makeat ja miedot paprikat 0709 60 10	a) b) c)	237,73 1 413,48 2 114,49	3 271,24 1 559,41 9 590,00	464,96 187,23 156,50	1 767,17 460 309,47	77 547,53 523,89	39 554,94 47 660,59
1.250	Fenkoli 0709 90 50	a) b) c)	73,55 437,31 654,19	1 012,07 482,46 2 967,00	143,85 57,93 48,42	546,73 142 412,66	23 992,01 162,08	12 237,69 14 745,45
1.270	Bataatit, tuoreina, kokonaisina, ihmisravinnoksi tarkoitettuina 0714 20 10	a) b) c)	62,72 372,92 557,86	863,05 411,42 2 530,12	122,67 49,40 41,29	466,23 121 442,85	20 459,26 138,22	10 435,73 12 574,23
2.10	Tuoreet kastanjat (<i>Castanea</i> -suvun lajit) ex 0802 40 00	a) b) c)	176,48 1 049,30 1 569,70	2 428,42 1 157,63 7 119,19	345,16 138,99 116,18	1 311,86 341 712,93	57 567,78 388,91	29 363,80 35 381,06
2.30	Tuoreet ananakset ex 0804 30 00	a) b) c)	60,81 361,56 540,87	836,76 398,89 2 453,07	118,93 47,89 40,03	452,03 117 744,58	19 836,22 134,01	10 117,93 12 191,31

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti						
	Laji, lajike, CN-koodi	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.40	Tuoreet avokadot ex 0804 40 90 ex 0804 40 20 ex 0804 40 95	a) b) c)	146,53 871,23 1 303,31	2 016,30 961,17 5 911,01	286,59 115,40 96,46	1 089,23 283 721,64	47 798,09 322,91	24 380,54 29 376,63
2.50	Tuoreet guavat ja mangot ex 0804 50 00	a) b) c)	113,06 672,22 1 005,61	1 555,74 741,62 4 560,83	221,13 89,04 74,43	840,43 218 914,69	36 880,17 249,15	18 811,60 22 666,49
2.60	Makeat appelsiinit, tuoreet:							
2.60.1	— veri- ja puoliveriappelsiinit 0805 10 10	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita ja Hamlins 0805 10 30	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.3	— muut 0805 10 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70	Tuoreet mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); tuoreet klementiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit:							
2.70.1	— klementiinit 0805 20 10	a) b) c)	63,51 377,61 564,89	873,92 416,60 2 561,99	124,21 50,02 41,81	472,10 122 972,51	20 716,96 139,96	10 567,17 12 732,61
2.70.2	— monrealit (monreales) ja satsumat 0805 20 30	a) b) c)	79,99 475,60 711,47	1 100,69 524,70 3 226,79	156,45 63,00 52,66	594,61 154 882,24	26 092,74 176,27	13 309,22 16 036,56
2.70.3	— mandariinit ja wilkingit 0805 20 50	a) b) c)	96,04 571,03 854,23	1 321,54 629,98 3 874,24	187,84 75,64 63,22	713,91 185 959,37	31 328,25 211,64	15 979,71 19 254,29
2.70.4	— tangeriinit ja muut ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	a) b) c)	68,80 409,07 611,94	946,71 451,30 2 775,39	134,56 54,18 45,29	511,42 133 215,38	22 442,56 151,62	11 447,36 13 793,16
2.85	Tuoreet limetit (<i>Citrus aurantifolia</i>) ex 0805 30 90	a) b) c)	161,61 960,89 1 437,44	2 223,80 1 060,09 6 519,33	316,08 127,28 106,39	1 201,33 312 920,59	52 717,18 356,14	26 889,64 32 399,90
2.90	Greipit, tuoreet:							
2.90.1	— valkoinen ex 0805 40 90 ex 0805 40 20 ex 0805 40 95	a) b) c)	38,48 228,79 342,26	529,50 252,41 1 552,28	75,26 30,31 25,33	286,04 74 507,67	12 552,18 84,80	6 402,53 7 714,55
2.90.2	— vaaleanpunainen ex 0805 40 90 ex 0805 40 20 ex 0805 40 95	a) b) c)	50,93 302,82 453,00	700,81 334,08 2 054,51	99,61 40,11 33,53	378,59 98 614,23	16 613,37 112,23	8 474,04 10 210,55
2.100	Syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet ex 0806 10 10	a) b) c)	129,79 771,70 1 154,42	1 785,95 851,37 5 235,72	253,85 102,22 85,44	964,79 251 308,48	42 337,50 286,02	21 595,24 26 020,56

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti						
	Laji, lajike, CN-koodi	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.110	Vesimelonit 0807 11 00	a) b) c)	62,67 372,62 557,42	862,36 411,09 2 528,10	122,57 49,36 41,26	465,86 121 346,04	20 442,95 138,11	10 427,41 12 564,21
2.120	Melonit (muut kuin vesimeloni):							
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (myös Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (myös Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	a) b) c)	72,02 428,21 640,58	991,02 472,42 2 905,28	140,86 56,72 47,41	535,36 139 450,17	23 492,92 158,71	11 983,12 14 438,71
2.120.2	— muut ex 0807 19 00	a) b) c)	147,03 874,20 1307,76	2 023,18 964,45 5 931,18	287,57 115,80 96,79	1 092,95 284 689,78	47 961,19 324,01	24 463,73 29 476,87
2.140	Päärynät:							
2.140.1	Nipponinpäärynät eli "nashit" (<i>Pyrus pyrifolia</i>) ex 0808 20 50	a) b) c)	235,45 1 399,92 2 094,21	3 239,86 1 544,45 9 498,03	460,50 185,43 155,00	1 750,22 455 894,77	76 803,79 518,86	39 175,58 47 203,49
2.140.2	Muut ex 0808 20 50	a) b) c)	77,57 461,21 689,95	1 067,39 508,83 3 129,17	151,71 61,09 51,06	576,62 150 196,46	25 303,33 170,94	12 906,56 15 551,39
2.150	Aprikoosit ex 0809 10 00	a) b) c)	202,62 1 204,72 1 802,20	2 788,11 1 329,10 8 173,67	396,29 159,58 133,38	1 506,18 392 327,03	66 094,64 446,52	33 713,13 40 621,66
2.160	Kirsikat 0809 20 05 0809 20 95	a) b) c)	334,09 1 986,41 2 971,56	4 597,18 2 191,49 13 477,16	653,42 263,12 219,93	2 483,46 646 888,44	108 980,16 736,24	55 587,90 66 979,03
2.170	Persikat 0809 30 90	a) b) c)	155,49 924,50 1 383,01	2 139,59 1 019,95 6 272,45	304,11 122,46 102,36	1 155,83 301 070,62	50 720,84 342,65	25 871,36 31 172,95
2.180	Nektariinit ex 0809 30 10	a) b) c)	91,08 541,54 810,11	1253,29 597,45 3674,16	178,14 71,73 59,96	677,04 176 355,47	29 710,30 200,71	15 154,44 18 259,90
2.190	Luumut 0809 40 05	a) b) c)	115,68 687,80 1 028,92	1 591,79 758,81 4 666,52	226,25 91,11 76,15	859,91 223 987,71	37 734,82 254,93	19 247,53 23 191,76
2.200	Mansikat 0810 10 10 0810 10 05 0810 10 80	a) b) c)	329,50 1 959,12 2 930,74	4 534,02 2 161,38 13 292,00	644,45 259,50 216,91	2 449,34 638 000,96	107 482,90 726,12	54 824,19 66 058,82
2.205	Vadelmat 0810 20 10	a) b) c)	1 648,10 9 799,16 14 659,03	22 678,35 10 810,83 66 484,19	3 223,40 1 297,98 1 084,94	12 251,15 3 191 166,59	537 610,22 3 631,93	274 220,77 330 414,38
2.210	Mustikat (<i>Vaccinium myrtillus</i> -lajin hedelmät) 0810 40 30	a) b) c)	724,96 4 310,42 6 448,16	9 975,67 4 755,43 29 244,81	1 417,90 570,95 477,24	5 388,99 1 403 718,30	236 481,95 1 597,60	120 623,19 145 341,43
2.220	Kiivit (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 10 0810 50 20 0810 50 30	a) b) c)	106,02 630,37 942,99	1 458,87 695,45 4276,84	207,36 83,50 69,79	788,10 205 283,35	34 583,72 233,64	17 640,24 21 255,10

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti						
	Laji, lajike, CN-koodi	a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.230	Granaattiomenat ex 0810 90 85	a) b) c)	52,98 315,00 471,23	729,02 347,53 2 137,21	103,62 41,73 34,88	393,83 102 583,58	17 282,08 116,75	8 815,13 10 621,54
2.240	Kakiluumut eli persimonit (myös saronhe- delmät) ex 0810 90 85	a) b) c)	400,36 2 380,43 3 561,00	5 509,07 2 626,19 16 150,48	783,04 315,31 263,56	2 976,08 775 205,06	130 597,43 882,28	66 614,30 80 264,97
2.250	Litsit ex 0810 90 30	a) b) c)	588,59 3 499,60 5 235,21	8 099,17 3 860,90 23 743,66	1 151,18 463,55 387,47	4375,28 1 139 669,16	191 998,06 1 297,08	97 933,14 118 001,70

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 879/1999,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,****tavallisen vehnän tiettyihin AKT-maihin suuntautuvan viennin tukea tai
vientimaksua koskevan tarjouskilpailun avaamisesta annetun asetuksen (EY)
N:o 2004/98 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 tietyistä yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä, vientitukien myöntämisestä ja häiriötilanteessa toteutettavista toimenpiteistä vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2004/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 456/1999⁽⁶⁾, avataan tavallisen vehnän tiettyihin AKT-maihin suuntautuvaa vientiä koskeva tarjouskilpailu,

taloudellisista syistä on soveliaasta pidentää tätä tarjouskilpailua ja siksi olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 2004/98 1 artikla,

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2004/98 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tarjouskilpailuun voi osallistua 27 päivään toukokuuta 1999 asti. Kyseisen jakson aikana järjestetään viikottaisia tarjouskilpailuja, joihin liittyvät määrät ja tarjousten jättöpäivät määritetään tarjouskilpailuilmoituksessa.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EYVL L 55, 3.3.1999, s. 5.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 880/1999,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,****tiettyihin Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tuotteisiin vuonna 1998 sovellettavien määrällisten kiintiöiden käyttämättä jääneiden määrien uudelleen jakamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön määrällisten kiintiöiden hallintomenettelyn käyttöönotosta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 520/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 138/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 5 kohdan sekä 14 ja 24 artiklan,

sekä katsoo, että

(1) neuvosto on tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 antamallaan asetuksella (EY) N:o 519/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1138/98⁽⁴⁾, ottanut käyttöön vuotuisia määrällisiä kiintiöitä tiettyjen kyseisen asetuksen liitteessä II lueteltujen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden osalta; kyseisiin kiintiöihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 520/94 säännöksiä,

(2) komissio on tämän vuoksi antanut asetuksen (EY) N:o 738/94⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 983/96⁽⁶⁾, jossa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 520/94 soveltamista koskevat yleiset säännökset; näitä säännöksiä sovelletaan edellä mainittujen kiintiöiden hallinnointiin, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu,

(3) asetuksen (EY) N:o 520/94 20 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat toimittaneet komission tiedoksi kiintiöistä vuonna 1998 myönnetty, mutta käyttämättä jääneet määrät,

(4) käyttämättä jääneitä määriä ei ole voitu jakaa uudelleen niin ajoissa, että ne olisi voitu käyttää ennen kiintiövuoden 1998 loppua,

(5) tuotteista toimitettujen tietojen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että kiintiövuonna 1998 käyttämättä jääneet määrät olisi jaettava uudelleen vuonna 1999 tämän asetuksen liitteessä I esitettyihin määriin saakka,

(6) asetuksessa (EY) N:o 520/94 säädettyjen eri hallintomenetelmien tarkastelu osoittaa, että olisi hyväksyttävä perinteisten kauppavirtojen huomioon ottamiseen perustuva menetelmä; tämän menetelmän mukaisesti kiintiöerät jaetaan kahteen osaan, joista toinen varataan perinteisille tuojille ja toinen muille hakijoille,

(7) saatu kokemus osoittaa, että tällä menetelmällä voidaan parhaiten varmistaa liiketoimien jatkuvuus asianomaisten yhteisön toimijoiden kannalta ja välttää häiriöt kaupassa,

(8) on syytä jakaa tämän asetuksen mukaisesti uudelleen jaetut määrät soveltamalla samoja perusteita kuin vuoden 1999 kiintiöitä jaettaessa,

(9) perinteisille tuojille tarkoitetun kiintiöosuuden jakamiseksi on syytä säilyttää vuoden 1999 kiintiöiden jakamisessa käytetty viitejakso, joka on joko vuosi 1996 tai vuosi 1997, koska se edustaa edelleen kyseessä olevien tuotteiden kaupan tavanomaista kehitystä; näin ollen perinteisten tuojien on todistettava tuoneensa kyseisten kiintiöiden alaisia Kiinasta peräisin olevia tuotteita joko vuonna 1996 tai vuonna 1997,

(10) olisi yksinkertaistettava niitä muodollisuuksia, jotka sellaisten perinteisten tuojien on suoritettava, joille on myönnetty tuontilisenssi jo yhteisön vuoden 1999 kiintiöitä jaettaessa; toimivaltaisilla hallintoviranomaisilla on jo kustakin perinteisestä tuojasta tarvittavat todisteet vuonna 1996 tai vuonna 1997 toteutuneen tuonnin osalta; tämän vuoksi riittää, että mainitut tuojat liittävät uuteen lisenssihakemukseensa jäljennöksen edellisestä lisenssistään,

(11) muille tuojille varatun osuuden jakamista varten olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet mahdollisimman hyvien edellytysten luomiseksi kiintiöiden jakamiselle ja niiden parhaalle mahdolliselle

⁽¹⁾ EYVL L 66, 10.3.1994, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 21, 27.1.1996, s. 6.⁽³⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89.⁽⁴⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 87, 31.3.1994, s. 47.⁽⁶⁾ EYVL L 131, 1.6.1996, s. 47.

käytölle; tätä varten vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta säätää, että tämän osuuden jako tapahtuu suhteessa haettuihin määriin tosiasiallisesti jätettyjen tuontilisenssihakemusten samanaikaisen tarkastelun perusteella ja että tämä osuus on varattu ainoastaan niille tuojille, jotka voivat todistaa saaneensa kyseisen tuotteen tuontilisenssin ja käyttäneensä siitä vähintään 80 prosenttia kiintiövuonna 1998, sekä tuojille, jotka eivät saaneet tuontilisenssiä kyseiselle tuotteelle kiintiövuonna 1998; on lisäksi tarpeen rajoittaa ennakolta määrättyyn määrään tai arvoon määrä, jota kaikki muut kuin perinteiset tuojat voivat hakea,

- (12) kiintiöiden jakoon osallistumista varten perinteisille ja muille tuojille olisi vahvistettava tuontilisenssihakemusten jättämistä koskeva määräaika,
- (13) kiintiöiden parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi olisi säädettävä, että jalkineiden tuontia koskevista lisenssihakemuksissa on täsmennettävä jokaisen yhdistetyn nimikkeistön koodin osalta haetut määrät, jos kiintiöt koskevat useampaa yhdistetyn nimikkeistön koodia,
- (14) jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle vastaanotetuista tuontilisenssihakemuksista asetuksen (EY) N:o 520/94 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen; perinteisten tuojien aikaisempaa tuontia koskevat tiedot olisi ilmaistava kyseisen kiintiön yksikköinä;
- (15) kiintiöiden hallinnoinnista saatujen kokemusten perusteella sekä tuontia koskevien hallinnollisten muodollisuuksien helpottamiseksi taloudellisten toimijoiden osalta ja ottaen huomioon, että käyttämättä jääneitä määriä ei voida siirtää seuraavalle vuodelle kuin kerran, mistä syystä tuonnin liiallisen kasautumisen vaara vaikuttaa vähäiseltä, katsotaan tarkoituksenmukaiseksi säätää, että uudelleen jaettuja määriä koskevien tuontilisenssien voimassaoloaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisen lisäarvioinnin tuloksia, jota voidaan tulevaisuudessa pitää tarkoituksenmukaisena tässä yhteydessä, ja
- (16) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) 520/94 22 artiklassa perustetun kiintiöiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 519/94 liitteessä II tarkoitettujen määrällisten kiintiöiden kiintiö-

vuonna 1998 käyttämättä jääneiden määrien uudelleen jakamista vuonna 1999 koskevat erityiset säännökset.

Kiintiövuonna 1998 käyttämättä jääneet määrät jaetaan uudelleen tämän asetuksen liitteessä I esitettyihin määriin tai arvoihin saakka.

Asetuksen (EY) N:o 520/94 soveltamista koskevista säännöksistä annettua asetusta (EY) N:o 738/94 sovelletaan, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetut määrälliset kiintiöt jaetaan asetuksen (EY) N:o 520/94 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista perinteisten kauppavirtojen huomioon ottamiseen perustuvaa menetelmää soveltamalla.

2. Jokaisesta määrällisestä kiintiöstä perinteisille tuojille ja muille tuojille varattu osuus ilmoitetaan tämän asetuksen liitteessä II.

3. Muille kuin perinteisille tuojille varattu osuus jaetaan sellaisen menetelmän mukaisesti, joka perustuu jakamiseen suhteessa haettuihin määriin ja jossa kunkin tuojan hakema määrä ei saa olla suurempi kuin tämän asetuksen liitteessä III esitetty määrä. Tietyt tuotteen tuontilisenssiä voivat hakea ainoastaan tuojat, jotka voivat todistaa tuoneensa vähintään 80 prosenttia siitä määrästä, jota varten niille on myönnetty tuontilisenssi komission asetusten (EY) N:o 2021/97⁽¹⁾ ja/tai (EY) N:o 1280/98⁽²⁾ mukaisesti, sekä tuojat, jotka ilmoittavat, etteivät ne saaneet tuontilisenssiä komission asetusten (EY) N:o 2021/97 ja/tai (EY) N:o 1280/98 mukaisesti.

3 artikla

Tuontilisenssihakemukset on jätettävä tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille sellaisen määräajan kuluessa, joka alkaa seuraavana päivänä sen jälkeen, kun tämä asetus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja päättyy 27 päivänä toukokuuta 1999 kello 15.00 Brysselin aikaa.

4 artikla

1. Perinteisille tuojille varattua kiintiöosuutta jaettaessa perinteisinä tuojina pidetään niitä, jotka voivat todistaa harjoittaneensa tuontia kalenterivuoden 1996 tai 1997 aikana.

2. Asetuksen (EY) N:o 520/94 7 artiklassa tarkoitettujen todisteiden on liityttävä sellaisten Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tuotteiden vapaaseen liikkeesseen luovutukseen kalenterivuonna 1996 tai 1997, jotka kuuluvat lisenssihakemuksen kohteena oleviin määrällisiin kiintiöihin.

⁽¹⁾ EYVL L 284, 16.10.1997, s. 42.

⁽²⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 17.

3. Asetuksen (EY) N:o 520/94 7 artiklan ensimmäisessä luettelumakohdassa tarkoitettujen todisteiden sijasta:

- hakija voi liittää lisenssihakemukseensa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hallussaan olevien tullaustietojen perusteella laatiman ja varmentaman todistusasiakirjan, joka koskee hakijan tai tarvittaessa toimijan, jonka toimintaa hakija jatkaa, toteuttamaa asianomaisten tuotteiden tuontia kalenterivuoden 1996 tai 1997 aikana,
- hakija, jolla on jo komission asetuksen (EY) N:o 2297/98 ⁽¹⁾ mukaisesti vuodeksi 1999 myönnetty tuontilisenssi, joka koskee lisenssihakemuksen kattamia tuotteita, voi liittää tähän lisenssihakemukseen jäljennöksen edellisestä lisenssistä. Tällöin hakijan on mainittava lisenssihakemuksessa kyseisen tuotteen toteutuneen tuonnin kokonaismäärä valitun viiteajanjakson aikana.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä kesäkuuta 1999 kello 10.00 Brysselin aikaa tiedot tuontilisenssihakemusten lukumäärästä ja kokonaispaljou-

desta sekä perinteisten tuojien jättämien hakemusten osalta tiedot näiden toteuttaman aikaisemman tuonnin määrästä tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun valitun viiteajanjakson aikana.

6 artikla

Komissio vahvistaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1999 ne määrälliset perusteet, joiden mukaisesti toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on käsiteltävä tuojien hakemukset.

7 artikla

Tuontilisenssit ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 1999. Niiden voimassaoloaikaa ei voi pidentää.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 287, 24.10.1998, s. 10.

LIITE I

Uudelleen jaettavat määrät

Tavaran kuvaus	HS-/CN-koodi	Uudelleen jaetut määrät
Jalkineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodeihin:	ex 6402 99 ⁽¹⁾	6 508 239 paria
	6403 51 6403 59	1 294 088 paria
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 823 036 paria
	ex 3404 11 ⁽²⁾	5 863 051 paria
	6404 19 10	15 869 720 paria
Posliiniset pöytä- ja keittiöesineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6911 10	8 175,49 tonnia
Keraamiset pöytä-, keittiö- ja muut taloukseen sekä toalettiesineet, muut kuin posliiniset, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6912 00	7 043,15 tonnia

⁽¹⁾ Eivät kuitenkaan erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

⁽²⁾ Eivät kuitenkaan:

- (a) jalkineet, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nautoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittaislistoja tai niiden kaltaisia tavaroita ja joissa on pistelemätön sisäpohja;
- (b) erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

LIITE II

Kiintiöiden jakaminen

Tavaran kuvaus	HS-/CN-koodi	Perinteisille tuojille varattu osuus	Muille tuojille varattu osuus
Jalkineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodeihin:	ex 6402 99 ⁽¹⁾	4 881 179 paria (75 %)	1 627 060 paria (25 %)
	6403 51 6403 59	970 566 paria (75 %)	323 522 paria (25 %)
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 367 277 paria (75 %)	455 759 paria (25 %)
	ex 6404 11 ⁽²⁾	4 397 288 paria (75 %)	1 465 763 paria (25 %)
	6404 19 10	11 902 290 paria (75 %)	3 967 430 paria (25 %)
Posliiniset pöytä- ja keittiöesineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6911 10	6 131,62 tonnia (75 %)	2 043,87 tonnia (25 %)
Keraamiset pöytä-, keittiö- ja muut taloukseen sekä toalettiesineet, muut kuin posliiniset, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6912 00	5 282,36 tonnia (75 %)	1 760,79 tonnia (25 %)

⁽¹⁾ Eivät kuitenkaan erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

⁽²⁾ Eivät kuitenkaan:

- jalkineet, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nautoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittaislistoja tai niiden kaltaisia tavaroita ja joissa on pistelemätön sisäpohja;
- erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiiviitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

LIITE III

Enimmäismäärä, jota jokainen muu kuin perinteinen tuoja voi pyytää

Tavaran kuvaus	HS-/CN-koodi	Ennalta määrätty enimmäismäärä
Jalkineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodeihin:	ex 6402 99 ⁽¹⁾	4 000 paria
	6403 51 6403 59	4 000 paria
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	4 000 paria
	ex 6404 11 ⁽²⁾	4 000 paria
	6404 19 10	4 000 paria
Posliiniset pöytä- ja keittiöesineet, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6911 10	4 tonnia
Keraamiset pöytä-, keittiö- ja muut taloukseen sekä toaletti- ja keittiö- ja muut posliiniset, jotka kuuluvat HS-/CN-koodiin:	6912 00	4 tonnia

⁽¹⁾ Eivät kuitenkaan erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiivitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

⁽²⁾ Eivät kuitenkaan:

- (a) jalkineet, jotka on tarkoitettu urheiluun ja joissa on tai joihin voidaan kiinnittää piikkejä, nauvoja, nappuloita, pidikkeitä, poikittailistoja tai niiden kaltaisia tavaroita ja joissa on pistelemätön sisäpohja;
- (b) erikoisteknologiaa sisältävät jalkineet: jalkineet, joiden cif-hinta paria kohti on vähintään 9 euroa, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön ja joissa on muotin mukaan tehty yksi- tai useampikerroksinen pistelemätön sisäpohja synteettisestä materiaalista, joka on suunniteltu erityisesti vaimentamaan vertikaalisten tai lateraalisten liikkeiden aiheuttamat tärähdykset ja joissa on sellaisia teknisiä ominaisuuksia kuin kaasua tai nestettä sisältäviä ilmatiivitä tyynyjä, tärähdyksiä vaimentavia tai neutraloivia mekaanisia osia taikka sellaisia materiaaleja kuin pientiheyspolymeerejä.

LIITE IV

LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA

1. BELGIQUE/BELGIË

Ministère des affaires économiques

Administration des relations économiques, 4^e division: Mise en œuvre des politiques commerciales. Services licences

Ministerie van Economische Zaken

Bestuur van de Economische Betrekkingen. 4^e afdeling: Toepassing van de handelspolitiek. Dienst Vergunningen
60, rue Général Leman/Generaal Lemanstraat 60

B-1040 Bruxelles/Brussel

Tél./Tel.: (32 2) 206 58 16

Télécopieur/Fax: (32 2) 230 83 22 231 14 84

Tel.: (39 6) 59 931

Telefax: (39 6) 59 93 26 31/59 93 22 35

Telex: 610083-610471-614478

2. DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen

Søndergade 25

DK-8600 Silkeborg

Tlf. (45) 87 20 40 60

Fax (45) 87 20 40 77

3. DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft

Frankfurter Straße 29-31

D-65760 Eschborn

Tel.: (49) 61 96 404-0

Fax: (49) 61 96 40 42 12

4. GREECE

Ministry of National Economy

1, Kornarou Street

GR-Athens 105-63

Tel.: (301) 328-6031/328-60 32

Fax: (301) 328 60 94/328 60 59

5. ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda

Dirección General de Comercio Exterior

Paseo de la Castellana, 162

E-28071 Madrid

Tel.: (34) 913 49 38 94/913 49 37 78

Fax: (34) 913 49 38 32.

6. FRANCE

Service des titres du commerce extérieur

8, rue de la Tour-des-Dames

F-75436 Paris Cedex 09

Tél.: (331) 40 04 04 04

Télécopieur: (331) 55 07 46 59

7. IRELAND

Department of Enterprise Trade and Employment

Licencing Unit

Kildare Street

Dublin 2

Tel.: (353 1) 631 21 21

Fax: (353 1) 676 61 54

8. ITALIA

Ministero del Commercio con l'estero

Direzione generale delle importazioni e delle esportazioni

Viale America 341

I-00144 Roma

9. LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères

Office des Licences

Boîte postale 113

L-2011 Luxembourg

Tél.: (352) 22 61 62

Télécopieur: (352) 46 61 38

10. NEDERLAND

Centrale Dienst voor in- en uitvoer

Engelse Kamp 2

Postbus 30003

NL-9700 RD Groningen

Tel.: (31 50) 523 91 11

Fax: (31 50) 526 06 98

11. ÖSTERREICH

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten

Landstrasser Hauptstraße 55/57

A-1031 Wien

Tel.: (43) 1 71 10 23 61

Fax: (43) 1 715 83 47

12. PORTUGAL

Ministério da Economia

Direcção-Geral do Comércio

Avenida da República, 79

P-1094 Lisboa

Tel.: (351 1) 793 09 93/793 30 02

Fax: (351 1) 793 22 10/796 37 23

Telex: 13418

13. SUOMI

Tullihallitus

PL 512

FIN-00101 Helsinki

P. (358-9) 61 41

F. (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium

Box 6803

S-113 86 Stockholm

Tfn (46-8) 690 48 00

Fax (46-8) 30 67 59

15. UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry

Import Licencing Branch

Queensway House, West Precinct Billingham

Stockton on Tees TS23 2NF

Tel.: (44 1642) 36 43 33/36 43 34

Fax: (44 1642) 53 35 57

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 881/1999,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,****luettelon laatimisesta maidon ja maitotuotteiden analysoimiseksi ja laadun arvioimiseksi sovelletuista vertailumenetelmistä yhteisessä markkinajärjestelyssä annetun asetuksen (EY) N:o 1854/96 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maidon ja maitotuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan, 7 artiklan 5 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 16 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 17 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo, että

vertailu- ja rutiinimenetelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maidon ja maitotuotteiden analysoimiseksi ja laadun arvioimiseksi yhteisessä markkinajärjestelyssä 24 päivänä marraskuuta 1995 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2721/95 ⁽³⁾ 2 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että vuosittain ennen 1 päivää huhtikuuta on laadittava luettelo mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuihin analyyseihin sovellettavista

vertailumenetelmistä; luettelo vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1854/96 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 745/98 ⁽⁵⁾; vertailumenetelmiä koskeva luettelo olisi ajantasaistettava; komission asetuksen (EY) N:o 1854/96 liite olisi korvattava, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1854/96 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EYVL L 283, 25.11.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 246, 27.9.1996, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 103, 3.4.1998, s. 8.

LIITE

"LIITE

LUETTELO ASETUKSEN (EY) N:o 2721/95 MUKAISISTA VERTAILUMENETELMISTÄ

Luettelo:

min = minimi, max = maksimi, Liite = Mainitun asetuksen liite, SnF = rasvaton kuiva-aine, FFA = vapaat rasvahapot, PV = peroksidiluku, A = ulkonäkö
F = haju ja maku, C = kiinteys, rakenne, TBC = bakteerien kokonaismäärä, Therm = termofiilisten bakteerien määrä, MS = jäsenvaltio, IDF = International Dairy Federation, ISO = International Standards Organisation, IUPAC = International Union of Pure and Applied Chemistry, ADPI = American Dairy Products Institute, SCM = makeutettu kondendoitu maito, EMC = maito- tai kermajauhe, MSNF = maidon rasvaton kuiva-aine.

OSA A:

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (EY) N:o 454/95 Julkinen varastointi	Suolaton voi	Maitorasva	82 % min	Komission asetus (EY) N:o 880/98 (EYVL L 124, 25.4.1998, s. 16)	Huomautus 1
		Vesi	16 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98	
		SnF	2 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98	
		Rasvan happoisuus (max)	1,2 mmol/100 g rasvaa	IDF-standardi 6B:1989	
		PV (max)	0,3 mekv. happea/1 000 g rasvaa	IDF-standardi 74A:1991 (englan- ninkielinen toisinto)	Huomautus 3
		Koliformit	Ei havaittavissa 1 g:ssa	Komission asetus (EY) N:o 1080/96 (EYVL L 142, 15.6.1996, s. 13)	
		Muu kuin maitorasva	Ei havaittavissa triglyseridianalyy- sissä	Liite III	
		Sterolimerkkiaineet	Ei havaittavissa	Komission asetus (EY) N:o 86/94 (EYVL L 17, 20.1.1994, s. 7)	Huomautus 2
		Muut merkkiaineet: — Vanilliini	Ei havaittavissa	Komission asetus (EY) N:o 1459/98 (EYVL L 193, 9.7.1998, s. 16)	

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
		— Karoteenihapon etyyliesteri — Enanteenihapon triglyseridit Aistin varaiset ominaisuudet Irallinen vesi	Ei havaittavissa Ei havaittavissa Vähintään neljä viidestä pisteestä A:n, F:n ja C:n osalta Vähintään neljä pistettä	Komission asetus (EY) N:o 1082/96 (EYVL L 142, 15.6.1996, s. 26) IUPAC 2.301 sub 5 Liite IV IDF-standardi 112A:1989	
Asetus (EY) N:o 454/95 Yksityisvarastointi	Suolaton voi	Maitorasva Vesi	82 % min 16 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98	Huomautus 6
Asetus (EY) N:o 454/95 Yksityisvarastointi	Suolattu voi	Maitorasva Vesi Suola	80 % min 16 % max 2 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98 IDF-standardi 12B:1988	Huomautus 6
Asetus (EY) N:o 2571/97	Suolaton voi	Maitorasva Vesi Merkkiaineet: — Sterolit — Vanilliini — Karoteenihapon etyyliesteri — Enanteenihapon triglyseridit	82 % min 16 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 86/94 Komission asetus (EY) N:o 1459/98 Komission asetus (EY) N:o 1082/96 IUPAC 2.301 sub 5	Huomautus 2

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (EY) N:o 2571/97	Kerma	Rasva	35 %	IDF-standardi 16C:1987	
		Merkkiaineet: — Sterolit — Vanilliini — Karoteenihapon etyyliesteri — Enanteenihapon triglyseridit		Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät menetelmät Komission asetus (EY) N:o 1459/98 Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät menetelmät IUPAC 2.301 sub 5	Huomautus 2 Huomautus 2 Huomautus 2
Asetus (ETY) N:o 429/90	Voiöljy	Maitorasva	96 % min	Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät menetelmät	Huomautus 2
		Snf	2 % max	Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät menetelmät	Huomautus 2
		Merkkiaineet: — Stigmasteroli (95 %)	15 g/100 kg voiöljyä	Komission asetus (ETY) N:o 3942/92	
		— Stigmasteroli (85 %)	17 g/100 kg voiöljyä	Komission asetus (ETY) N:o 3942/92	
		— Enanteenihapon triglyseridit	1,1 kg/100 kg voiöljyä	IUPAC 2.301 sub 5	
		— Voihapon etyyliesteri ja stigmasteroli	katso liitteessä oleva 1(c) kohta	Komission asetus (ETY) N:o 3942/92 (stigmasteroli) ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä menetelmä (vaihappo)	Huomautus 2
		— Lesitiini (E322)	0,5 % max	Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät menetelmät	Huomautus 2
		NaCl	0,75 % max	IDF-standardi 12B:1988	
		Rasvan happoisuus	0,35 % (öljyhappo) max	IDF-standardi 6B:1989	
		PV (max)	0,5 mekv. happea/1 000 g rasvaa	IDF-standardi 74A:1991 (englanninkielinen toisinto)	Huomautus 1
		Maku	Tuore		
		Haju	Ei vieraita hajuja		
		Muu	Ei esiinny neutraloivia aineita, antioksidantteja ja säilöntäaineita		

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (ETY) N:o 2191/81	Suolaton voi	Maitorasva Vesi	82 % min 16 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98	
Asetus (ETY) N:o 2191/81	Suolattu voi	Maitorasva Vesi Suola	80 % min 16 % max 2 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98 IDF-standardi 12B:1988	
Asetus (ETY) N:o 2990/82	Suolaton voi	Maitorasva Vesi	82 % min 16 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98	
Asetus (ETY) N:o 2990/82	Suolattu voi	Maitorasva Vesi Suola	80 % min 16 % max 2 % max	Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98 IDF-standardi 12B:1988	
Asetus (EY) N:o 1081/96	Lampaan ja/tai vuohen- maidosta tehty juusto	Lehmänmaito	< 1 %	Komission asetus (EY) N:o 1081/96 (EYVL L 142, 15.6.1996, s. 15)	
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite I – Happokaseiini	Vesi Rasva Happoisuus	12,00 % max 1,75 % max 0,30 % (maitohappo) max	IDF-standardi 78C:1991 IDF 127A:1988 IDF-standardi 91:1979	
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite I – Juoksetekaseiini	Vesi Rasva Tuhka	12,00 % max 1,00 % max 7,50 % min	IDF-standardi 78C:1991 IDF 127A:1988 IDF Standardi 90:1979	

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite I – Kaseinaatti	Vesi Maitoproteiini Rasva ja tuhka	6,00 % max 88,00 % min 6,00 % max	IDF-standardi 78C:1991 IDF-standardi 92:1979 IDF 127A:1988 IDF-standardi 89:1979 tai IDF-standardi 90:1979	
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite II – Happokaseiini	Vesi Rasva Happoisuus TBC (max) Koliformit Therm. (max)	10,00 % max 1,50 % max 0,20 % (maitohappo) max 30,000/1 g ei esiinny/0,1 g 5,000/1 g	IDF-standardi 78C:1991 IDF 127A:1988 IDF-standardi 91:1979 IDF-standardi 100B:1991 Komission asetus (EY) N:o 1080/96 IDF-standardi 100B:1991	Huomautus 3 Huomautus 3 Huomautus 3, 4
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite II – Juoksetekaseiini	Vesi Rasva Tuhka TBC (max) Koliformit Therm. (max)	8,00 % max 1,00 % max 7,50 % min 30,000/1 g ei esiinny/0,1 g 5,000/1 g	IDF-standardi 78C:1991 IDF 127A:1988 IDF-standardi 90:1979 IDF-standardi 100B:1991 Komission asetus (EY) N:o 1080/96 IDF-standardi 100B:1991	Huomautus 3 Huomautus 3 Huomautus 3, 4
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite II – Kaseinaatti	Vesi Maitoproteiini Rasva ja tuhka TBC (max) Koliformit Therm. (max)	6,00 % max 88,00 % min 6,00 % max 30,000/1 g ei esiinny/0,1 g 5,000/1 g	IDF-standardi 78C:1991 IDF-standardi 92:1979 IDF 127A:1988 IDF-standardi 89:1979 tai IDF- standardi 90:1979 IDF-standardi 100B:1991 Komission asetus (EY) N:o 1080/96 IDF-standardi 100B:1991	Huomautus 3 Huomautus 3 Huomautus 3, 4
Asetus (ETY) N:o 2921/90	Liite III – Kaseinaatti	Vesi Maitoproteiini Rasva Laktoosi Tuhka TBC (max) Koliformit Therm. (max)	6,00 % max 85,00 % min 1,50 % max 1,00 % max 6,50 % max 30,000/1 g ei esiinny/0,1 g 5,000/1 g	IDF-standardi 78C:1991 IDF-standardi 92:1979 IDF 127A:1988 IDF-standardi 106:1982 IDF-standardi 89:1979 tai IDF- standardi 90:1979 IDF-standardi 100B:1991 Komission asetus (EY) N:o 1080/96 IDF-standardi 100B:1991	Huomautus 3 Huomautus 3 Huomautus 3, 4

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (ETY) N:o 1725/79	Rehuseokset ja rasvaton maitojauhe (rehulaatu)	Vesi (hapan kirjupiimäjauhe)	5 % max	Liite VI	
		Vesi (rasvaton maitojauhe)	5 % max	IDF-standardi 26A:1993	
		Rasva (rasvaton maitojauhe)	11 % max	IDF-standardi 9C:1987	
		Juoksetehera (rasvaton maitojauhe)	Ei esiinny	Liite IV	
		Tärbkelys (rasvaton maitojauhe)	Ei esiinny	Liite V	
		Vesi (sekoitus)	5 % max rasvattomasta kuiva-aineesta	IDF-standardi 26A:1993	
		Rasvat (sekoitus)	—	Komission direktiivi 84/4/ETY (EYVL L 15, 18.1.1984, s. 28)	Huomautus 7
		Juoksetehera (sekoitus)	Ei esiinny	Liite IV	
		Rasvattoman maitojauheen pitoisuus (lopputuotteessa)	Vähintään 50 %	Liite III	
		Rasvat (lopputuotteessa)	Vähintään 2,5 % tai 5 %	Komission direktiivi 84/4/ETY	Huomautus 7
		Tärbkelys (lopputuotteessa)	2 % min	Liite V	Huomautus 8
		Kupari (lopputuotteessa)	25 ppm	Komission direktiivi 78/633/ETY (EYVL L 206, 29.7.1987, s. 43)	Huomautus 9
Asetus (EY) N:o 322/96	Rasvaton spraymaitojauhe	Rasva	1,0 % max	IDF-standardi 9C:1987	
		Proteiini	31,4 % (min rasvattomasta kuiva-aineesta)	IDF-standardi 20B:1993	
		Vesi	3,5 % max	IDF-standardi 26A:1993	
		Happoisuus (N/10 NaOH)	19,5 ml max	IDF-standardi 86:1981	
		Laktaatit	150 mg/100 g max	IDF-standardi 69B:1987	
		Fosfataasi	negatiivinen	ISO-standard 3356:1975	
		Liukoisuus	0,5 ml max 24mC:ssa	IDF 129A:1988	
		Palaneet osat	B-levy vähintään (15,0 mg)	ADPI:1990	
		TBC	40,000/1 g	IDF-standardi 100B:1991	Huomautus 3
		Koliformit	Ei esiinny/0,1 g	Komission asetus (EY) N:o 1080/96	Huomautus 3
		Kirrupiimä	Ei esiinny	Liite VI	
		Hera – Juoksete	Ei esiinny	Liite V	
		Hera – Haplo	Ei esiinny	Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä menetelmä	Huomautus 2
		Antimikrobiset aineet		Liite VII	

Komission asetus	Tuote	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (ETY) N:o 1105/68	Rasvaton maito	Rasva SnF Kokonaiskuiva-aine Jäätymispiste	1 % max 8,75 % min — —	IDF-standardi 22B:1987 IDF-standardi 21B:1987 IDF-standardi 108B:1991	Huomautus 5
Asetus (ETY) N:o 1105/68	Kirnupiimä	Rasva Snf Kokonaiskuiva-aine	1 % max 8,00 % min —	IDF-standardi 22B:1987 IDF-standardi 21B:1987	Huomautus 5

OSA B:

Osassa B listatut vertailumenetelmät ovat sovellettavissa mihin tahansa ensimmäisessä sarakkeessa mainittujen asetusten alaisten tuotteiden analysointiin

Komission asetus	Tuote	CN-koodi	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
Asetus (ETY) N:o 1150/90 Asetus (EY) N:o 1466/95 Asetus (EY) N:o 1600/95 Asetus (EY) N:o 2508/97	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön	0401	Rasva ($\leq 6\%$) Rasva ($> 6\%$)	Rajoitukset on täsmennetty kunkin tuotteen CN-Koodin kuvauksessa tai komission asetuksen (ETY) N:o 3846/87 mukaisessa vientitukinimikkeistön 9 osassa (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1)	IDF-standardi 1D:1996 IDF-standardi 16C:1987	Huomautus 2
	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä	0402	Rasva (nestemäisenä) Rasva (kiinteänä) Sakkaroosi (tavanomainen pitoisuus) Sakkaroosi (alhainen pitoisuus) Kokonaiskuiva-aine (SMC) Kokonaiskuiva-aine (EMC)		IDF-standardi 13C:1987 IDF-standardi 9C:1993 IDF-standardi 35A:1992 Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä menetelmä IDF-standardi 15B:1991 IDF-standardi 21B:1987	

Komission asetus	Tuote	CN-koodi	Parametri	Raja	Vertailumenetelmä	Huomautukset
	Kirnupiimä, käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä	0403	Rasva Sakkaroosi (tavanomainen pitoisuus) Sakkaroosi (alhainen pitoisuus)		IDF 1D:1996, IDF 9C:1987 IDF 16C:1987, IDF 22B:1987 IDF 126A:1988 IDF-standardi 35A:1992 Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä menetelmä	Huomautus 2
	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; maidon luonnollisista ainesosista koostuvat tuotteet	0404	Rasva Proteiini Sakkaroosi (tavanomainen pitoisuus) Sakkaroosi (alhainen pitoisuus)		IDF 9C:1987, IDF 16C:1987 IDF 22B:1987 IDF-standardi 20B:1993 IDF-standardi 35A:1992 Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä menetelmä	Huomautus 2
	Voi ja muut maidosta saadut rasvat; maitorasvaliitteet	0405	Rasva (jos rasva $\leq$ 85 %) Vesi Voi Rasvaton kuiva-aine NaCl Voiöljy Rasva (rasva > 99 %) Vesi (jos rasva < 99 %)		Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98 Komission asetus (EY) N:o 880/98 IDF-standardi 12B:1988 IDF-standardi 24:1964 IDF-standardi 23A:1988	
	Juusto ja juustomassa	0406	Rasva Kuiva-aine Kuiva-aine (Ricotta) NaCl Laktoosi		IDF-standardi 5B:1986 IDF-standardi 4A:1982 IDF-standardi 58:1970 IDF-standardi 88A:1988 IDF-standardi 79B:1991	

Huomautukset luetteloon Euroopan unionin vertailumenetelmistä

Huomautus 1: Maitorasvan eristäminen IDF-standardin 6B:1989 mukaisesti (valolta suojaaminen).

Huomautus 2: Vertailumenetelmää ei ole vahvistettu.

Huomautus 3: Näytteiden valmistelu suoritettava IDF-standardin 122C:1996 tai IDF-standardin 73A:1985 mukaisesti.

Huomautus 4: Inkubointi 48 tunnin ajan 55 °C:n lämpötilassa. Toteutettava varatoimenpiteitä kasvualustan kuivumisen estämiseksi.

Huomautus 5: % SnF = % Kokonaiskuiva-aine — % Rasva.

Huomautus 6: Voin on vastattava komission asetuksen (EY) N:o 454/95 liitteessä II tarkoitettua tuottajajäsenvaltion kansallista laatuluokkaa.

Huomautus 7: Komission direktiivi 84/4/ETY.

Huomautus 8: Komission asetus (EY) N:o 1758/94 (EYVL L 183, 19.7.1994, s. 14).

Huomautus 9: Komission direktiivi 78/633/ETY.”

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 882/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
tiettyihin kirsikkajalosteisiin markkinointivuonna 1999/2000 sovellettavan vähim-
mäistuontihinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2199/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan sekä 13 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (EY) N:o 2201/96 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti vähimmäistuontihinta vahvistetaan ottaen huomioon erityisesti:
- hinta vapaasti rajalla yhteisöön tuotaessa,
 - maailmanmarkkinahinnat,
 - tilanne yhteisön sisämarkkinoilla,
 - kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan tilanne,
- (2) edellä lueteltujen seikkojen perusteella on tarpeen vahvistaa vähimmäistuontihinta markkinointivuodeksi 1999/2000 tietyille asetuksen (EY) N:o 2201/

96 liitteen II osassa luetelluille jalostetuille kirsikoille, ja

- (3) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jokaiseen tämän asetuksen liitteessä esitettyyn tuotteeseen sovelletaan markkinointivuonna 1999/2000 tässä liitteessä esitettyä vähimmäistuontihintaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinointivuotta jatketaan 10 päivästä toukokuuta 1999 9 päivään toukokuuta 2000.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä toukokuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 303, 6.11.1997, s. 1.

LIITE

(euroina 100:aa nettokilogrammaa kohti)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Vähimmäis- tuontihinta
ex 0811	Jäähdytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:	
ex 0811 90	— muut:	
	— — lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:	
	— — — sokeripitoisuus suurempi kuin 13 painoprosenttia:	
ex 0811 90 19	— — — — muut:	
	— — — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>):	
	— — — — — kivelliset	58,20
	— — — — — muut	65,81
	— — — — — muut kirsikat:	
	— — — — — kivelliset	58,20
	— — — — — muut	65,81
	— — — muut:	
ex 0811 90 39	— — — — muut:	
	— — — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>):	
	— — — — — kivelliset	58,20
	— — — — — muut	65,81
	— — — — — muut kirsikat:	
	— — — — — kivelliset	58,20
	— — — — — muut	65,81
	— — muut:	
	— — — kirsikat:	
0811 90 75	— — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>):	
	— — — — — kivelliset	58,20
	— — — — — muut	65,81
0811 90 80	— — — — muut:	
	— — — — — kivelliset	58,20
	— — — — — muut	65,81
ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliemessä) säilöttyinä:	
0812 10 00	— kirsikat:	
ex 0812 10 00	— — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)	58,20
ex 0812 10 00	— — muut	58,20
2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:	
2008 60	— kirsikat:	
	— — lisättyä alkoholia sisältämättömät:	
	— — — lisättyä alkoholia sisältävät, tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino suurempi kuin 1 kg:	
2008 60 51	— — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)	73,42
2008 60 59	— — — — muut	73,42
	— — — lisättyä sokeria sisältävät, tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino enintään 1 kg:	
2008 60 61	— — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)	81,02

(euroina 100:aa nettokilogrammaa kohti)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Vähimmäis- tuontihinta
2008 60 69	— — — — muut — — — lisättyä sokeria sisältämättömät, tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino: — — — — vähintään 4,5 kg:	81,02
2008 60 71	— — — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)	64,84
2008 60 79	— — — — — muut — — — — vähintään 4,5 kg:	64,84
2008 60 91	— — — — — hapankirsikat (<i>Prunus cerasus</i>)	70,88
2008 60 99	— — — — — muut	70,88

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 883/1999,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,****B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 458/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on korjattuna asetuksella (EY) N:o 499/1999 ⁽⁴⁾, vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät,

komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on maantieteelliselle alueelle x vietävien omenoiden osalta

vaarassa ylittyä piakkoin; nämä ylitykset olisivat vahingollisia hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle, ja

tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 26 päivän huhtikuuta 1999 jälkeen maantieteelliselle alueelle x vietäviä omenoita koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään maantieteelliselle alueelle x vietävien omenoiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 458/1999 1 artiklan mukaisesti 26 päivän huhtikuuta 1999 jälkeen ja ennen 17 päivää toukokuuta 1999.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 178, 23.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 55, 3.3.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 59, 6.3.1999, s. 22.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 884/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
oliiviöljyn vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1638/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan mukaan silloin, kun yhteisön hinta on maailmanmarkkinanoteerauksia korkeampi, kyseisten hintojen välinen erotus voidaan korvata oliiviöljyn kolmansiin maihin suuntautuvaa vientiä koskevalla vientituella,

oliiviöljyn vientituen vahvistamista ja myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 616/72⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2962/77⁽⁴⁾,

asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 3 kohdan mukaan tuen on oltava sama kaikkialla yhteisössä,

asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 4 kohdan mukaan oliiviöljyn tuki on vahvistettava ottaen huomioon tilanne ja kehitysnäkymät, jotka koskevat oliiviöljyn hintoja ja saatavuutta yhteisön markkinoilla ja oliiviöljyn hintoja maailmanmarkkinoilla; jos oliiviöljyn suotuisimpia noteerauksia ei voida kuitenkaan määrittää maailmanmarkkinatilanteen vuoksi, voidaan ottaa huomioon tärkeimpien kilpailevien kasviöljyjen hinta näillä markkinoilla ja edustavan jakson aikana todettu erotus tämän hinnan ja oliiviöljyn hinnan välillä; tuen määrä ei saa olla suurempi kuin oliiviöljyn yhteisön hinnan ja maailmanmarkkinahinnan välinen erotus, joka on tarkistettu tarvittaessa tuot-

teiden viennistä maailmanmarkkinoille aiheutuvien kustannusten huomioon ottamiseksi,

asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan b kohdan mukaan voidaan päättää tuen vahvistamisesta tarjouskilpailulla; tarjouskilpailu koskee tuen määrää ja se voidaan rajoittaa tiettyihin määrämaihin sekä tiettyihin määriin, laatuihin ja tarjontamuotoihin,

asetuksen N:o 136/66/ETY 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan oliiviöljyn tuet voidaan vahvistaa erisuuruiseksi määrämään mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät,

tuot olisi vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; niitä voidaan tarvittaessa muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta oliiviöljyalan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti tämän tuotteen hintaan yhteisössä ja kolmansien maiden markkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi, ja

rasvojen hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräjassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen N:o 136/66/ETY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32.

⁽³⁾ EYVL L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 348, 30.12.1977, s. 53.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

oliiviöljyn vientitukien vahvistamisesta 28 päivänä huhtikuuta 1999 komission asetukseen

(EUR/100 kg)

Tuotekoodi	Tuen määrä ⁽¹⁾
1509 10 90 9100	0,00
1509 10 90 9900	0,00
1509 90 00 9100	0,00
1509 90 00 9900	0,00
1510 00 90 9100	0,00
1510 00 90 9900	0,00

⁽¹⁾ Komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, 14.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitettujen määräraikkojen sekä kolmansiin maihin suuntautuvan viennin osalta.

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87, sellaisena kuin se on muutettuna.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 885/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vienti-
tukien muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1148/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

siirappeihin ja tiettyihin muihin sellaisenaan vietäviin sokerialan tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 714/1999 ⁽³⁾, ja

asetuksessa (EY) N:o 714/1999 esitettyjen sääntöjen, perusteiden ja yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta komission tällä hetkellä käytettävissä oleviin tietoihin

seuraa, että nykyisin voimassa olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 1 artiklan 1 kohdan d, f ja g alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden viennin yhteydessä myönnettävä ja asetuksen (EY) N:o 714/1999, sellaisena kuin se on liitteessä vahvistettu tuki tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EYVL L 89, 1.4.1999, s. 63.

LIITE

siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien muuttamisesta 28 päivänä huhtikuuta 1999 komission asetukseen

Tuotekoodi	Tuen määrä
	— EUR/100 kg kuiva-ainetta —
1702 40 10 9100	51,94 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	51,94 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	98,69 ⁽⁴⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,5194 ⁽¹⁾
	— EUR/100 kg kuiva-ainetta —
1702 90 30 9000	51,94 ⁽²⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,5194 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,5194 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,5194 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— EUR/100 kg kuiva-ainetta —
2106 90 30 9000	51,94 ⁽²⁾
	— EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,5194 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei voida soveltaa asetuksen (ETY) N:o 3513/92 (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12) liitteen 2 kohdassa määritellyn tuotteeseen.

⁽⁴⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

Huom.: Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 886/1999,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999,
tuontitullien vahvistamisesta riisialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riisialan tuontitullien osalta 29 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1503/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2831/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit; kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohint, jota on korotettu tietyllä prosentimäärällä sen mukaan, onko kysymys esikuoritusta tai kokonaan hiotusta riisistä, ja josta on vähennetty tuotantohinta; tämä tulli ei kuitenkaan saa ylittää yhteisen tullitariffin tullien määriä,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 12 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseisen tuotteen maailman-

markkinoiden tai yhteisön tuontimarkkinoiden edustavien hintojen perusteella,

asetuksessa (EY) N:o 1503/96 vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 3072/95 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt riisialan tuontitullien osalta,

tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti; ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1503/96 5 artiklassa säädetystä viitelähteestä saatavaa noteerausta,

tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana markkinakursseja, ja

asetuksen (EY) N:o 1503/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteiden mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tuontitullit riisialalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä huhtikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EYVL L 351, 29.12.1998, s. 25.

LIITE I

Riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullit

(EUR/t)

CN-koodi	Tuontimaksut ⁽¹⁾				
	Kolmannet maat (muut kuin AKT-valtiot ja Bangladesh) ⁽²⁾ ⁽³⁾	AKT-valtiot ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesh ⁽⁴⁾	Basmati Intia ja Pakistan ⁽⁵⁾	Egypti ⁽⁶⁾
1006 10 21	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 23	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 25	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 27	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 92	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 94	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 96	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 10 98	(7)	83,41	121,01		188,03
1006 20 11	207,25	68,20	99,29		155,44
1006 20 13	207,25	68,20	99,29		155,44
1006 20 15	207,25	68,20	99,29		155,44
1006 20 17	225,56	74,61	108,44	0,00	169,17
1006 20 92	207,25	68,20	99,29		155,44
1006 20 94	207,25	68,20	99,29		155,44
1006 20 96	207,25	68,20	99,29		155,44
1006 20 98	225,56	74,61	108,44	0,00	169,17
1006 30 21	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 23	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 25	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 27	(7)	160,51	232,09		370,50
1006 30 42	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 44	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 46	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 48	(7)	160,51	232,09		370,50
1006 30 61	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 63	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 65	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 67	(7)	160,51	232,09		370,50
1006 30 92	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 94	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 96	418,93	134,23	194,56		314,20
1006 30 98	(7)	160,51	232,09		370,50
1006 40 00	(7)	49,58	(7)		114,00

⁽¹⁾ AKT-valtioista peräisin olevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 (EYVL L 215, 1.8.1998, s. 12) sekä komission asetuksen (EY) N:o 2603/97, sellaisena kuin se on muutettuna, (EYVL L 351, 23.12.1997, s. 22), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

⁽²⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1706/98 mukaisesti maksuja ei sovelleta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin oleviin ja suoraan Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotaviin tuotteisiin.

⁽³⁾ Réunionin merentakaiseen departementtiin tuotavalta riisiltä kannettava maksu määritellään asetuksen (EY) N:o 3072/95, 11 artiklan 3 kohdassa.

⁽⁴⁾ Bangladeshistä peräisin olevan riisin, lukuun ottamatta rikkoutuneita riisinjyviä (CN-koodi 1006 40 00), tuontiin sovelletaan maksua neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3491/90 (EYVL L 337, 4.12.1990, s. 1) ja komission asetuksessa (ETY) N:o 862/91 (EYVL L 88, 9.4.1991, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna, määritellyn järjestelmän mukaisesti.

⁽⁵⁾ MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuonti vapautetaan maksusta neuvoston päätöksen 91/482/ETY (EYVL L 263, 19.9.1991, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 101 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

⁽⁶⁾ Intiasta ja Pakistanista peräisin olevaan esikuorittuun Basmati-lajikkeeseen riisiin sovelletaan 250 EUR alennusta tonnilta [asetuksen (EY) N:o 1503/96 4 a artikla, sellaisena kuin se on muutettuna].

⁽⁷⁾ Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

⁽⁸⁾ Egyptistä peräisin olevan ja sieltä yhteisön alueelle tulevan riisin tuonnista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2184/96 (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 1) sekä komission asetuksen (EY) N:o 196/97 (EYVL L 31, 1.2.1997, s. 53), soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

LIITE II

Tuontitullien laskeminen riisialalla

	Paddy- eli raakariisi	Indica-riisi		Japonica-riisi		Rikkoutuneet riisinjyvät
		Esikuorittu	Hiottu	Esikuorittu	Hiottu	
1. Tuontitulli (EUR/t)	(¹)	225,56	494,00	207,25	418,93	(¹)
2. Laskuperusteet:						
a) Cif ARAG -hintaa (EUR/t)	—	346,66	276,75	390,40	429,86	—
b) FOB-hintaa (EUR/t)	—	—	—	362,18	401,64	—
c) Merirahti (EUR/t)	—	—	—	28,22	28,22	—
d) Alkuperä	—	USDA	USDA	Toimija	Toimija	—

(¹) Tuontitulli vahvistettu yhteisessä tullitariffissa.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 316/98/KOL,

tehty 4 päivänä marraskuuta 1998,

neljännestätoista muutoksesta valtiontukea koskeviin menettelysääntöihin ja aineellisiin sääntöihin

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

on muuttanut 19 päivänä tammikuuta 1994 ⁽¹⁾ annettuja valtiontukea koskevia menettelysääntöjä ja aineellisia sääntöjä ⁽²⁾, sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina 4 päivänä maaliskuuta 1998 ⁽³⁾, seuraavasti:

- 1) Lisätään 25 jakso, ”kansallinen aluetuki”;
- 2) Jollei uuden 25.6 jakson 5 ja 6 kohdassa määrätystä siirtymäkaudesta muuta johdu, nykyiset 25–28 jaksot poistetaan;
- 3) Lisätään 33.2 jakso, ”viitekorko”;
- 4) Lisätään liite X, ”investointituen nettoavustusekvivalentti”;
- 5) Lisätään liite XI, ”lisäkustannusten tasaustuet niillä alueilla, jotka väestötiheyden perusteella kuuluvat 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan”;
- 6) Lisätään liite XII, ”ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen kattaman väestönsuuden enimmäismäärän määrittäminen”;
- 7) Tehdään liitteenä olevat muutokset 13.4 jaksoon ja tiettyihin alaviitteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 231, 3.9.1994, s. 1; EYVL:n ETA-täydennysosa 32, 3.9.1994.

⁽²⁾ Jäljempänä ”valtiontukea koskevat säännöt”.

⁽³⁾ EYVL L 120, 23.4.1998, s. 27; EYVL:n ETA-täydennysosa 16, 23.4.1998.

"VI OSA

ALUEELLISIA VALTIONTUKIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

25. KANSALLINEN ALUETUKI ⁽¹⁾25.1 *Johdanto*

- 1) Näissä suuntaviivoissa käsiteltävät tuet 'aluetuet' eroavat muista julkisten tukien ryhmistä (erityisesti tutkimus- ja kehitystoiminnan tuki, ympäristötuki tai vaikeuksissa oleville yrityksille suunnattu tuki) siten, että ne on varattu tietyille erityisalueille ja että niiden tavoitteena on näiden alueiden kehittäminen ⁽²⁾.
- 2) Aluetuen tarkoituksena on kehittää vähemmän suotuisia alueita tukemalla investointeja ja uusien työpaikkojen luomista kestäväen kehityksen periaatteen mukaisesti. Tuella edistetään näillä alueilla toimivien yritysten toiminnan laajentamista, uudenaikaistamista ja monipuolistamista sekä uusien yritysten perustamista alueelle. Tämän kehityksen tukemiseksi ja toiminnan siirroista mahdollisesti aiheutuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi on tarpeen asettaa näiden tukien myöntämisen ehdoksi investointien ja luotujen työpaikkojen säilyttäminen kyseisellä alueella tietyn vähimmäisajan.
- 3) Poikkeustapauksissa nämä tuet voivat osoittautua riittämättömiksi alueellisen kehityksen käynnistämisen kannalta, kun kyseisellä alueella esiintyvät rakenteelliset haittatekijät ovat liian suuria. Ainoastaan tällaisissa tapauksissa aluetukia voidaan täydentää toimintatuilla.
- 4) EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että aluetuki voi toimia tehokkaasti sille tarkoitettussa tehtävässä ja siten oikeuttaa siihen liittyviä kilpailun vääristymiä, jos ne ovat tiettyjen periaatteiden ja sääntöjen mukaisia. Näistä periaatteista tärkein on se, että väline on luonteeltaan poikkeuksellinen ETA-sopimuksen 61 artiklan hengen ja kirjaimen mukaisesti.
- 5) Näitä tukia voidaan myöntää Euroopan talousalueella vain jos niitä käytetään säästeellisesti ja ne rajoitetaan kaikkein epäedullisimmassa asemassa oleville alueille. Jos ne yleistyvät ja muuttuvat poikkeuksesta säännöksi, ne menettävät kannustavat ominaisuuksensa ja taloudelliset vaikutukset katoavat. Tällöin ne häiritsevät markkinoiden normaalia toimintaa ja vähentävät koko yhtenäismarkkinoiden tehokkuutta.

25.2 *Soveltamisala*

- 1) EFTAn valvontaviranomainen soveltaa näitä sääntöjä kaikille ETA-sopimuksen soveltamisalaan ja valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluville toimialoille myönnettäviin aluetukiin. Tietyillä aloilla, joita nämä säännöt koskevat, sovelletaan lisäksi alan erityissääntöjä ⁽³⁾.
- 2) ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa esitetystä tuen soveltumattomuudesta sopimuksen toimintaan voidaan poiketa aluetuen suhteen vain, jos voidaan taata tasapaino tuen aiheuttamien kilpailun vääristymien ja vaikeuksissa olevan alueen kehittämiseen osoitetusta tuesta aiheutuvien etujen välillä ⁽⁴⁾. Tuen etujen painoarvo vaihtelee sen mukaisesti, mitä poikkeusta sovelletaan. Tuki haittaa kilpailua enemmän 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kuin 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ⁽⁵⁾.

- 3) Yhdelle yritykselle myönnetyllä yksittäisellä tilapäisellä (ad hoc) tuella ⁽⁶⁾ tai yhdelle toimialalle rajoituvalla tuella voi olla huomattava vaikutus kilpailuun kyseisillä markkinoilla, samalla kun tällaisen tuen vaikutukset alueelliseen kehitykseen ovat todennäköisesti liian rajoitetut. Sellaiset tuet kuuluvat yleensä erityisen tai alakohtaisen teollisuuspolitiikan alaan ja poikkeavat sen takia aluetukipolitiikan hengestä ⁽⁷⁾. Aluetukipolitiikassa ei pidä ottaa kantaa tuotantovoimavarojen toimialakohtaiseen ja toiminnalliseen jakautumiseen. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, jollei toisin osoiteta, että tällaiset tuet eivät täytä edellisessä kohdassa mainittuja edellytyksiä ⁽⁸⁾.
- 4) Tämän vuoksi kyseisiä poikkeuksia ei periaatteessa myönnetä kuin monialaisille ja kaikille eri alojen yrityksille avoinna oleville tukiohjelmille, joita sovelletaan tietyllä tukialueella.

25.3 *Alueiden rajaus*

- 1) Jotta tukiohjelmat voivat hyötyä tarkasteltavana olevista poikkeuksista, on tukiohjelmien kohteina olevien alueiden täytettävä kulloinkin kyseessä olevan poikkeuksen edellytykset. Soveltamalla ennalta määrättyjä arviointiperusteita EFTAn valvontaviranomainen arvioi, täyttyvätkö mainitut edellytykset.
- 2) Aluetuen poikkeuksellisen luonteen vuoksi EFTAn valvontaviranomainen katsoo ensinnäkin, että EFTA-valtioiden tuettujen alueiden kokonaislaajuuden on oltava pienempi kuin tukea vaille jäävien alueiden. Käytännössä tämä merkitsee, että aluetukien kokonaiskattavuuden on yhteisössä pysyttävä alle 50 prosentissa EFTA-valtioiden yhteenlasketusta väestöstä. Määrittäessään aluetukien kokonaiskattavuuden enimmäismäärää EFTA-valtioille valvontaviranomainen ottaa huomioon aluetukien kokonaiskattavuudelle Euroopan unionissa asetetut enimmäismäärät, jotta varmistetaan valtion-tukea koskevien ETA-sääntöjen yhdenmukainen täytäntöönpano, soveltaminen ja tulkinta.
- 3) Toisaalta ottaen huomioon, että kyseiset kaksi poikkeusta liittyvät alueellisiin ongelmiin, joiden luonne ja voimakkuus ovat erilaisia, etusijalle on asetettava 2 kohdassa esitetyn tukien kokonaiskattavuuden rajoissa ne alueet, joiden ongelmat ovat vakavampia.
- 4) Tukeen oikeutettujen alueiden rajauksen on siten johdatettava tukien maantieteelliseen keskittymiseen 2 ja 3 kohdassa mainittujen periaatteiden mukaisesti.

ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeus

- 5) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätään, että sopimuksen toimintaan soveltuvana voidaan pitää tukea, joka on tarkoitettu edistämään taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vallitsee vakava vajaatyöllisyys. Kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin korostaa, käsitteiden 'poikkeuksellinen' ja 'vakava' käyttö a alakohdassa osoittaa poikkeuksen koskevan vain alueita, joilla taloudellinen tilanne on äärimmäisen epäedullinen koko yhteisön taloudelliseen tilanteeseen verrattuna ⁽⁹⁾.
- 6) Tämä vuoksi EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että soveltamalla nykyisin käytettyä menetelmää kyseiset edellytykset täytetään, jos alueella, joka vastaa NUTS ⁽¹⁰⁾ II -tason maantieteellistä yksikköä, bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna ei ylitä 75 prosenttia Euroopan talousalueen keskiarvosta ⁽¹¹⁾. Tässä tarkastelussa käytetään kunkin alueen bruttokansantuotteen/ostovoimastandardin samoin kuin ETA:n keskiarvon osalta käytettävissä olevien tilastojen kolmen viimeisen vuoden keskiarvoa. Suuret lasketaan Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston kokoamien tietojen tai muista virallisista lähteistä saatujen tilastotietojen perusteella.

ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeus

- 7) Toisin kuin 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, jossa tarkoitettu tilanne määritellään tarkasti ja muodollisesti, on 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa enemmän tulkinnanvaraa määriteltäessä niitä alueellisia vaikeuksia, joita voidaan lievittää tuella. Asian kannalta merkitykselliset indikaattorit eivät siten rajoitu tässä tapauksessa välttämättä elintason ja vajaatyöllisyyteen. Myös kyseinen EFTA-valtio voi määrittää vaikeuksien arvioimisessa käytettävät tekijät.
- 8) Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa 248/84 antamassaan tuomiossa (katso alaviite 9) esittänyt näistä kahdesta kysymyksestä (ongelmien laajuus ja viitealue) seuraavan näkemyksen: 'Sitä vastoin – viittaus a alakohtaan – c alakohdan poikkeus on soveltamisalaltaan laajempi, koska siinä sallitaan eräiden alueiden kehittäminen, mitä ei rajoiteta a alakohdassa tarkoitetuilla taloudellisilla edellytyksillä, jos alueelle myönnetty tuet eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun vastaisella tavalla. Tämä määräys antaa komissiolle toimivallan hyväksyä taloudellisen kehityksen edistämiseen myönnetty tuki sellaisille jäsenvaltion alueille, jotka ovat epäedullisessa asemassa kansalliseen keskiarvoon nähden.'
- 9) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen perustuvien aluetukien on sovittava EFTA-valtion yhtenäisen aluepolitiikan puitteisiin ja niissä on noudatettava edellä mainittuja maantieteellisen keskittymisen periaatteita. Ottaen huomioon, että ne suuntautuvat edullisemmassa asemassa oleville alueille kuin a alakohdassa tarkoitettut tuet, c alakohdan mukaisten tukien luonne on vielä voimakkaammin poikkeuksellinen, ja niitä voidaan myöntää vain hyvin rajoitetusti. Näissä olosuhteissa kyseessä olevia tukia voidaan myöntää periaatteessa vain hyvin pienelle osalle EFTA-valtion alueesta. Tämän vuoksi 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiden kattama osuus ei saa ylittää 50 prosenttia jäsenvaltion väestöstä, joka jää 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle ⁽¹²⁾.
- 10) Toisaalta taas se seikka, että näiden tukien luonne mahdollistaa EFTA-valtion kansallisten erityispiirteiden huomioonottamisen, ei rajoita tarvetta tarkastella tukia sopimuspuolten yhteisen edun ja ETA-sopimuksen toiminnan kannalta. Tukeen oikeutettujen alueiden määrittäminen kussakin EFTA-valtiossa on siten toteutettava sellaisissa puitteissa, että voidaan varmistua määrittelyn yleisestä johdonmukaisuudesta Euroopan talousalueella ⁽¹³⁾.
- 11) Jotta kansallisille viranomaisille jätettäisiin tukialueiden valinnassa riittävästi harkinnanvaraa kyseenalaistamatta EFTAn valvontaviranomaisen tällaisiin tukiin kohdistaman valvonnan tehokkuutta ja kaikkien Euroopan talousalueen valtioiden samantasaista kohtelua, kyseisen poikkeuksen piiriin hyväksytyt alueet määritellään kahdella tasolla:
- EFTAn valvontaviranomainen vahvistaa tukien maakohtaisen enimmäiskattavuuden,
 - valitaan tukeen oikeutetut alueet.
- Jälkimmäisellä tasolla noudatetaan avoimia sääntöjä, mutta se on myös kyllin joustava, jotta voidaan ottaa huomioon erilaiset tilanteet, joilla tutkittavana olevan poikkeuksen soveltaminen voidaan perustella. Tukien enimmäiskattavuuden tarkoituksena on sallia edellä mainittu jousto tukeen oikeutettuja alueita valittaessa ja turvata samalla yhdenmukainen kohtelu, jota tukien hyväksyminen Euroopan talousalueen kannalta katsoen vaatii.
- 12) Aluetukien tehokkaan valvonnan takaamiseksi EFTAn valvontaviranomainen vahvistaa aluetukien kattamaa väestönosuutta koskevan 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla myönnettyjen aluetukien yleisen enimmäiskattavuuden kaikissa EFTA-valtioissa.

Vahvistaessaan enimmäiskattavuuden valvontaviranomainen pyrkii johdonmukaisuuteen Euroopan yhteisössä valitun lähestymistavan kanssa ja ottaa huomioon Euroopan komission EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan nojalla määrittämät aluetukien kattaman väestöosuuden enimmäismäärät. Valvontaviranomainen varmistaa, että aluetukien enimmäiskattavuus 61 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdassa sovellettaessa ei EFTA-valtioissa yhteenlasketun väestön osalta missään tapauksessa ylitä Euroopan yhteisön jäsenvaltioihin sovellettavaa enimmäismäärää. Liitteessä XII esitetään näiden enimmäismäärien määrittelyssä kussakin EFTA-valtiossa noudatettava menettely.

- 13) EFTA-valtioiden on valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettava EFTAn valvontaviranomaiselle ilmoitus niistä menettelytavoista ja määrällisistä indikaattoreista, joita ne haluavat käyttää tukikelpoisten alueiden määrittelemiseksi. Jäsenvaltioiden on lisäksi toimitettava komissiolle luettelo alueista, joita ne ehdottavat c alakohdan poikkeukseen oikeutetuiksi alueiksi, sekä niihin liittyvät intensiteetit⁽¹⁴⁾. Näiden alueiden väestön prosentuaalinen osuus ei saa ylittää edellä mainittua 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukselle vahvistettua enimmäiskattavuutta.
- 14) Menettelytavan on täytettävä seuraavat edellytykset:
- sen on oltava objektiivinen,
 - sen on mahdollistettava tarkasteltavien alueiden sosiaalis-taloudellisten tilanteiden erojen mittaaminen EFTA-valtion sisällä korostamalla merkittäviä eroja,
 - se on esitettävä selkeällä ja yksityiskohtaisella tavalla, jotta EFTAn valvontaviranomainen voi arvioida sen pätevyyden.
- 15) Indikaattoreiden on täytettävä seuraavat edellytykset:
- niiden lukumäärä, mukaan lukien sekä yksittäiset indikaattorit että niiden yhdistelmät, on rajattava viiteen,
 - niiden on oltava objektiivisia ja alueiden sosiaalis-taloudellisen tilanteen tarkastelun kannalta merkityksellisiä,
 - niiden on perustuttava tilastollisiin sarjoihin, jotka kattavat vähintään kolmen viimeisen vuoden jakson ennen ilmoitusajankohtaa, tai viimeisimpään tutkimukseen, jos vuosittaisia luotettavia tilastoja ei ole saatavilla,
 - niiden on perustuttava luotettaviin tilastolähteisiin.
- 16) Alueiden luettelon on täytettävä seuraavat edellytykset:
- alueiden on vastattava NUTS III -tasoa tai oikeutetuissa olosuhteissa muunlaista yhtenäistä maantieteellistä yksikköä. Kukin jäsenvaltio voi käyttää ainoastaan yhtä maantieteellistä yksikköä,
 - ehdotettujen yksittäisten alueiden tai toistensa lähialueiden ryhmän on muodostettava yhtenäisiä alueita, joista kuhunkin kuuluu vähintään 100 000 asukasta. Jos alueilla on vähemmän asukkaita, käytetään kuvitteellista 100 000 asukkaan lukua laskettaessa katettua väestöosuutta. Poikkeuksen tähän sääntöön muodostavat NUTS III -tason alueet, joiden väestömäärä on pienempi kuin 100 000, sekä saaret ja muut alueet, jotka kärsivät vastaavanlaisesta maantieteellisestä eristyneisyydestä⁽¹⁵⁾,
 - alueiden luettelo järjestetään 25.3 jakson 14 kohdassa mainittujen indikaattoreiden perusteella. Ehdotettujen alueiden on erottava merkittävästi (puolet standardipoikkeamasta) yhden tai useamman menettelytavassa hyväksytyn indikaattorin osalta kyseisen EFTA-valtion 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen mahdollisesti oikeutettujen alueiden keskiarvosta.

17) Harvaanasutut alueet:

- edellä 12 kohdassa mainitun kutakin jäsenvaltiota koskevan enimmäiskattavuuden asettamisessa rajoissa kyseistä poikkeusta voidaan myös soveltaa alueisiin, joiden väestötiheys on pienempi kuin 12,5 asukasta km² ⁽¹⁶⁾.

25.4 *Tukien kohde, muoto ja taso*

- 1) Aluetuen tavoitteena on joko tuotantoinvestointi (alkuinvestointi) tai työpaikkojen luominen, joka on sidoksissa investointiin. Etusijalle ei siten aseteta pääomaa eikä työvoimaa.
- 2) Jotta varmistettaisiin, että tuettavat tuotantoinvestoinnit olisivat kannattavia ja rahoituskellisesti vahvalla pohjalla, tuensaajan sijoittaman rahoitusosuuden ⁽¹⁷⁾ on oltava vähintään 25 prosenttia.
- 3) Tuen muoto vaihtelee. Se voi olla avustus, matalakorkoinen laina tai korkotuki, valtion takaus tai valtion osaomistus edullisin ehdoin, verojenhuojennus, sosiaalikulujen alennus, tavaroiden tai palvelujen toimittaminen edulliseen hintaan jne.
- 4) Lisäksi tukijärjestelmässä on vaadittava, että tukihakemus on jätettävä ennen kuin hanketta aletaan toteuttaa.
- 5) Tuen taso määritellään intensiteettinä suhteessa tukikelpoisiin kustannuksiin (katso 8, 9, 10, 11 ja 24 kohta).

Alkuinvestointituki

- 6) Alkuinvestoinnilla tarkoitetaan investointia kiinteään käyttöomaisuuteen, joka liittyy uuden laitoksen perustamiseen, olemassa olevan laitoksen laajentamiseen tai toimivan yrityksen tuotteen tai tuotantomenetelmän perusteelliseen muuttamiseen (rationalisoinnilla, monipuolistamisella tai nykyaikaistamisella) ⁽¹⁸⁾.
- 7) Investoinnit kiinteään käyttöomaisuuteen ostamalla sellainen toimipiste, joka on suljettu tai olisi suljettu ilman ostamista, voidaan myös katsoa alkuinvestoinniksi lukuun ottamatta tapauksia, joissa laitos kuuluu vaikeuksissa olevalle yritykselle. Tällaisessa tapauksessa laitoksen ostoon myönnettävä tuki saattaa hyödyttää vaikeuksissa olevia yrityksiä, jolloin asiaa on tarkasteltava vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen säännösten mukaisesti.
- 8) Alkuinvestointituki lasketaan prosenttiosuutena investoinnin arvosta. Tämä arvo mitataan yhtenäisen kuluperustan (vakioperusteen) mukaan, joka vastaa seuraavia investoinnin osatekijöitä: maa-alueet, rakennukset ja laitteet ⁽¹⁹⁾.
- 9) Jos kyse on ostamisesta otetaan huomioon ainoastaan tämän omaisuuden hankkimisesta aiheutuvat kustannukset ⁽²⁰⁾, edellyttäen, että kauppa tapahtuu markkinaehdoin. Omaisuus, jonka hankkimiseen on saatu tukea jo ennen ostoa, on vähennettävä.
- 10) Tukeen oikeutetut kustannukset voivat myös käsittää tiettyjä aineettomia investointeja edellyttäen, että ne eivät suurten yritysten osalta ylitä 25 prosenttia vakioperusteesta ⁽²¹⁾.
- 11) Kysymykseen tulevat ainoastaan sellaiset kustannukset, jotka liittyvät tekniikan siirtoon hankittaessa:
 - patenteja,
 - käyttölupia tai patentoitua teknistä taitotietoa,
 - patentoimatonta taitotietoa.

- 12) Tukikelpoiseen aineettomaan omaisuuteen sovelletaan edellytyksiä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että se pysyy aluetukeen oikeutetulla alueella eikä sitä siirretä toisten alueiden hyväksi ja erityisesti sellaisten alueiden hyväksi, jotka eivät ole oikeutettuja aluetukeen. Tässä tarkoituksessa tukikelpoisen aineettoman omaisuuden on täytettävä erityisesti seuraavat edellytykset:
- sitä on hyödynnettävä ainoastaan aluetukea saavassa laitoksessa,
 - se on katsottava poistokelpoiseksi omaisuudeksi,
 - se on hankittu kolmannelta markkinaehdoin,
 - sen on sisällyttävä yrityksen varoihin ja säilyttävä aluetukea saavassa laitoksessa vähintään viiden vuoden ajan.
- 13) EFTA-valtioiden ilmoittamat tuet ilmaistaan tavallisesti bruttomääräisinä eli ennen veroja.
- 14) Jotta voitaisiin verrata keskenään erilaisia tukimuotoja ja eri Euroopan talousalueella sijaitsevien valtioiden myöntämien tukien intensiteettejä, EFTAn valvontaviranomainen muuntaa EFTA-valtioiden ilmoittamat tuet nettoavustusekvivalentteina (jäljempänä 'NAE') ilmaistuiksi tuiksi ⁽²²⁾.
- 15) Tuki-intensiteetti on sopeutettava kyseessä olevien alueellisten ongelmien laadun ja vakavuuden mukaan. Sen vuoksi on alusta alkaen tehtävä ero 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sallittujen tuki-intensiteettien ja c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla sallittujen intensiteettien välillä. Tässä yhteydessä on myös tärkeää ottaa huomioon, että niille alueille, joihin sovelletaan 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta ei ole ominaista poikkeuksellisen alhainen elintaso eikä huomattava vajaatyöllisyys saman artiklan a alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen mukaisessa merkityksessä. Tukien kilpailua vääristävät vaikutukset eivät ole näillä alueilla samalla tavoin perusteltuja kuin alueilla, joihin voidaan soveltaa a alakohdan poikkeusta. Tämä merkitsee sitä, että sallitut tuki-intensiteetit ovat jo alun perin pienempiä c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla kuin niillä alueilla, jotka kuuluvat a alakohdan soveltamisalaan.
- 16) Näin ollen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueilla aluetuki-intensiteetin ei pidä olla enempää kuin 50 prosenttia NAE. ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueilla aluetuen enimmäisintensiteetti ei saa tavallisesti ylittää 20 prosenttia NAE, lukuun ottamatta harvaanasuttuja alueita tai syrjäisempiä alueita, joilla se voi olla 30 prosenttia NAE.
- 17) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisilla Euroopan unionin NUTS II-tason alueita vastaavilla alueilla, joilla bruttokansantuote asukasta kohti ostovoimastandardina mitattuna on yli 60 prosenttia Euroopan talousalueen keskiarvosta, aluetuki-intensiteetti ei saa ylittää 40 prosenttia NAE.
- 18) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueilla, joilla bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna on ETA:n keskiarvoa korkeampi ja työttömyysaste keskiarvoa alhaisempi ⁽²³⁾, aluetuki-intensiteetti ei saa ylittää 10 prosenttia NAE, lukuun ottamatta harvaanasuttuja alueita tai syrjäisimpiä alueita, joilla se voi olla 20 prosenttia NAE. Poikkeustapauksissa 10 prosentin (NAE) enimmäisintensiteetin soveltamisalaan kuuluvilla alueilla voidaan hyväksyä myös korkeampia tuki-intensiteettejä, jotka eivät kuitenkaan saa ylittää tavanomaista 20 prosentin (NAE) enimmäisintensiteettiä, jos nämä alueet vastaavat NUTS III-tasoa tai pienempää ja sijaitsevat 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiden vieressä.
- 19) Kaikki edellä mainitut enimmäisintensiteetit ovat suurimpia mahdollisia tuki-intensiteettejä. Näitä enimmäisintensiteettejä pienempien tukien osalta EFTAn valvontaviranomainen valvoo, että aluetuki-intensiteetti vastaa kyseessä olevien alueellisten ongelmien vakavuutta ja laajuutta Euroopan talousalueen tasolla tarkasteltuna.

- 20) Edellä 15–19 kohdassa mainittuihin enimmäisintensiteetteihin voidaan lisätä pk-yrityksille myönnettyillä lisätuilla ⁽²⁴⁾ eli 15 prosenttiyksikköä brutto ⁽²⁵⁾ 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla ja 10 prosenttiyksikköä brutto c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla. Lopullista enimmäisintensiteettiä sovelletaan pk-yritysten tuen perusteisiin. Kyseisiä pk-yrityksille tarkoitettuja lisiä ei sovelleta kuljetusalan yrityksiin.
- 21) Alkuinvestointitukien myöntämisen ehtona on oltava maksutapaa tai tuensaantia koskevien edellytysten osalta kyseisen investoinnin säilyttäminen vähintään viiden vuoden ajan.

Tuki työpaikkojen luomiseen

- 22) Kuten edellä osoitetaan, aluetuella voidaan edistää myös työpaikkojen luomista. Työllisyystuen suuntaviivoista (joissa käsitellään työpaikkoja, jotka eivät liity tiettyyn investointiin) ⁽²⁶⁾, poiketen on tässä kuitenkin kyse ainoastaan alkuinvestoinnin toteuttamiseen liittyvistä työpaikoista ⁽²⁷⁾.
- 23) Työpaikkojen luomisella tarkoitetaan tietyn yrityksen työpaikkojen määrän nettoliisäystä ⁽²⁸⁾ suhteessa viiteaikavälin keskiarvoon. Kyseisenä aikana luotujen työpaikkojen lukumäärästä on siten vähennettävä samana ajanjaksona mahdollisesti vähentyneet työpaikat ⁽²⁹⁾.
- 24) Investointituen tavoin on myös näissä säännöissä tarkoitettua tukea työpaikkojen luomiseen mukautettava niiden alueellisten ongelmien laadun ja voimakkuuden mukaan, joita tuella pyritään poistamaan. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että tämä tuki ei saa ylittää tiettyä prosenttiosuutta palkatun työntekijän palkkakustannuksista ⁽³⁰⁾ laskettuna kahden vuoden ajalta. Tämä prosenttiosuus vastaa investointituella kyseisellä alueella sallittua intensiteettiä.
- 25) Työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen ehtona on oltava maksutapaa tai tuensaantia koskevien edellytysten osalta luotujen työpaikkojen säilyminen vähintään viiden vuoden ajan.

Toimintatuki

- 26) Yrityksen juoksevien kustannusten alentamiseen tarkoitettut aluetuet (toimintatuet) ovat periaatteessa kiellettyjä. Poikkeuksellisesti tämäntyyppisiä tukia voidaan kuitenkin sallia alueilla, joihin sovelletaan 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta edellyttäen, että tuki edistää alueellista kehitystä, myöntäminen on perusteltua tuen laadun vuoksi ja että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään ⁽³¹⁾. EFTA-valtion on osoitettava haittojen olemassaolo ja arvioitava niiden suuruus.
- 27) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluville syrjäisimmille alueille, jotka täyttävät 25.3 jakson 15 kohdassa mainitut väestötiheyden edellytykset, voidaan myöntää tukia lisäkuljetuskustannusten osittaiseen korvaamiseen ⁽³²⁾ erityisedellytyksiä noudattaen ⁽³³⁾. EFTA-valtion on osoitettava mainittujen lisäkustannusten olemassaolo ja arvioitava niiden suuruus.
- 28) Lukuun ottamatta 27 kohdassa mainittuja tapauksia toimintatuen on oltava ajallisesti rajoitettua ja alenevaa. Lisäksi Euroopan talousalueella sijaitsevien valtioiden välisen viennin edistämiseen tarkoitettut toimintatuet ovat kiellettyjä ⁽³⁴⁾.

Tuen kasautumista koskevat säännöt

- 29) Edellä 15–20 kohdassa mainittuja tuki-intensiteetin enimmäismääriä sovelletaan tuen kokonaismäärään:
- kun tukea myönnetään samanaikaisesti useammasta aluetukiohjelmasta,
 - tuen lähteestä riippumatta, olipa kysymys sitten paikallisesta, alueellisesta, kansallisesta tai yhteisön myöntämästä tuesta.
- 30) Edellä 22–25 kohdassa kuvailtu työpaikkojen luomiseen myönnettävä tuki ja 6–21 kohdassa kuvailtu investointituki voivat kasautua ⁽³⁵⁾, alueelle vahvistetun intensiteetin enimmäismäärän rajoissa ⁽³⁶⁾.
- 31) Jos aluetukeen oikeutetut kustannukset oikeuttavat kokonaisuudessaan tai osittain myös muihin tukiin, yhteiseen osuuteen sovelletaan kyseisten järjestelmien suotuisinta enimmäisintensiteettiä.
- 32) Jos EFTA-valtio määrää, että johonkin järjestelmään kuuluvat valtiontuet voivat kasautua muihin järjestelmiin kuuluvien tukien kanssa, sen on täsmennettävä kunkin järjestelmän osalta, minkä menetelmän avulla se varmistaa, että edellä luetellut edellytykset täytetään.

25.5 Aluetukikartta ja tuen toteaminen yhteismarkkinoille soveltuvaksi

- 1) Kokonaisuus, jonka muodostavat toisaalta poikkeusten soveltamisalaan kuuluvat EFTA-valtion alueet ja toisaalta kullekin niistä sallitut alkuinvestointitukien tai työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen intensiteettien enimmäismäärät, esitetään EFTA-valtion aluetukikarttana.
- 2) EFTA-valtioiden on ilmoitettava valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti karttaluonnos, joka on laadittu 25.3 jakson 4 ja 11 kohdassa sekä 25.3 jakson 15–20 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti. EFTAn valvontaviranomainen hyväksyy tämän aluetukikartan valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 3 määrättyä menettelyä noudattaen eli periaatteessa kyseisen EFTA-valtion kaikkia kyseisiä alueita koskevalla yhdellä päätöksellä ja määrääjäksi. Kansallisia aluetukikarttoja tarkistetaan täten säännöllisesti.
- 3) EFTAn valvontaviranomainen hyväksyy luonnokset tukijärjestelmiksi joko aluetukikarttaa valmisteltaessa tai myöhemmin kartassa määriteltyjen alueiden, enimmäisintensiteettien ja määräaikojen osalta.
- 4) EFTA-valtioiden on toimitettava EFTAn valvontaviranomaiselle 3 kohdassa mainittujen tukiohjelmien toteuttamista koskevat vuosikertomukset voimassa olevien sääntöjen mukaan.
- 5) Kartan voimassaoloaikana EFTA-valtiot voivat pyytää siihen tarkistuksia sosiaalis-taloudellisessa tilanteessa todistettavasti tapahtuneiden merkittävien muutosten perusteella. Nämä muutokset voivat koskea intensiteetin astetta ja alueiden tukikelpoisuutta edellyttäen, että mahdollista uusien alueiden mukaan ottamista vastaa saman väestömäärän omaavien muiden alueiden poistaminen. Tarkistetun kartan voimassaolo päättyy alkuperäiselle kartalle määrätyn voimassaoloajan päättyessä.
- 6) Jos joitakin alueita ei enää aluetukikartan tarkistuksen jälkeen katsota 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiksi vaan ne muuttuvat 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiksi, EFTAn valvontaviranomainen voi siirtymäkauden aikana sallia näille alueille 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti myönnetyn tuki-intensiteetin asteittaisen vähentämisen joko lineaarisesti tai nopeammin, 25.4 jakson 15–20 kohdan mukaiseen enimmäisintensiteettiin asti ⁽³⁷⁾. Tämä siirtymäkausi voi olla toimintatukien osalta enintään kaksi vuotta ja alkuinvestointeihin ja työpaikkojen luomiseen myönnettyjen tukien osalta enintään neljä vuotta.

- 7) Karttaa laadittaessa EFTA-valtioita kehoitetaan ilmoittamaan EFTAn valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti luettelo alueista, joita ne ehdottavat varsinaisiin poikkeuksiin oikeutettaviksi ja niille tarkoitetut tukien enimmäisintensiteetit sekä muut seikat, jotka ovat olennaisia niihin tukijärjestelmiin sovellettavan puitejärjestelmän määrittelemiseksi (tukien tarkoitus ja muoto, yrityskoko jne.), jotka valtiot aikovat toteuttaa kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Kartan voimassaoloaikana ja sen voimassaoloajan asettamissa rajoissa kaikista kyseisen puitejärjestelmän mukaisista tukijärjestelmistä voidaan ilmoittaa nopeutetun menettelytavan puiteissa.

25.6 *Voimaantulo, täytäntöönpano ja tarkistaminen*

- 1) Jäljempänä 5 ja 6 kohdassa vahvistettuja siirtymämääräyksiä lukuun ottamatta EFTAn valvontaviranomainen arvioi aluetukien soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan näiden sääntöjen perusteella niiden hyväksymisestä alkaen. Tukihankkeita, jotka on ilmoitettu EFTAn valvontaviranomaiselle ennen näiden sääntöjen tiedoksiantamista EFTA-valtioille ja joista EFTAn valvontaviranomainen ei ole vielä tehnyt lopullista päätöstä, arvioidaan kuitenkin ilmoitusajankohtana voimassa olleiden perusteiden mukaisesti.
- 2) Lisäksi EFTAn valvontaviranomainen tekee EFTA-valtioille valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdan mukaisia ehdotuksia aiheelliseksi toimenpiteiksi varmistukseksi, että kaikki 1 päivänä tammikuuta 2000 voimassa olevat aluetukikartat ja -järjestelmät ovat yhdenmukaisia näiden sääntöjen kanssa.
- 3) EFTAn valvontaviranomainen ehdottaa siten EFTA-valtioille valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdan mukaisena aiheellisena toimenpiteenä kaikkien EFTAn valvontaviranomaisten hyväksymien (ilman määräaikaa tai joiden voimassaolo jatkuu 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen) tukialueiden luetteloiden voimassaolon rajoittamista 31 päivään joulukuuta 1999.
- 4) EFTAn valvontaviranomainen ehdottaa EFTA-valtioille myös valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 1 kohdan mukaisena aiheellisena toimenpiteenä kaikkien 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen voimassa olevien aluetukijärjestelmien muuttamisesta siten, että ne vastaavat näitä sääntöjä 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, ja suunniteltujen muutosten ilmoittamista kuuden kuukauden kuluessa.
- 5) EFTAn valvontaviranomainen voi poiketa 31 päivään joulukuuta 1999 asti näistä suuntaviivoista ennen 1 päivää tammikuuta 1999 ilmoitettujen tukialueluetteloiden tukikelpoisuuden tarkastelun osalta (uudet tai muutetut luettelot) edellyttäen, että näiden luetteloiden voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999. Tällaisissa tapauksissa EFTAn valvontaviranomainen nojautuu edelleen 19 päivänä tammikuuta 1994 antamiensa sääntöjen 28 jaksossa määriteltyyn menettelyyn. (EYVL L 231, 3.9.1994).
- 6) EFTAn valvontaviranomainen voi poiketa 31 päivään joulukuuta 1999 asti näistä säännöistä myös tarkastellessaan uusien tukijärjestelmien tuki-intensiteettien ja kasautumista koskevien enimmäismäärien soveltuvuutta, tapauskohtaista tukea ja ennen 1 päivää tammikuuta 1999 ilmoitettuihin tukijärjestelmiin tehtäviä muutoksia edellyttäen, että mainittujen intensiteettien ja kasautumista koskevien enimmäismäärien voimassaoloaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 1999 tai että 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen määritetyt intensiteetit ja kasautumista koskevat enimmäismäärät ovat näiden sääntöjen mukaisia.
- 7) EFTAn valvontaviranomainen tarkastelee näitä sääntöjä uudelleen viiden vuoden kuluttua niiden soveltamisesta alkaen. Se voi myös päättää niiden muuttamisesta milloin tahansa, jos tämä on tarpeen kilpailupolitiikkaan liittyvistä syistä tai muun Euroopan talousalueella tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi.

- ⁽¹⁾ 25 jakso vastaa komission tiedonantoa 'Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat' (EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9).
- ⁽²⁾ Alueelliseksi tueksi katsotaan myös pk-yrityksille suunnattu tuki, joka edistää alueellista kehitystä.
- ⁽³⁾ Tässä mainittujen lisäksi seuraavat alat ovat tällä hetkellä erityissääntöjen piiriin kuuluvia aloja: liikenne, teräs, laivanrakennus, syteettikuidut ja autoteollisuus. Lisäksi erityissääntöjä sovelletaan investointeihin, jotka kuuluvat suurille hankkeille myönnettävää aluetukea koskevien monialaisten puitteiden soveltamisalaan.
- ⁽⁴⁾ Vrt. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, asia 730/79, Philip Morris v. komissio, Kok. 1980, s. 2671, 17 kohta sekä tuomio 14.1.1997, asia C-169/95, Espanja v. komissio, Kok. 1997, s. I-135, 20 kohta.
- ⁽⁵⁾ Vrt. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 12.12.1996, asia T-380/94, AIUF-FASS ja AKT v. komissio, Kok. 1996, s. II-2196, 54 kohta.
- ⁽⁶⁾ Vrt. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.9.1994, yhdistetty asia C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, Espanja v. komissio, Kok. 1994, s. I-4103.
- ⁽⁷⁾ Maailman kauppajärjestön tukia ja tasoitustulleja koskevassa sopimuksessa tämäläyppinen tuki on nimenomaisesti suljettu pois riitauttamattomien (hyväksytään ilman tutkimusta) aluetukien ryhmästä.
- ⁽⁸⁾ Vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettäviä tilapäisiä (ad hoc) tukia säännellään erityissäännöin eikä niitä pidetä aluetukina.
- ⁽⁹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.10.1987, asia 248/84, Saksa v. komissio, Kok. 1987, s. 4013, 19 kohta. EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohta vastaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohtaa.
- ⁽¹⁰⁾ Nomenclature of Statistical Territorial Units (tlastollinen alueluokitusnimikkeistö).
- ⁽¹¹⁾ Perustana on siis oletamus, että BKT-indikaattori voi kuvastaa kummankin ilmiön yhdistelmää.
- ⁽¹²⁾ Lukuun ottamatta näiden sääntöjen liitteessä XII olevan 8 kohdan soveltamisesta seuraavaa siirtymäkauden poikkeusta.
- ⁽¹³⁾ Vrt. yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 730/79, Philip Morris v. komissio, antama tuomio, 26 kohta, ja tuomio 24.2.1987, asia 310/85, Deufil GmbH & Co KG v. komissio, Kok. 1987, sivu 901, 18 kohta.
- ⁽¹⁴⁾ Vrt. 25.4 jakson 15–20 kohta.
- ⁽¹⁵⁾ Tätä sääntöä ei sovelleta myöskään Islantiin ja Liechtensteiniin niiden pienen väestömäärän takia.
- ⁽¹⁶⁾ Vrt. EFTAn valvontaviranomaisen 19 päivänä tammikuuta 1994 antamien valtiontukea koskevien sääntöjen 28.2 jakson 3 kohta (EYVL L 231, 3.9.1994). EFTAn valvontaviranomainen teki päätöksen uuden 28.2 jakson 3 kohdan lisäämisestä 20.7.1994. Se vastaa jäsenvaltioille ja muille, joiden etua asia koskee, osoitettua tiedonantoa, joka koskee 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamisesta aluetukiin annetun tiedonannon II osan muuttamista (EYVL C 364, 20.12.1994, s. 8).
- ⁽¹⁷⁾ Tätä 25 prosentin vähimmäispanosta ei saa rahoittaa tuella. Vähimmäispanosta koskevaa tukikieltoa sovelletaan siinäkin tapauksessa, että kyse on tuesta, joka myönnetään korkotuetujen lainojen tai valtion takauksen muodossa.
- ⁽¹⁸⁾ Näin ollen korvaavat investoinnit eivät kuulu tämän käsitteen piiriin. Sellaiset investointituet kuuluvat toimintatukiin, joita koskevat 26 ja 27 kohdassa esitetyt säännöt. Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettyä valtion tukea

koskevien yhteisön suuntaviivojen määritelmän mukaiselle vaikeuksissa olevalle yritykselle myönnetty tuki rahoituksen rakenneuudistukseen ei myöskään kuulu tämän käsitteen piiriin. Mainittujen suuntaviivojen mukaista vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen myönnettävää tukea voidaan myöntää tarvittaessa ilman uutta ilmoitusta aluetukijärjestelmän yhteydessä, jos kyseiset tuet suunnataan investointitoimenpiteisiin (toiminnan rationalisointi, nykyaikaistaminen tai monipuolistaminen). Koska nämä aluetuet kuitenkin ovat osa tukihanketta vaikeuksissa olevan yrityksen rakenneuudistukseen, ne on otettava huomioon kyseisten suuntaviivojen mukaisesti tehtävässä tutkimuksessa.

- (¹⁹) Liikenteen alalla kuljetuskaluston hankintaan suunnattuja menoja (irtain omaisuus) ei voida sisällyttää yhtenäiseen kuluperustaan (vakioperuste). Nämä kustannukset eivät siis oikeuta alkuinvestointitukeen.
- (²⁰) Jos ostoon liittyy muita alkuinvestointeja, näistä aiheutuvat kulut lisätään ostokustannuksiin.
- (²¹) Pk-yrityksiin sovelletaan pienten ja keskisuurten yritysten valtiontukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa määritettyjä perusteita ja edellytyksiä.
- (²²) Nettoavustusekvivalenttien laskemisesta ks. näiden sääntöjen liite X.
- (²³) BKT:ta ja työttömyyttä on mitattava NUTS III-tasolla.
- (²⁴) Aluetukia täydentäviä avustustoimenpiteitä ovat myös T & K-tuet ja ympäristötuet. Näiden tukien laskentaperuste on kuitenkin toinen kuin aluetukien (pk-tuki mukaan lukien). Näitä lisätoimenpiteitä ei lisätä aluetukiin, vaan toisenlaiseen kyseeseen tulevaan tukeen. Kahteen mainitunlaiseen tukeen tällä hetkellä sovellettavia tekstejä ovat T & K-tukien osalta näiden sääntöjen 14 jakso ja ympäristötukien osalta näiden sääntöjen 15 jakso.
- (²⁵) Tässä yhteydessä sovelletaan tuki-intensiteettien lisiä (brutto), jotka on määritelty pk-yrityksille myönnettävästä tuesta annetuissa suuntaviivoissa.
- (²⁶) Tällä hetkellä voimassa oleva versio, kts. näiden sääntöjen III osa, 18 jakso.
- (²⁷) Työpaikan katsotaan liittyvän tietyn investoinnin toteuttamiseen, jos se koskee toimintaa, johon investointi kytkeytyy ja jos sen luominen toteutuu kolmen ensimmäisen koko investoinnin toteuttamista seuraavan vuoden aikana. Tänä aikana investointeihin liittyvät myös ne työpaikat, jotka on luotu investoinnin aiheuttaman kapasiteetin käyttöasteen nousun vuoksi.
- (²⁸) Työpaikkojen määrä vastaa miestyövuosien (MTV) määrää, eli vuoden aikana kokopäivätoimisesti tai osa-aikaisesti tai kausiluonteisesti työllistettyjen henkilöiden määrää, kahden viimeksi mainitun ollessa MTV:n murto-osia.
- (²⁹) On selvää, että määritelmää sovelletaan sekä jo toiminnassa olevaan että uuteen toimipaikkaan.
- (³⁰) Palkkakustannukset käsittävät bruttopalkan eli palkan ennen veroja sekä pakolliset sosiaalimaksut.
- (³¹) Toimintatuet ovat muodoltaan erityisesti verovapautuksia tai sosiaalimaksujen alennuksia.
- (³²) Lisäkuljetuskustannuksilla tarkoitetaan kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet tavaroiden kuljetuksista kyseisen maan kansallisten rajojen sisäpuolella. Nämä tuet eivät voi missään tilanteessa olla vientitukia eivätkä vaikutukseltaan samanlaisia kuin ETA-sopimuksen 11 artiklassa tarkoitetut tuonnin määrälliset rajoitukset.
- (³³) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen väestötiheysperusteen nojalla oikeutettuja alueita koskevista erityisedellytyksistä katso liite XI. Muihin alueisiin, jotka hyötyvät lisäkustannusten tasapainottamiseksi myönnettyistä tuista, sovelletaan liitteen XI mukaisia edellytyksiä.
- (³⁴) Vientituella tarkoitetaan suoraan vietyihin määriin, jakeluverkoston perustamiseen ja toimintaan tai vientitoiminnan menoihin liittyvää tukea. Vientitukea ei ole messuille osallistumista, tutkimusten teettämistä tai konsulttipalvelujen ostamista varten myönnetty tuki, kun nämä kustannukset aiheutuvat uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomisesta uusille markkinoille. (Kts. näiden sääntöjen 12 jakso, alaviite 2).

- (³⁵) Näissä säännöissä tarkoitettu työpaikkojen luomiseen myönnetty tuki ja investointituki eivät saa kasautua alaviitteessä 27 mainituissa suuntaviivoissa määritellyn työllisyystuen kanssa, sillä ne liittyvät aivan eri olosuhteisiin ja ajankohtiin. Tuen korotuksia voidaan kuitenkin hyväksyä erityisen epäedullisessa asemassa olevien ryhmien osalta työllisyystukien suuntaviivoissa vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (³⁶) Tämän edellytyksen katsotaan täyttyvän, jos alkuinvestointituen määrä (prosentteina investoinnin arvosta) ja työpaikkojen luomiseen myönnetyn tuen määrä (prosentteina palkkakustannuksista) eivät ylitä sitä suotuisinta tuen intensiteettiä, joka on saatu soveltamalla joko 15 – 20 kohdassa tarkoitettujen perusteiden tai 24 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaan vahvistettua tuen alueellista enimmäisintensiteettiä.
- (³⁷) Siirtymäsäännöksiä ei sovelleta niihin (Euroopan yhteisön NUTS II-alueita vastaavien) alueiden osiin jotka, menettäessään 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiseen tukialueen aseman ja joihin ei voida soveltaa liitteen XII 8 kohdan toista kompensoivaa tekijää lisäväestönsuuden saamiseksi, olisi pitänyt poistaa uudelta tukikartalta.”

”33.2 Viitekorko

- 1) Viitekorkoa käytetään laskettaessa tuen käypää arvoa ja lainoihin sisältyvän tuen osuutta. Viitekoron on vastattava kyseisillä markkinoilla sovellettavaa keskikorkoa. EFTAn valvontaviranomainen määrittää viitekoron EFTA-valtion ehdotuksesta aina vuoden alussa. Viitekorko määritetään sopivaksi katsotun koron edellisen vuosineljänneksen (teknisistä syistä syys-, loka- ja marraskuun) keskiarvon perusteella. Viitekorkoa on kuitenkin tarkastettava kesken vuotta, jos voimassa olevan viitekoron ja viitekoron määrittämisessä käytetyn koron edellisen kolmen kuukauden keskiarvon erotus on enemmän kuin 15 prosenttia voimassa olevasta viitekorosta.
- 2) EFTA-valtioiden viitekorot ja diskonttokorot määritetään toistaiseksi seuraavasti:
 - Islanti: pankkilainojen keskimääräinen (prime) korko lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä:
 - a) yleiset lainat, joita ei sidota indeksiin; *Almenn skuldabréf, kjörvextir*;
 - b) indeksiin sidotut lainat; *Vísitölubundin lán kjörvextir*.
 - Norja: Norjan teollisuus- ja aluekehitysrahaston myöntäminen taattujen lainojen keskikorko (1 ja 2 luokka).”

”LIITE X

INVESTOINTITUEN NETTOAVUSTUSEKVIVALENTTI (¹)

Nettoavustusekvivalentin (NAE) laskemismenetelmä on menetelmä, jota EFTAn valvontaviranomainen käyttää arvioidessaan EFTA-valtioiden ilmoittamia tukijärjestelmiä. Periaatteessa EFTA-valtioiden ei kuitenkaan tarvitse soveltaa tätä menetelmää, joka julkaistaan tässä pelkästään avoimuuden vuoksi.

1. Yleiset periaatteet

Nettoavustusekvivalentin (NAE) laskemiseksi kaikki investointiin (²) tietyssä maassa liittyvät tukimuodot kootaan yhden yhteisen nimittäjän eli nettointensiteetin alle, jotta niitä voitaisiin verrata keskenään tai ennalta määrittäytyjen tukikatkojen kanssa. Kyseessä on etukäteen tapahtuva vertailu, joka ei aina välttämättä vastaa kirjanpitoikäntäntöä.

Nettointensiteetti kuvaa yrityksen tuesta saamaa lopullista hyötyä suhteessa tuettuun investointiin (ilman veroja). Tässä laskelmassa otetaan huomioon ainoastaan kiinteisiin investointeihin kuten maa-alueisiin, rakennuksiin ja laitteisiin liittyvät kustannukset, jotka muodostavat tuen vakioperusteen.

Tukijärjestelmissä, joissa arviointiperuste sisältää ylimääräisiä kustannuksia, tällaiset kustannukset on rajoitettava tiettyyn osuuteen vakioperusteesta. Siten kaikki järjestelmät tutkitaan viime kädessä kohdistamalla niiden intensiteetti vakioperusteen kustannusten mukaisesti, kuten seuraavissa esimerkeissä esitetään (³).

Esimerkki 1

- Järjestelmän vakioperuste: laitteet
- Järjestelmän enimmäisintensiteetti: 30 %

Koska järjestelmän kaikki tukikelpoiset kustannukset sisältyvät vakioperusteeseen, EFTAn valvontaviranomainen ottaa suoraan huomioon järjestelmän enimmäisintensiteetin eli 30 prosenttia. Jos EFTAn valvontaviranomainen on hyväksynyt kyseisen alueen enimmäisintensiteetiksi 30 prosenttia, järjestelmä katsotaan tämän osalta asianmukaiseksi.

Esimerkki 2

- Järjestelmän vakioperuste: laitteet, rakennukset ja patentit 20 prosenttiin asti edeltävistä kuluista
- Järjestelmän enimmäisintensiteetti: 30 %

Järjestelmän kaikki tukikelpoiset kustannukset ovat joko vakioperusteen mukaisia (laitteet, rakennukset) tai tukeen oikeuttavia aineettomia kustannuksia (patentit). Jälkimmäiset kustannukset eivät saa ylittää 25 prosenttia vakioperusteesta. Tällaisessa tapauksessa EFTAn valvontaviranomainen ottaa suoraan huomioon järjestelmän enimmäisintensiteetin eli 30 prosenttia. Jos EFTAn valvontaviranomainen on hyväksynyt kyseisen alueen enimmäisintensiteetiksi 30 prosenttia, järjestelmä katsotaan tämän osalta asianmukaiseksi.

Esimerkki 3

- Järjestelmän vakioperuste: laitteet, rakennukset, maa-alueet ja varastot 50 prosenttiin asti edeltävistä kuluista
- Järjestelmän enimmäisintensiteetti: 30 %

EFTAn valvontaviranomainen ottaa huomioon vakioperusteeseen perustuvan järjestelmän enimmäisintensiteetin eli $30 \% \times 1,5 = 45 \%$. Jos EFTAn valvontaviranomainen on hyväksynyt kyseisen alueen enimmäisintensiteetiksi 30 prosenttia, järjestelmää ei katsota asianmukaiseksi, elleisen intensiteettiä pienennetä $30 \%: 1,5 = 20 \%$.

Esimerkki 4

- Järjestelmän vakioperuste: rakennukset
- Järjestelmän enimmäisintensiteetti: 60 %

Jos EFTAn valvontaviranomainen on hyväksynyt alueelliseksi ylärajaksi 30 prosenttia, ei ole varmaa, että tuet ovat tämän ylärajan mukaisia. Jos järjestelmässä vahvistettu intensiteetti on alueellista enimmäismäärää suurempi, sovelletaan alennettua vakioperustetta. Järjestelmää ei tässä vaiheessa katsota asianmukaiseksi, ellei siihen lisätä nimenomaisesti edellytystä, joka koskee täyteen vakioperusteeseen sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamista.

Lukuun ottamatta tiettyjä tukimuotoja, jotka edellyttävät erityiskäsittelyä, nettoavustusekvivalentin laskeminen perustuu ainoastaan verotusta ja nykyarvoa koskeviin laskelmiin. Nämä laskelmat toteutetaan käyttäen kyseisen maan tukijärjestelmissä ja verolainsäädännössä annettuja ohjeita ja tiettyjä sopimuksin sovittuja perusteita.

1.1 Verotus

Tuen intensiteetti on laskettava sen jälkeen kun verot on otettu huomioon eli kun siitä on vähennetty tuen saamiseen liittyvät verot, erityisesti yhtiön voitosta suoritettava vero. Puhutaan nettoavustusekvivalentista, joka on tuensaajalle asiaa koskevan veron maksamisen jälkeen jäävä tukiosuus ja johon sisältyy oletus, että yritys saa ensimmäisenä toimintavuotenaan niin paljon voittoa, että tuesta maksettava vero on suurin mahdollinen.

1.2 Nykyarvon laskeminen

Nykyarvo lasketaan nettoavustusekvivalentin määrittämisen eri vaiheissa. Ensinnäkin kun tukia ja/tai investointikuluja porrastetaan ajallisesti, on otettava huomioon tuen maksamisen ja kulujen todellinen tapahtuma-aika. Sen vuoksi investointikulut ja tuen maksaminen diskontataan sen vuoden loppuun, jolloin yritys tekee ensimmäisen poiston. Tätä menetelmää käytetään myös korkotuetun lainan takaisinmaksuun liittyvien etujen tai tuesta perityn veron diskonttaamiseen.

Tätä tarkoitusta varten on määritetty viitekorko/diskonttokorko, jonka EFTAn valvontaviranomainen määrittää jokaiselle jäsenvaltiolle. Diskonttokoron määrittämisen lisäksi korkoa käytetään matalakorkoisesta lainasta koituvan korkoedun laskemiseen.

1.3 Erityistapaukset

Edellä kuvattujen verotusta ja nykyarvoa koskevien laskelmien lisäksi tietyt tukimuodot edellyttävät erityiskäsittelyä. Tapauksessa, jossa annetaan tukea rakennuksen vuokraamista varten, tuki määritellään diskonttaamalla yrityksen maksaman vuokran ja rakennuksen arvoon sovellettua viitekorkoa vastaavan teoreettisen vuokran väliset erot, joihin lisätään rakennuksesta kyseisenä vuonna tehtyä poistoa vastaava summa. Samaa menettelyä käytetään, jos kyseessä on leasingin rahoittamiseen annettu tuki (*).

Maa-alueen vuokraamista varten annetussa tuessa teoreettinen vuokra lasketaan käyttäen maa-alueen arvoon sovellettua viitekorkoa vähennettynä inflaatioasteella.

2. *Pääoma-avustuksena annetun investointituen nettoavustusekvivalentti*

2.1 Yleistä

Pääoma-avustuksena yritykselle annettu investointituki ilmaistaan aluksi prosentteina investoinnista. Kyseessä on nimellinen avustusekvivalentti tai bruttoavustusekvivalentti.

Tukien yhteisen arviointimenettelyn mukaisesti tuen nettoavustusekvivalentti (NAE) on se tukiosa, joka jää tuensaajalle yhtiön voitoista perityn veron jälkeen.

Useassa tapauksessa tuki sinänsä ei ole verotettavaa, mutta se vähennetään vähennyskelpoisen investoinnin arvosta. Tämä merkitsee, että investoija tekee joka vuosi pienemmän poiston kuin mitä tekisi, jollei olisi saanut tukea. Koska poistot voidaan vähentää verotettavista voitoista, tuki nostaa valtion yrityksiltä vuosittain voittojen verotuksen muodossa perimää osuutta.

Edellä kuvattu tapa verottaa tukia, jossa tuki lisätään voittoihin samaa tahtia poistojen kanssa, on kaikissa Euroopan talousalueen valtioissa yleisimmin käytetty tapa, mutta tietyissä järjestelmissä esiintyy myös muunlaisia verotustapoja.

2.2 Laskentaesimerkkejä

Esimerkki 1: Tuesta ei peritä veroa.

Kaikissa ETA-valtioissa tuet käsitetään yleensä tuloiksi ja ovat verotettavia. Tiettyt tuet, erityisesti tutkimus- ja kehitystuet, voivat kuitenkin olla verovapaita. Tällaisessa tapauksessa NAE vastaa nimellisavustusta.

Esimerkki 2: Investointi koskee vain yhtä kustannuslajia ja tuki on kokonaisuudessaan veronalaista ensimmäisen tilikauden jälkeen.

Tämä tarkoittaa, että koko tuki on yrityksen voitosta suoritettavan veron alaista ensimmäisestä vuodesta lähtien. Tämä käytäntö ei ole liian raskas, jos otetaan huomioon, että yritykset tuottavat yleensä tappiota ensimmäisinä toimintavuosinaan ja voivat jakaa tappionsa useille vuosille.

Tällaisen tuen nettoavustusekvivalentin laskemiseksi tuesta vähennetään siitä peritty vero.

Oletukset:

- investointi: 100
- nimellisavustus: 20
- veroaste: 40 %

Tuesta perittävä vero on $20 \times 40 \% = 8$.

NAE on siten: $(20 - 8)/100 = 12 \%$.

Esimerkki 3: Investointi ei sisällä kuin yhden lajin kustannuksia, ja tuki on veronalaista lineaarisesti viiden vuoden ajan.

Tässä tapauksessa tuki otetaan verotuksen piiriin samansuuruisina erinä viiden vuoden ajan. Näiden viiden vuoden aikana viidesosa tuesta lisätään voittoihin joka vuosi. Tällaisen tuen nettoavustusekvivalentin laskemiseksi tuesta vähennetään diskontatut verojen yhteismäärät, jotka sovellettavien veromääräysten mukaisesti on vuosittain peritty jokaisesta viidesosasta.

Oletukset:

- investointi: 100
- nimellisavustus: 20
- veroaste: 40 %
- diskonttokorko: 8,0 %.

Seuraavassa taulukossa esitetään, kuinka tuesta vuosittain perittävät verot samoin kuin niiden diskontatut arvot lasketaan:

Ajanjakso	Tuesta peritty vero (1)	Diskonttokerroin (2)	Diskontattu arvo (1) × (2)
1. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	1,0	1,600
2. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,481
3. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	1,372
4. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	1,270
5. vuoden loppu	$(20/5) \times 40 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	1,176
Yhteensä			6,900

Viimeisen sarakkeen summa kuvaa vuosittain perittyjen diskontattujen verojen yhteismäärää. Se on vähennettävä nimellisavustuksesta nettoavustusekvivalentin selville saamiseksi.

NAE on $(20 - 6,9)/100 = 13,1 \%$.

Huomautus: Tuesta perityt verot diskontataan ensimmäisen vuoden lopussa olettaen, että yritys toteuttaa ensimmäisen poiston silloin.

Esimerkki 4: Investointi sisältää kolmenlaisia kustannuksia: maa-alueet, rakennukset ja laitteet, joita verotetaan eri aikoina.

Nämä kolme kustannuslajia muodostavat tuen vakioperusteeksi kutsutun käsitteen. Ne jaetaan vakioperusteen sisällä käyttäen EFTA-valtiokohtaista jakoperustetta, kuten seuraavassa taulukossa esitetään:

— Maa-alueet:	5
— Rakennukset:	45
— Laitteet:	50.

Edellä esitettyjä tekijöitä käytetään laskettaessa tukijärjestelmien nettoavustusekvivalenttia. Yksittäisissä tukitapauksissa sitä vastoin käytetään vakioperusteen kolmen kululajin todellista jakaumaa.

Koska eri kustannusluokkiin kuuluvia tukia verotetaan eri aikoina, ensimmäiseksi on kohdennettava tuki tuen vakioperusteen muodostaville eri tekijöille niiden tärkeyden mukaan.

Seuraavaksi lasketaan perittävät verot erikseen jokaisen kustannusluokan osalta. Nämä laskelmat ovat saman tapaisia kuin esimerkin 3 taulukossa esitetyt.

Lopuksi vähennetään verot nimellisavustuksesta nettoavustusekvivalentin selville saamiseksi:

NAE = Nimellisavustus, josta vähennetään:

- maa-alueille myönnetystä tuesta peritty vero
- rakennuksille myönnetystä tuesta peritty vero
- laitteille myönnetystä tuesta peritty vero.

Oletus:

— investointi: 100

josta:

- maa-alue: 3, ei voi tehdä poistoja
- rakennukset: 33, tasapoistot 20 vuoden ajan
- laitteet: 64, alenevat poistot 5 vuoden ajan.

— Nimellisavustus: 20

— Veroaste: 55 %

— Diskonttokorko: 8 %

Maa-alueille myönnetystä tuesta perityn veron laskeminen

Maa-alueista ei yleensä voi tehdä poistoja. Edellyttäen, että tuesta tulee veronalaista samaan tahtiin kuin poistoista, maa-alueille myönnettyä tukea ei siis veroteta. Tämän vuoksi avustuksesta ei voida tehdä vähennyksiä maa-alueille myönnetyn tuen osalta.

Rakennuksille myönnetystä tuesta perityn veron laskeminen

Olettaen, että rakennuksille myönnetystä tuesta tulee veronalaista tasaerinä samaan tahtiin poistojen kanssa eli 20 vuoden kuluessa:

- rakennuksille myönnetty nimellisavustus: $20 \times 33 \% = 6,6$
- voittoihin vuosittain sisällytettävä tukiosuus: $6,6/20 = 0,33$
- tästä osuudesta perittävä vero: $0,33 \times 55 \% = 0,18$.

Voitoista peritään 20 vuoden ajan vuosittain 0,18 suuruinen summa rakennuksille myönnettävän tuen osalta. Jos tämä sarja diskontataan ensimmäisen vuoden lopussa (samanlainen laskutoimitus kuin esimerkin 3 taulukossa), tänä aikana rakennuksille myönnetystä tuesta perittyjen verojen suuruus on yhteensä 1,925.

Laitteille myönnetystä tuesta perityn veron laskeminen

Olettaen, että laitteille myönnetystä tuesta tulee veronalaista alenevasti porrastettuna ja samaan tahtiin poistojen kanssa eli 5 vuoden kuluessa: 40 %, 24 %, 14,4 %, 10,8 % ja 10,8 %.

Toisin kuin rakennusten kohdalla, verotus on laitteiden osalta joka vuosi erilainen, joten verot on laskettava erikseen jokaiselle vuodelle. Laitteille myönnetyn nimellistuen osuus on $20 \times 64 \% = 12,8$.

Perittävien verojen laskeminen:

Ajanjakso	Tuesta peritty vero (1)	Diskonttokerroin (2)	Diskontattu arvo (1) × (2)
1. vuoden loppu	$12,8 \times 40 \% \times 55 \%$	1,0	2,816
2. vuoden loppu	$12,8 \times 24 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^1$	1,564
3. vuoden loppu	$12,8 \times 14,4 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^2$	0,869
4. vuoden loppu	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^3$	0,604
5. vuoden loppu	$12,8 \times 10,8 \% \times 55 \%$	$1/(1 + 0,08)^4$	0,559
Yhteensä			6,412

Nettoavustusekvivalentin laskeminen:

Nimellisavustus:	20
vähennettynä:	
— maa-alueelle myönnetystä tuesta perityllä verolla:	0
— rakennuksille myönnetystä tuesta perityllä verolla:	– 1,925
— laitteille myönnetystä tuesta perityllä verolla:	– 6,412

$$\text{NAE} = 11,6\%$$

Huomautus:

1. Tukien verotus, johon viitataan tuen arviointia koskevassa yhteisessä menettelyssä, riippuu toisaalta kyseessä olevan EFTA-valtion verolainsäädännöstä ja toisaalta tukijärjestelmässä mahdollisesti määritellyistä erityisistä säännöistä.
2. Nettoavustusekvivalentin laskeminen edellyttää tarkkoja tietoja:
 - a) kyseisessä maassa voittoihin sovellettavasta yritysveroasteikosta
 - b) poistoja koskevista säännöistä tai tukijärjestelmän määräyksistä koskien tukien sisällyttämistä voittoihin.

3. *Korkotuettuna lainana myönnetyn investointituen nettoavustusekvivalentti*

3.1 Yleistä

Korkotuettuna lainana yritykselle myönnetty investointituki ilmaistaan ensin prosenttiyksiköinä, jotka kuvaavat viitekoron ja lainanantajan perimän koron välistä eroa.

Korkohyvityksen ainoa tarkoitus on vähentää korkokuluja, koska lainan takaisinmaksun oletetaan tapahtuvan tavalliseen tapaan korkohyvityksestä tai sen puuttumisesta riippumatta.

Tätä lainan takaisinmaksulle koituvaa etua kuvataan prosentteina investoinnista, kuten pääomatuenkin suhteen. Kyseessä on siis nimellinen nettoavustus- tai bruttoavustusekvivalentti.

Tämä ei kuvaa yrityksen korkotuesta saamaa lopullista hyötyä. Koska korkokulut voidaan vähentää verotettavasta voitosta, korkotuen myötä osa tästä verohelpotuksesta häviää, sillä yhtiön voitosta jää nyt suurempi osuus valtiolle verotettavaksi.

Tämän vuoksi nettoavustusekvivalentti (NAE) saadaan vähentämällä bruttoavustusekvivalentista valtion verotettavasta voitosta perimä vero, siltä osin kuin se korkohyvityksen vuoksi on suurempi.

Kuten avustuksen tapauksessa, tuetun lainan nettoavustusekvivalentin laskeminen perustuu tukijärjestelmiin, kyseisen maan verolainsäädäntöön ja tarvittaessa sopimuksin sovittuihin muihin perusteisiin.

Korkotuettuna lainana myönnetyn investointituen nettoavustusekvivalentin laskemiseksi tarvitaan seuraavat tiedot:

- laina-aika
- lyhennysvapaa aika eli ajanjakso, jolloin lainapääomaa ei tarvitse lyhentää ja korkoa maksetaan koko pääomalle
- korkohyvitys prosenttiyksikköinä
- korkohyvityksen kesto aika, joka ei välttämättä ole sama kuin laina-aika
- lainamäärä prosentteina investoinnista eli osuus investoinnista
- viite/diskonttokorko
- veroaste.

On myös tiedettävä lainan takaisinmaksuehdot. Useimmissa tapauksissa laina maksetaan takaisin tasalyhenteisesti aina yhtä suurina lyhennyserinä ja korkoa maksetaan jäljellä olevalle pääomalle. Joissain tapauksissa laina maksetaan takaisin tasaerinä eli lyhennyksen ja koron yhteisumma on aina sama, mikä otetaan huomioon nettoavustusekvivalenttia laskettaessa.

3.2 Laskentaesimerkkejä

Esimerkki 1

1. Oletukset

- laina-aika on 10 vuotta, takaisinmaksu tasalyhenteinen, ei lyhennysvapaa aikaa
- korkohyvitys prosenttiyksikköinä on 3 koko laina-ajan
- laina kattaa 40 % investoinnista
- viitekorko/diskonttokorko on 8 %
- veroaste on 35 %.

2. Yksikkökohtaisen hyvitysosuuden laskeminen

Lainan, jonka osuus on 100 prosenttia investoinnista, yksikkökohtainen hyvitysosuus vastaa 1 prosenttiyksikön suuruisen korkotuen nimellistä avustusekvivalenttia ottaen huomioon tukeen liittyvät muut oletukset. Hyvitysosuus lasketaan seuraavasti:

Vuoden n:o loppu	Jäljellä oleva lainapääoma (1)	Korkohyvitys 1 prosenttiyksikkö (2)	Saatu hyöty (1) × (2)	Diskonttoker- roin (3)	Diskontattu arvo (1) (1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^1$	0,926
2	90	1 %	0,9	$1/(1 + 0,08)^2$	0,772
3	80	1 %	0,8	$1/(1 + 0,08)^3$	0,635
4	70	1 %	0,7	$1/(1 + 0,08)^4$	0,515
5	60	1 %	0,6	$1/(1 + 0,08)^5$	0,408
6	50	1 %	0,5	$1/(1 + 0,08)^6$	0,315

Vuoden n:o loppu	Jäljellä oleva lainapääoma (1)	Korkohyvyitys 1 prosenttiyksikkö (2)	Saatu hyöty (1) × (2)	Diskonttoker- roin (3)	Diskontattu arvo ⁽¹⁾ (1) × (2) × (3)
7	40	1 %	0,4	$1/(1 + 0,08)^7$	0,233
8	30	1 %	0,3	$1/(1 + 0,08)^8$	0,162
9	20	1 %	0,2	$1/(1 + 0,08)^9$	0,100
10	10	1 %	0,1	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,046
				Hyvitysosuus yksikköä kohti:	4,112

⁽¹⁾ Diskonttaus aloitetaan ensimmäisen vuoden alussa.

3. Nettoavustusekvivalentin laskeminen

Nettoavustusekvivalentti saadaan yksinkertaisesti kertomalla yksikkökohtainen hyvitysosuus tuen eri tekijöillä eli korkohyvityksellä (3 prosenttiyksikköä), osuudella investoinnista (40 %), tuen verovapaalla osuudella (1–35 %):

$$NAE = 4,112 \times 3 \times 40 \% \times (1-35\%) = 3,21 \%$$

Esimerkki 2

1. Oletukset

Samat ehdot kuin esimerkissä 1, mutta kuoletusvapaa aika on 2 vuotta. Tämä tarkoittaa, että kahden ensimmäisen vuoden aikana pääomaa ei tarvitse maksaa takaisin. Tällainen 10 vuoden pituinen laina maksetaan takaisin kahdeksana yhtä suurena tasalyhennyksenä kolmannen ja kymmenennen vuoden välisenä aikana. Korkoa maksetaan 10 vuoden ajan jäljellä olevalle pääomalle.

2. Yksikkökohtaisen hyvitysosuuden laskeminen

Vuoden n:o loppu	Jäljellä oleva lainapääoma (1)	Korkohyvyitys 1 prosenttiyksikkö (2)	Saatu hyöty (1) × (2)	Diskonttoker- roin (3)	Diskontattu arvo ⁽¹⁾ (1) × (2) × (3)
1	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^1$	0,926
2	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^2$	0,857
3	100	1 %	1	$1/(1 + 0,08)^3$	0,794
4	87,5	1 %	0,875	$1/(1 + 0,08)^4$	0,643
5	75,0	1 %	0,750	$1/(1 + 0,08)^5$	0,510
6	62,5	1 %	0,625	$1/(1 + 0,08)^6$	0,394
7	50	1 %	0,500	$1/(1 + 0,08)^7$	0,292
8	37,5	1 %	0,375	$1/(1 + 0,08)^8$	0,203
9	25,0	1 %	0,250	$1/(1 + 0,08)^9$	0,125
10	12,5	1 %	0,125	$1/(1 + 0,08)^{10}$	0,058
				Hyvitysosuus yksikköä kohti:	4,802

⁽¹⁾ Diskonttaus aloitetaan ensimmäisen vuoden alussa.

3. Nettoavustusekvivalentin laskeminen:

Kuten esimerkissä 1, yksikkökohtainen hyvitysosuus kerrotaan korkohyvityksen määrällä, lainaosuudella ja verovapaudella:

$$NAE = 4,802 \times 3 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,75 \%$$

Huomautus: Esimerkistä käy ilmi, että muiden tekijöiden pysyessä muuttumattomina lyhennysvapaiden vuosien mukaanotto nostaa nettoavustusekvivalenttia. Lyhennysvapaa aika nostaa joka vuosi jäljelläolevaa pääomaa ja lisää siten hyvityksestä koituvaa etua ja sitä kautta hyvitysosuutta yksikköä kohti.

Esimerkki 3

1. Oletukset

Samat kuin esimerkissä 2, mutta laina maksetaan takaisin tasaerämaksuina.

Tällaisessa tapauksessa laskentamenetelmä on täysin erilainen kuin kahdessa edeltävässä esimerkissä käytetty: Ensin lasketaan 'tavanomaiset' tasaerät eli ilman korkotukea olevat erät ja sitten 'korkohyvityksen alaiset' tasaerät, sen jälkeen lasketaan kahden edellä mainitun erotus vuosikohtaisesti ja lopulta diskontataan vertailun tulos avustusekvivalentin selville saamiseksi.

2. Avustusekvivalentin laskeminen

Tasaerämaksut, jotka ilmaistaan prosentteina lainasta, lasketaan seuraavan kaavan perusteella:

$$A = i / (1 - r^n)$$

$$\text{jossa } r = 1 / (1 + i)$$

i on korkoaste ja *n* edustaa vuosia, joille tasaerät lasketaan. Seuraavat laskelmat perustuvat 100 yksikön lainaan:

Vuodet	Tavanomaiset tasaerät (1)	Korkohyvi- tyksen alaiset tasaerät (2)	Saatu hyöty (3)	Diskonttoker- roin (4)	Diskontattu arvo ⁽¹⁾ (3) × (4)
1	8	5	3	$1 / (1 + 0,08)^1$	2,778
2	8	5	3	$1 / (1 + 0,08)^2$	2,572
3	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^3$	1,532
4	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^4$	1,418
5	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^5$	1,313
6	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^6$	1,216
7	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^7$	1,126
8	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^8$	1,042
9	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^9$	0,965
10	17,401	15,472	1,929	$1 / (1 + 0,08)^{10}$	0,894
				Avustusekvi- valentti	14,85 %

⁽¹⁾ Diskonttaus aloitetaan ensimmäisen vuoden alussa.

3. Nettoavustusekvivalentin laskeminen

Nettoavustusekvivalentti saadaan kertomalla ensin avustusekvivalentti lainaosuudella ja vähentämällä sen jälkeen tulosta verotettava osuus:

$$NAE = 14,85 \times 40 \% \times (1 - 35 \%) = 3,86 \%$$

Huomautus: Jos lainalla ei ole kuoletusvapaata aikaa, samalla menetelmällä laskettuna nettoavustusekvivalentiksi saadaan 3,41 %.

3.3 Kaavat tuetun nettoavustusekvivalentin laskemiseksi

Edellä kuvattuja taulukkolaskentaan helposti sovellettavia menetelmiä käyttäen korkotuetun lainan nettoavustusekvivalentti voidaan laskea ottaen huomioon tapauskohtaiset erityispiirteet. Tavallisimmissa tapauksissa voidaan tehdä myös suoria laskelmia seuraavia kaavoja hyödyntäen.

1. Ehdot

- i viitekorko takaisinmaksuerää kohti ja $r = 1/(1+i)$
- i' korkohyvitys takaisinmaksuerää kohti ja $r' = 1/(1+i')$
- P laina-aika (ilmaistuna takaisinmaksuerien määränä)
- Q osuus investoinnista
- T veroaste
- F mahdollinen lyhennysvapaa aika ilmaistuna takaisinmaksuerinä: tänä aikana maksetaan ainoastaan korkohyvitetty korko ($F = 0$ tarkoittaa, että lyhennysvapautta ei ole).

2. Takaisinmaksu tapahtuu tasalyhennyksinä

$$NAE = (1 - T) Q \left(1 - \frac{i'}{i}\right) \left(1 + \frac{r^P - r^F}{i \times (P - F)}\right)$$

3. Takaisinmaksu tapahtuu tasaerämaksuina

$$NAE = (1 - T) Q \left[1 - \left(\frac{i'}{i}\right) \times \left(1 - r^F + \frac{r^F - r^P}{1 - r^{P-F}}\right)\right]$$

⁽¹⁾ Liite X vastaa komission tiedonannon 'Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat' (EYVL C 74, 10.3.1998) liitettä I.

⁽²⁾ Verohelpotuksen muodossa annettuja tukia voidaan pitää investointeihin liittyvinä tukina, kun niiden perustana on tietty kyseiselle alueelle tehty investointi. Lisäksi kaikki verohelpotuksen muodossa annetut tuet voidaan liittää investointeihin, jos niille määrätään yhteinen yläraja, joka ilmaistaan prosentteina alueelle tehdyistä investoinneista. Jos verohelpotuksen myöntäminen jaksotetaan useammalle vuodelle, vuoden lopussa jäljellä oleva määrä voidaan siirtää seuraavalle vuodelle ja sitä voidaan korottaa viitekoron mukaisesti.

⁽³⁾ Tätä menetelmää intensiteetin uudelleen laskemiseksi ei sovelleta 25.4 jakson 10–12 kohdassa käsiteltyihin aineettomiin investointeihin.

⁽⁴⁾ On huomattava, että vuokralaisena olleen yrityksen tekemä maa-alueen tai rakennuksen osto voi oikeuttaa tukeen, jos tuen tarpeellisuus voidaan osoittaa."

*"LIITE XI***LISÄKULJETUSKUSTANNUSTEN TASAUSTUET NIILLÄ ALUEILLA, JOTKA VÄESTÖTIHEYDEN PERUSTEELLA KUULUVAT 61 ARTIKLAN 3 KOHDAN c ALAKOHDAN POIKKEUKSEN SOVELTAMISALAAN****Täytettävät edellytykset**

- Tuella saadaan tasata vain kuljetuksista aiheutuvia lisäkustannuksia. Kyseisen EFTA-valtion on pystyttävä osoittamaan tasausmaksun välttämättömyys objektiivisilla perusteilla. Korvaus ei missään tapauksessa saa olla kustannuksia suurempi. Tämän estämiseksi on kiinnitettävä huomiota kuljetusalan muihin tukijärjestelmiin.
- Tukea saadaan myöntää vain niihin kuljetuskustannuksiin, jotka aiheutuvat tavaroiden kuljettamisesta kyseisen valtion kansallisten rajojen sisäpuolella. Nämä tuet eivät siis saa missään tapauksessa olla vientitukia.
- Tukien on oltava ennalta asiallisesti ilmaistavissa lukuina 'tuki ajokilometriä kohti' tai 'tuki ajokilometriä kohti' ja 'tuki kuljetettua painoyksikköä kohti', ja niistä on laadittava vuosikertomus, josta selviää muun muassa suhdeluvun tai -lukujen käyttö.
- Lisäkustannukset on laskettava taloudellisimman kuljetusvälineen ja tuotanto- tai käsittelypaikasta markkinoille vievän lyhimmän reitin perusteella.
- Tukea voidaan myöntää vain sellaisella alueella toimiville yrityksille, joka on luokiteltu aluetuen kohdealueeksi alhaista väestötiheyttä koskevan uuden perusteen nojalla. Tällaiset alueet muodostuvat pääasiassa NUTS ⁽¹⁾ III -tasoa vastaavista maantieteellisistä alueista, joiden väestötiheys on alle 12,5 asukasta/km². Alueiden valinnassa voidaan kuitenkin noudattaa tiettyä joustoa seuraavien rajoitusten mukaisesti:
 - joustaminen alueiden valinnassa ei saa johtaa kuljetustukien kattaman väestömäärän kasvuun
 - joustosta hyötyvien NUTS III -alueiden väestötiheyden on oltava alle 12,5 asukasta/km²
 - alueiden on oltava alhaista väestötiheyttä koskevan perusteen täyttävien NUTS III -alueiden vieressä
 - alueiden kattaman väestömäärän on pysyttävä alhaisena suhteessa kuljetustukien kattamaan kokonaisväestömäärään.
- Kuljetustukea ei saa myöntää sellaisten yritysten tuotteille, joilla ei ole vaihtoehtoista sijaintipaikkaa (kaivos, vesivoimala jne.).
- EFTAn valvontaviranomaisen herkiksi toimialoiksi katsomien alojen (moottoriajoneuvot, synteettikuidut, laivanrakennus ja terästeollisuus) yrityksille myönnettävästä kuljetustuesta on ilmoitettava ennalta ja niiden osalta on noudatettava kulloinkin voimassa olevia toimialakohtaisia suuntaviivoja.

⁽¹⁾ Nomenclature of Statistical Territorial Units in the European Communities (tilastollinen alueluokitusnimikkeistö)."

"LIITE XII

ETA-SOPIMUKSEN 61 ARTIKLAN 3 KOHDAN c ALAKOHDAN POIKKEUKSEN KATTAMAN VÄESTÖNOSUUDEN ENIMMÄISMÄÄRÄN MÄÄRITYSMENETELMÄ

1. Soveltaessaan 61 artiklan 3 kohdan c alakohtaa EFTAn valvontaviranomainen perustaa päätöksensä menetelmään, jossa otetaan huomioon alueelliset erot kansallisella ja Euroopan talousalueen tasolla (katso I jakso). Saadut tulokset sopeutetaan eräiden muiden näkökohtien huomioon ottamiseksi (katso II jakso).

I JAKSO

2. Maantieteellisenä yksikkönä käytetään NUTS III -tasoa tai tietyissä olosuhteissa erilaista homogeenista maantieteellistä yksikköä. Kullekin NUTS III -alueelle lasketaan indeksi sekä BKT:lle ilmaistuna ostovoimastandardina asukasta kohden että työttömyydelle siten, että kolmen vuoden keskiarvoja verrataan kansalliseen keskiarvoon.
3. Alueen sosio-ekonomista tilannetta verrataan eräisiin kynnysarvoihin. Kynnysarvot lasketaan kummankin perusteen osalta (BKT asukasta kohden ostovoimastandardina ilmaistuna ja työttömyys) ja kunkin kyseeseen tulevan EFTA-valtion osalta.
4. Laskenta toteutetaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa vahvistetaan kaikille EFTA-valtioille samanlainen peruskynnys, joka on 85 asukaskohtaisen BKT:n osalta ja 115 työttömyysasteen osalta.
5. Toisessa vaiheessa näitä peruskynnyksiä mukautetaan, jotta voitaisiin ottaa huomioon kunkin EFTA-valtion tilanne suhteessa Euroopan talousalueen keskiarvoon. Sovellettava kaava on seuraava:

$$\text{kynnysarvo} = \frac{1}{2} \times \left(\text{peruskynnys} + \frac{\text{peruskynnys} \times 100}{\text{ETA-indeksi}} \right)$$

jossa ETA-indeksi ilmoittaa eri EFTA-valtioiden tilanteen työttömyyden tai asukaskohtaisena ostovoimastandardina ilmaistuun BKT:n osalta prosenttiosuutena vastaavasta Euroopan talousalueen keskiarvosta. Tämä ETA-indeksi lasketaan keskiarvona saman kolmen vuoden jaksolta kuin alueelliset indeksit.

6. Mitä suotuisampi EFTA-valtion tilanne on työttömyyden tai elintason kannalta, sitä valikiovampia ovat 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisten tukien enimmäismäärän jakamiseen käytettävät kynnykset ja päinvastoin.
7. Jottei työttömyyttä koskeva peruste kuitenkaan muutu liian tiukaksi, vastaavan kynnysarvon enimmäismääräksi vahvistetaan 150. Tämä helpottaa alueellisten tukien myöntämistä EFTA-valtioissa, joissa alueiden väliset työttömyyserot ovat huomattavia mutta joiden tilanne ei vaikuta yhtä epäsuotuisalta Euroopan talousalueen tasolla tarkasteltuna. Koska ETA-valtioiden välillä todetut erot ovat asukaskohtaisena ostovoimastandardina ilmaistuna BKT:tä koskevan kynnysarvon osalta vähäiset, vähimmäistason vahvistamista ei ole katsottu tarpeelliseksi.
8. Alueellisia indeksejä verrataan tämän jälkeen edellä mainittuihin kynnysarvoihin, minkä perusteella voidaan arvioida, ovatko kyseisen alueen alueelliset erot riittävät tullakseen otetuksi huomioon väestön enimmäismäärän laskennassa. Kaikkien niiden 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen nojalla tukeen oikeuttamattomien alueiden väestö, joiden alueelliset erot ovat riittäviä suhteessa ainakin toiseen edellä mainituista kynnysarvoista, lasketaan yhteen kunkin EFTA-valtion osalta.
9. Väestön enimmäismäärä, johon kussakin EFTA-valtiossa voidaan soveltaa 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta, lasketaan soveltamalla suoraan jakoperustetta eli kertomalla edellä kuvailtu EFTA-valtioita koskeva väestön kokonaismäärä suhdeluvulla, joka vallitsee 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisten EY:n alueiden yhteenlaskettujen väestön enimmäismäärien ja yhteisön niillä alueilla, joiden alueelliset erot ovat riittäviä, asuvan väestön kokonaismäärän välillä.

II JAKSO

10. Näin saatuja tuloksia korjataan tarvittaessa, jotta
- kullekin EFTA-valtiolle voitaisiin taata, että 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen perusteella tuettu väestö vastaa vähintään 15 prosenttia ja enintään 50 prosenttia kyseisen jäsenvaltion väestöstä, joka ei kuulu 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltamisalaan,
 - kussakin EFTA-valtiossa saavutettaisiin riittävä taso kaikkien 61 artiklan 3 kohdan a alakohtaan perustuvan tukikelpoisuuden menettäneiden alueiden ja alhaisen väestötiheyden alueiden mukaan ottamiseksi,
 - EFTA-valtioon sovellettavaa (61 artiklan 3 kohdan kahden alueellisen poikkeuksen mukaista) kokonaiskattavuuden enimmäismäärää ei laskettaisi alle 25 %:iin valtion aiemasta enimmäismäärästä.
11. Siinä määrin kuin nämä korjaukset osoittavat, että EFTA-valtioiden 61 artiklan 3 kohdan poikkeusten mukaisilla alueilla asuvan väestön osuus kokonaisväestöstä ylittää yhteisölle EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan poikkeusten mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän, EFTA-valtioiden enimmäismääriä alennetaan tasolle, joka vastaa yhteisössä sovellettavaa tukikelpoisten alueiden väestön enimmäismäärää.”
-

VALTION TUKEA KOSKEVAT EFTAN MENETTELYSÄÄNNÖT JA AINEELLISET SÄÄNNÖT ⁽¹⁾**Muutokset 13.4 jaksoon ja eräisiin alaviitteisiin.**

- a) Alaviite 4, 6.2 jakson 3 kohta ⁽²⁾, muutetaan seuraavasti:
"Ks. näiden sääntöjen VII osa."
- b) Alaviite 1, 10.3 jakson 1 kohta ⁽³⁾, muutetaan seuraavasti:
"On tiettyjä poikkeuksellisia olosuhteita, jossa toimintatukea voidaan myöntää alueille, joita koskee 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukainen alueellinen tuki. Katso näiden sääntöjen VI osa."
- c) Alaviite 1, 10.3 jakson 2 kohdan 1 alakohta ⁽⁴⁾, muutetaan seuraavasti:
"Näiden sääntöjen VI osan mukaisesti."
- d) Alaviite 2, 10.3 jakson 2 kohdan 1 alakohta ⁽⁵⁾, muutetaan seuraavasti:
"Ks. näiden sääntöjen VI osa."
- e) 13.4 jakso, Erityiset säännöt ⁽⁶⁾, muutetaan seuraavasti:
"1) Kasautumista koskevat säännöt eivät vaikuta alueellista tukea koskeviin sääntöihin eivätkä EFTA-valtioiden yksittäistapausten ilmoittamista koskeviin velvollisuuksiin, jotka EFTAn valvontaviranomainen on aikaisemmin vahvistanut tai tulevaisuudessa vahvistaa alueellista tukea tai alakohtaista tukea koskevilla päätöksillä."
- f) Alaviite 1, 18.4 jakson 4 kohta ⁽⁷⁾, muutetaan seuraavasti:
"Ks. näiden sääntöjen VI osa."

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 1998.

EFTA:n valvontaviranomaisen puolesta

Knut ALMESTAD

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EFTAn valvontaviranomaisten 19 päivänä tammikuuta 1994 antamat (EYVL L 231, 3.9.1994).

⁽²⁾ Muutettu 6. joulukuuta 1995, EYVL L 124, 23.5.1996, s. 41.

⁽³⁾ Muutettu 11. syyskuuta 1996, EYVL L 42, 13.2.1997, s. 33.

⁽⁴⁾ Muutettu 11. syyskuuta 1996, EYVL L 42, 13.2.1997, s. 33.

⁽⁵⁾ Muutettu 11. syyskuuta 1996, EYVL L 42, 13.2.1997, s. 33.

⁽⁶⁾ EYVL L 231, 3.9.1994.

⁽⁷⁾ Muutettu 6. joulukuuta 1995, EYVL L 124, 23.5.1996, s. 41.

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS**N:o 317/98/KOL,****tehty 4 päivänä marraskuuta 1998,****viidennestätoista muutoksesta valtiontukea koskeviin menettelysääntöihin ja aineellisiin sääntöihin**

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN,

on muuttanut 19 päivänä tammikuuta 1994 ⁽¹⁾ annettuja valtiontukea koskevia menettelysääntöjä ja aineellisia sääntöjä ⁽²⁾, sellaisena kuin ne ovat viimeksi muutettuina 4 päivänä marraskuuta 1998 ⁽³⁾, seuraavasti:

- 1) Poistetaan 21 jakso, tekstiili- ja vaatetusteollisuudelle myönnettävä tuki.
- 2) Lisätään valtiontukea koskeviin sääntöihin seuraavat alueellista tukea suurille investointihankkeille koskevat säännöt uutena 26 jaksona ja uutena liitteenä XIII:

”26. MONIALAISET PUITTEET ALUEELLISESTA TUESTA SUURILLE INVESTOINTIHANKKEILLE ⁽¹⁾

26.1 Toimenpiteen tarpeellisuus ja laajuus

- 1) Viime vuosina on kiinnitetty erityistä huomiota siihen, että alueellista tukea suurille siirrettävissä oleville investointihankkeille on tarpeen valvoa järjestelmällisemmin. Euroopan talousalueen perustaminen on tehnyt entistäkin tärkeämmäksi valvoa tarkoin valtiontukia tällaisille hankkeille, sillä tuen kilpailua vääristävät vaikutukset korostuvat samalla kun muut valtioiden toimista johtuvat kilpailun vääristymät poistetaan ja markkinat avautuvat ja yhdentyvät.
- 2) Suurten hankkeiden investoijat tekevät usein valintansa eri ETA-valtioissa sijaitsevien useiden vaihtoehtoisten paikkakuntien välillä, ja tämä saattaa johtaa kierteeseen, jossa tukea luvataan kilvan. Tällainen tukien huutokauppaaminen sisältää merkittävän vaaran kilpailun vääristymisestä yhtenäismarkkinoilla. EFTAn valvontaviranomainen ottaa siten käyttöön aluksi pelkästään koeajaksi nämä uudet puitteet, joiden tavoitteena on rajoittaa laajamittaisille hankkeille myönnettäviä tukia tasolle, jolla vältetään kilpailun vääristymiä mahdollisimman tehokkaasti vähentämättä kuitenkaan tuettavan alueen houkuttelevuutta elinkeinotoiminnan kannalta.
- 3) Useat herkat elinkeinoelämän alat ovat jo tukia koskevien erityissääntöjen alaisia, nimittäin terästeollisuus, laivanrakennus, synteettikuituteollisuus, moottoriajoneuvo-teollisuus, liikenne ja hiiliteollisuus. Koeaikana näihin aloihin sovelletaan yksinomaan niiden omia, ennestään olemassa olevia alakohtaisia säännöstöjä ja puitteita (lukuun ottamatta tekstiili- ja vaatetusala, joka on pelkästään näiden puitteiden alainen) ⁽²⁾. Tilannetta tarkastellaan uudelleen sen jälkeen, kun näiden puitteiden toimivuudesta on tehty arvio. Tällä hetkellä ainoa muille aloille asetettu alueellista investointitukea koskeva rajoitus on, että tuen määrä ei saa ylittää EFTAn valvontaviranomaisen kyseiselle alueelliselle tukijärjestelmälle asettamia enimmäismääriä. Tuen alueellisten enimmäismäärien avulla pyritään kuitenkin kannustamaan investointeja sellaisiin hankkeisiin, joilla on tavallisesti eniten vaikeuksia, ja ne ovat yleensä korkeampia kuin keskimääräiset alueelliset haittatekijät edellyttäisivät. Näiden puitteiden tarkoituksena on rajoittaa tätä suurille hankkeille myönnettävää nettomääräistä kustannuspalkkiota tasolle, jolla estetään mahdollisimman tehokkaasti hankkeista aiheutuvat alakohtaiset haittavaikutukset.

⁽¹⁾ EYVL L 231, 3.9.1994, s. 1; EYVL:n ETA-täydennysosa 32, 3.9.1994.

⁽²⁾ Jäljempänä ’valtiontukea koskevat säännöt’.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 46.

- 4) Näiden puitteiden mukaan EFTAn valvontaviranomainen päättää sallittavan tuen intensiteetin enimmäismäärästä tapauskohtaisesti sellaisten hankkeiden osalta, joita koskee ilmoitusvelvollisuus. Tämä saattaa johtaa tuen intensiteettiin, joka on alhaisempi kuin sovellettava tuen alueellinen enimmäismäärä. Nämä puitteet eivät koske rakenneuudistustukitapauksia, joihin sovelletaan jatkossakin vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää tukea koskevia EFTAn valvontaviranomaisen antamia sääntöjä⁽³⁾. Nämä puitteet eivät vaikuta jo säädettyjen puitteiden soveltamiseen, kuten EFTAn valvontaviranomaisen puitteet tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävälle tuelle⁽⁴⁾ ja EFTAn valvontaviranomaisen säännöt ympäristötuesta⁽⁵⁾.
- 5) EFTAn valvontaviranomainen korostaa, ettei sen tarkoituksena ole tarpeettomasti sekaantua EFTA-valtioiden toimivaltaan aluepolitiikan alalla. Valvontaviranomainen ei myöskään halua heikentää mahdollisuuksia soveltaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohtaa, joiden tavoitteena on kannustaa yrityksiä investoimaan epäsuotuisille alueille siellä kohdattavista rakenteellisista haittekeijöistä huolimatta. Tavoitteena on päinvastoin nimenomaan rajoittaa uusien sääntöjen soveltamisalaa sellaisiin yleensä pääomavaltaisiin suuriin hankkeisiin, joista voi aiheutua vakavia seurauksia tukea saamattomille kilpailijoille muualla Euroopan talousalueella, sekä tarkastella kriittisemmin suunniteltuja hankkeita, joilla ei ole alueella välitöntä tai välillistä vaikutusta työllisyyteen, joka on tärkeä aluepolitiikan tavoite. EFTA-valtiot voivat edelleen päättää vapaasti tuen intensiteetistä suurimmassa osassa tapauksia hyväksyttyjen alueellisten tukijärjestelmien puitteissa.
- 6) Laatiessaan näitä puitteita EFTAn valvontaviranomainen on pyrkinyt varmistamaan, että ne ovat mahdollisimman selkeät, yksiselitteiset, ennustettavat, varmat sekä tehokkaat ja etteivät ne lisäisi hallintoa enemmän kuin on tarpeen.

26.2 Ilmoitusvelvollisuus

- 1) Näiden puitteiden mukaan EFTA-valtioiden on valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen (valvonta- ja tuomioistuin-sopimus) 3 pöytäkirjan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettava kaikista aloitteista alueellisen investointituen⁽⁶⁾ myöntämiseksi hyväksytyn järjestelmän⁽⁷⁾ puitteissa, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) hankkeen kokonaiskustannukset ovat vähintään 50 miljoonaa ecua⁽⁸⁾, minkä lisäksi kasautunut tuen intensiteetti prosentteina sallituista investointikustannuksista on vähintään 50 prosenttia suurten yritysten alueellisesta enimmäistuen määrästä kyseisellä alueella ja tuen määrä uutta tai säilytettyä työpaikkaa kohden on vähintään 40 000 euroa⁽⁹⁾,
 - tai
 - ii) tuen kokonaismäärä on vähintään 50 miljoonaa euroa.

Ilmoituksen muoto

- 2) Ilmoituslomakkeen malli on näiden sääntöjen liitteessä XIII. Lomake lähetetään suoraan EFTAn valvontaviranomaiselle.

26.3 Arviointia koskevat säännöt

- 1) EFTAn valvontaviranomainen määrittelee 10 kohdassa esitetyn laskukaavan mukaisesti yksittäisen tukiehdotuksen tuen intensiteetin sallitun enimmäismäärän. Laskeminen aloitetaan määrittämällä tuen korkein mahdollinen bruttointensiteetti (tuen alueellinen enimmäismäärä), joka voidaan myöntää suurelle yritykselle kyseisellä alueella ilmoituksen antamisen aikana voimassa olevan sallitun tukijärjestelmän mukaan (kun kyseessä on tilapäistuki, sovelletaan kyseistä aluetta varten asetettua enimmäismäärää). Tämän jälkeen tähän prosenttilukuun sovelletaan kolmen erityisen arviointitekijän mukaisesti (katso jäljempänä) erilaisia mukautustekijöitä, jotta voidaan laskea kyseiselle hankkeelle myönnettävän tuen enimmäisintensiteetti. Sovellettaessa kolmatta perustetta, paikallisten vaikutusten osoitinta, voidaan ottaa käyttöön positiivinen tekijä tai

bonus riippuen siitä, kuinka paljon hyötyä hanke todennäköisesti tuottaa kyseessä olevalle alueelle. EFTA-valtioiden on itse määriteltävä yksittäisten hankkeiden soveltuvuus. EFTAn valvontaviranomaisella on kuitenkin oikeus pyytää tietoja yksittäisten hankkeiden soveltuvuudesta, jos se katsoo tämän tarpeelliseksi. Lopuksi on todettava, että EFTAn valvontaviranomainen käyttää riippumattomilta ulkopuolisilta saatuja tietoja arvioidessaan vaikutuksia kilpailuun merkityksellisillä markkinoilla; jos näitä tietoja ei ole helposti saatavilla, EFTAn valvontaviranomainen perustaa harkintansa täysin EFTA-valtioiden lausuntoihin.

Kolme arviointiperustetta

i) Kilpailutekijä

- 2) Tuen hyväksyminen yrityksille, jotka toimivat rakenteellisen ylikapasiteetin aloilla, aiheuttaa erityisesti kilpailun vääristymisen vaaraa. Kapasiteetin kasvattaminen, jota ei kompensoida supistamalla kapasiteettia toisaalla, syventää rakenteellisen ylikapasiteetin ongelmaa. Tuen avulla aikaansaatu kapasiteetin kasvattaminen johtaa joko siihen, että tuensaajalle syntyy ylimääräistä kapasiteettia, jota se ei voi hyödyntää tulevaisuudessa, tai siihen, että tuensaaja aloittaa hintasodan karkottaakseen muut tuottajat asian kannalta merkityksellisiltä markkinoilta. Se saattaa myös muodostua uhaksi muualla oleville työpaikoille. Siten kilpailutekijään kuuluu arviointi siitä, toteutetaanko ehdotettu hanke toimialalla tai alatoimialalla, jolla on rakenteellista ylikapasiteettia.
- 3) Määritettäessä, onko toimialalla tai alatoimialalla ylikapasiteettia, EFTAn valvontaviranomainen tarkastelee koko tehdasteollisuuden ja asian kannalta merkityksellisen toimialan tai alatoimialan kapasiteetin keskimääräisen käyttöasteen välistä eroa Euroopan talousalueella. Kapasiteetin käyttöasteiden vertailussa suhdannevaihtelut pyritään ottamaan huomioon käyttämällä vertailujaksona viittä viimeistä vuotta, joilta tiedot ovat saatavissa.
- 4) Jos kapasiteetin käytöstä ei ole saatavilla riittävästi tietoa, EFTAn valvontaviranomainen tarkastelee, tehdäänkö investointi taantuvilla markkinoilla. Tätä varten EFTAn valvontaviranomainen vertailee kyseisten tuotteiden kulutusta (eli tuotantoa, johon on lisätty tuonti ja josta on vähennetty vienti) Euroopan talousalueen koko teollisen tuotantotoiminnan kasvuvauhtiin.
- 5) Määritettäessä, johtaako investointi kapasiteetin kasvuun, asian kannalta merkityksellisenä kapasiteettina pidetään tuensaajaehdokkaan (ja/tai yhtymän, johon se kuuluu) mahdollista kokonaiskapasiteettia asian kannalta merkityksellisen tuotteen osalta. Kaikissa tapauksissa mahdollinen kapasiteetti sisältää väliaikaisesti käyttämättömänä olevan kapasiteetin (eli kapasiteetin, joka otettaisiin käyttöön myynnin lisääntyessä) mutta se ei sisällä vanhentunutta tai käytöstä poistettua kapasiteettia (eli käyttämätöntä kapasiteettia, jota ei voida ottaa uudelleen käyttöön ilman huomattavia lisäinvestointeja).
- 6) Jos yrityksellä on suuri markkinaosuus asian kannalta merkityksellisten tuotteiden markkinoilla jo ennen tuen hakemista, mikä näitä puitteita sovellettaessa merkitsee vähintään 40 prosentin osuutta, kyseisellä alueella tavallisesti sallittujen tukimäärien myöntäminen voi vääristää kilpailua kohtuuttomasti. Tällaisissa olosuhteissa yrityksen pitäisi periaatteessa saada vähemmän tukea kuin se muutoin saisi, vaikka sen tekemä investointi edistää osaltaan alueellista kehitystä. Yleisestä säännöstä voidaan kuitenkin myöntää poikkeuksia, esimerkiksi jos yritys luo markkinat uudelle tuotteelle täysin innovatiivisen toiminnan avulla.

ii) Pääoman ja työvoiman suhde

- 7) Koska alueellinen tuki myönnetään yleensä pääomatukena, pääomavaltaiset hankkeet sijoittuvat yleensä tukea saaville alueille. Vaikka tämä on myönteistä kehitystä, tällainen toimintatapa ei välttämättä edistä monien uusien työpaikkojen syntymistä eikä työttömyyden vähenemistä. Tällä periaatteella on vaikutusta ainoastaan pääomavaltaisiin hankkeisiin. Työpaikkojen turvaaminen voidaan ottaa huomioon ainoastaan silloin, kun on osoitettavissa suora riippuvuussuhde kyseessä olevaan hankkeeseen, jolloin arviointi voidaan suorittaa perustuen investointitukeen eikä työllisyystukeen.
- 8) Tässä perustelussa otettaisiin huomioon myös vääristävä vaikutus, joka tuella mahdollisesti on lopputuotteen hintaan. Yritykset, joissa pääoman osuus kokonaiskustannuksista on suhteellisen suuri, pystyvät tuen ansiosta vähentämään yksikkökustannuksiaan huomattavasti ja saavat sitä kautta huomattavan kilpailuedun tukea saamattomiin kilpailijoihin verrattuna. Kilpailua vääristävän vaikutuksen voidaan olettaa olevan sitä selkeämpi mitä pääomavaltaisempi tuettu investointihanke on.

iii) Alueellista vaikutusta koskeva tekijä

- 9) Pääoman ja työpaikkojen suhdeluku ja kilpailutekijä perustuvat hankkeen mahdollisiin haittavaikutuksiin, kun taas alueellista vaikutusta koskevassa tekijässä otetaan huomioon myönteiset vaikutukset tukea saavien alueiden talouteen. EFTAn valvontaviranomainen katsoo, että työpaikkojen luomista voidaan käyttää osoittimena siitä, miten hanke edistää alueen kehitystä. Vaikka pääomavaltainen investointi loisi välittömästi vain vähän työpaikkoja, se saattaa välillisesti luoda huomattavan määrän työpaikkoja kyseisellä tukialueella ja sen läheisyydessä sijaitsevilla tukialueilla. Työpaikkojen luomisella tarkoitetaan tässä yhteydessä sellaisten työpaikkojen luomista, jotka liittyvät suoraan hankkeeseen, sekä ensisijaisten alihankkijoiden ja asiakkaiden luomia työpaikkoja. Soveltaessaan tätä tekijää laskukaavan tuen intensiteetin sallitun enimmäismäärän laskemiseksi EFTAn valvontaviranomainen antaa 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla alueilla välillisesti luoduille työpaikoille suuremman positiivisen painotuksen kuin 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilla alueilla, koska se on todennut ensiksi mainittujen alueiden taloudelliset ongelmat vaikeammiksi.

Laskukaava

- 10) Täydellinen laskukaava alueellisen tuen enimmäismäärästä saadaan kertomalla keskenään kertoimet, jotka saadaan tarkastelemalla edellä kuvattua kolmea tekijää. Ne merkitään seuraavasti

R = kyseisellä tukialueella suurille yrittäjille myönnettävän tuen sallittu enimmäisintensiteetti (alueellinen enimmäismäärä)

T = kilpailutekijä

I = pääoman ja työvoiman suhde

M = alueellista vaikutusta osoittava tekijä

Kaava tuen sallitun enimmäisintensiteetin laskemiseksi on siten: $R \times T \times I \times M$.

Seuraavia tasoitustekijöitä sovelletaan jokaiseen kolmeen arviointiperusteeseen:

1. Kilpailutekijä

- i) Hanke johtaa kapasiteetin kasvuun alalla, jota uhkaa vakava rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai kysynnän täydellinen taantuminen: 0,25
- ii) Hanke johtaa kapasiteetin kasvuun alalla, jota uhkaa rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai markkinoiden taantuminen, ja on todennäköistä, että hanke vahvistaa jo ennestään suurta markkinaosuutta: 0,50
- iii) Hanke johtaa kapasiteetin kasvuun alalla, jota uhkaa rakenteellinen ylikapasiteetti ja/tai markkinoiden taantuminen: 0,75
- iv) Hankkeella ei todennäköisesti ole i, ii, ja iii kohdassa mainittuja kielteisiä vaikutuksia: 1,00

2. Pääoman ja työvoiman suhde

Uusi pääoma / työpaikkojen lukumäärä ⁽¹⁾ (1 000 euroa)	Tekijä
< 200	1,0
200 – 400	0,9
401 – 700	0,8
701 – 1 000	0,7
> 1 000	0,6

⁽¹⁾ = Ehdotetun hankkeen kokonaispääoma jaettuna luotujen tai turvattujen työpaikkojen määrällä.

3. Alueellista vaikutusta koskeva tekijä

	61 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueet	61 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueet
i) Tuen avulla perustetun työpaikan välinen työllistävä vaikutus ⁽¹⁾ on suuri (yli 100 %)	1,5	1,2
ii) Tuen avulla perustetun työpaikan välinen työllistävä vaikutus on keskinertainen (50 % – 100 %)	1,25	1,1

	61 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueet	61 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueet
iii) Tuen avulla perustetun työpaikan välillinen työllistävä vaikutus on vähäinen (alle 50 %)	1,0	1,0

(¹) = Tukialueella, jossa yritys sijaitsee, tai siihen rajoittuvilla tukialueilla (61 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan mukaisilla alueilla) ensisijaisten alihankkijoiden tai asiakkaiden keskuudessa luodut työpaikat.

Huom. Millekään hankkeelle ei saa myöntää tukea, joka ylittää alueellisen tuen enimmäismäärän.

26.4 Käyttöönoton ajankohta ja voimassaoloaika

- 1) Näitä puitteita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999, aluksi kolmen vuoden koeajaksi. Ennen koeajan päättymistä EFTAn valvontaviranomainen tarkastelee puitteiden toimivuutta ja soveltamisalaa uudelleen ja pohtii muun muassa sitä, olisiko puitteet uudistettava tai tarkistettava taikka kumottava.

26.5 EFTAn valvontaviranomaisen soveltamat menettelyt asioita arvioitaessa

- 1) Periaatteessa EFTAn valvontaviranomainen pyrkii tekemään päätöksen tuen hyväksymisestä tai valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut täydellisen ilmoituksen, jonka on oltava liitteessä XIII olevan lomakemallin mukainen. (Jos hakemus on puutteellinen, EFTAn valvontaviranomainen lähettää kyseiselle EFTA-valtiolle pyynnön lisätiedoista 10 arkipäivän kuluessa.) Kahden kuukauden määräaikaa voidaan pidentää ainoastaan kyseisen EFTA-valtion suostumuksella.
- 2) Jos EFTAn valvontaviranomainen aloittaa valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, lopullinen päätös on tehtävä neljän kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta. EFTAn valvontaviranomainen ottaa huomioon kaikki mahdolliset todisteet, jotka saadaan koottua kyseisen ajan kuluessa, mukaan lukien sellaisten kolmansien antamat tiedot, joita asia koskee, ja muut alustavan tutkimuksen jälkeen saadut tiedot. Siten yksittäisen tapauksen tutkimiseen käytettävä aika ei tavallisesti olisi kuutta kuukautta pidempi.

26.6 Tuen valvonta jälkikäteen

- 1) Ottaen huomioon erittäin suurten siirrettävissä olevien investointien herkkyyks on välttämätöntä, että on mekanismi varmistamassa, että tuensaajalle todellisuudessa jaetun tuen määrä vastaa EFTAn valvontaviranomaisen päätöstä.
- 2) Jokaisen tuetun hankkeen osalta, jonka EFTAn valvontaviranomainen hyväksyy näiden puitteiden perusteella, se edellyttää että joko jokaiseen kyseisen EFTA-valtion viranomaisten ja tuensaajan väliseen sopimukseen tuesta sisällytetään takaisinmaksulauseke sen varalta, ettei sopimusta noudateta, tai viimeinen merkittävä tukierä (esimerkiksi 25 prosenttia) maksetaan vasta sitten, kun EFTA-valtio voi uskoa tuensaajan antamien tietojen perusteella hankkeen toteutuksen olevan EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen mukainen. Lisäksi edellytetään, että EFTA-valtion toimittamat tiedot hankkeen toteutuksesta saatuaan EFTAn valvontaviranomainen on ilmoittanut 60 arkipäivän kuluessa hyväksyvänsä viimeisen tukierän maksun tai ettei EFTAn valvontaviranomainen ole esittänyt vastalauseita tukierän maksulle tänä aikana.

- 3) Jokaisesta EFTA-valtion ja tuensaaajan välisestä sopimuksesta on toimitettava jäljennös EFTAn valvontaviranomaiselle heti sopimuspuolten allekirjoitettua sopimuksen.
- 4) EFTAn valvontaviranomaisen päätöksen noudattamisen varmistamiseksi EFTA-valtioiden on, yhteistyössä tuensaaajien kanssa, toimitettava EFTAn valvontaviranomaiselle hanketta koskeva vuosikertomus, johon sisältyy tiedot jo maksetuista tuista, välikertomukset sopimuksen täytäntöönpanosta ja loppukertomus, josta ilmenee aikataulua, investointeja ja tukea myöntäneen viranomaisen asettamia erityisiä edellytyksiä koskevat tavoitteet.

26.7 *Käytettyjen käsitteiden määritelmät*

- 1) Näissä puitteissa käytettäviin käsitteisiin sovelletaan seuraavia määritelmiä.

Investointihanke

- 2) Investointihankkeella tarkoitetaan yrityksen tekemää investointia käyttöomaisuuteen, joka on tarpeen tietyn teollisen tuotantopaikan tuotantovälineiden luomiseksi tai olemassa olevan tuotantopaikan laajentamiseksi, taikka toimintaa, jonka tuloksena olemassa olevan tuotantopaikan tuote tai tuotantoprosessi muuttuu perusteellisesti (rationalisoinnin, monipuolistamisen tai uudistamisen tuloksena). Se saattaa toteutua siten, että yritys ottaa haltuunsa tuotantolaitoksen, jonka toiminta on loppunut tai jonka toiminta olisi loppunut ilman tällaista haltuunottoa, mutta se ei sisällä vaikeuksissa olevan yrityksen käyttöomaisuuden haltuunottoa (näissä tapauksissa sovelletaan vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakennemuutoksiin myönnettävää tukea koskevia sääntöjä).

Investointihanketta ei saa jakaa keinotekoisesti alahankkeisiin ilmoitusvelvoitteiden välttämiseksi.

Hankkeen kokonaiskustannukset

- 3) Hankkeen kokonaiskustannuksilla tarkoitetaan yrityksen investoinnin toteuttamista varten hankkiman aineellisen tai aineettoman käyttöomaisuuden kokonaiskustannuksia, jotka poistetaan (tai vuokrataan) kyseisen omaisuuden elinaikana.

Hyväksyttävät kustannukset

- 4) Hyväksyttävillä kustannuksilla tarkoitetaan alueellista tukea koskevien sääntöjen mukaisesti sallittua aineellisen tai aineettoman käyttöomaisuuden kustannuksia.

Työpaikat

- 5) Työpaikalla tarkoitetaan pysyvää kokopäivätyötä tai vastaavaa osa-aikatyötä. Kyseessä voi olla uuden työpaikan luominen tai nykyisen työpaikan turvaaminen siinä määrin kuin tämä on suoraan yhteydessä investointihankkeeseen ja edellyttää huomattavaa uudelleen koulutusta eikä työpaikkaa enää olisi uuden tuotannon alkaessa ilman kyseistä investointia.

Asian kannalta merkitykselliset markkinat

- 6) Markkinaosuutta määritettäessä asian kannalta merkitykselliset tuotemarkkinat käsittävät investointihankkeessa tarkoitetut tuotteet ja soveltuvissa tapauksissa niitä kuluttajan mielestä (tuotteiden ominaisuuksien, hintojen ja käyttötarkoituksen vuoksi) korvaavat tuotteet taikka tuottajan kannalta (tuotantolaitteiden juostavuuden vuoksi) korvaavat tuotteet⁽¹⁰⁾. Asian kannalta merkitykselliset maantieteelliset markkinat

käsittävät yleensä Euroopan talousalueen tai vaihtoehtoisesti sen merkittävän osan, jos kyseisellä alueella vallitsevat kilpailuedellytykset eroavat riittävästi Euroopan talousalueen muista alueista. Soveltuvissa tapauksissa voidaan katsoa, että merkitykselliset markkinat ovat maailmanlaajuiset.

Rakenteellinen ylikapasiteetti

- 7) Rakenteellista ylikapasiteettia katsotaan olevan olemassa, jos viimeisten viiden vuoden aikana kapasiteetin käyttöaste asian kannalta merkityksellisellä toimialalla tai alatoimialalla ⁽¹⁾ on keskimäärin kaksi prosenttiyksikköä alle teollisuustuotannon yleisen kapasiteetin käyttöasteen. Rakenteellisen ylikapasiteetin katsotaan olevan vakavaa, jos ero teollisuustuotannon keskiarvoon on yli viisi prosenttiyksikköä.

Taantuvat markkinat

- 8) Kyseisen tuotteen tai tuotteiden markkinoiden katsotaan olevan taantuvia, jos niiden kulutuksen vuotuinen kasvuvauhti viimeisten viiden vuoden aikana on keskimäärin merkittävästi (yli 10 prosenttia) hitaampaa kuin tehdasteollisuuden keskimääräinen vuotuinen kasvu Euroopan talousalueella, jollei tuotteen tai tuotteiden suhteellinen kysyntä ole voimakkaassa nousussa. Markkinoiden taantumaa katsotaan olevan täydellistä, jos kulutuksen keskimääräinen vuotuinen kasvu on viimeisten viiden vuoden aikana ollut negatiivinen.

⁽¹⁾ Tämä luku vastaa komission tiedonantoa 'Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille' (EYVL C 107, 7.4.1998, s. 7).

⁽²⁾ Nämä puitteet korvaavat EFTAn valvontaviranomaisen 19 päivänä tammikuuta 1994 hyväksymien ja antamien valtion tukea koskevien sääntöjen 21 jakson (tekstiili- ja vaatetus-teollisuudelle myönnettävä tuki), EYVL L 231, 3.9.1994).

⁽³⁾ Katso valtiontukea koskevien sääntöjen 16 jakso.

⁽⁴⁾ Katso valtiontukea koskevien sääntöjen 14 jakso.

⁽⁵⁾ Katso valtiontukea koskevien sääntöjen 15 jakso.

⁽⁶⁾ Aluetukea koskevien EFTAn valvontaviranomaisen sääntöjen mukainen työpaikkojen luomiseen myönnettävä alueellinen investointituki jää näiden puitteiden soveltamisalan ulkopuolelle.

⁽⁷⁾ Ilmoitusvelvollisuus koskee tietenkin myös yksittäisiä tukia koskevia aloitteita.

⁽⁸⁾ 15 miljoonaa ecua tekstiili- ja vaatetusalan hankkeissa.

⁽⁹⁾ 30 000 ecua tekstiili- ja vaatetusalan hankkeissa.

⁽¹⁰⁾ Jos investointi liittyy välituotteiden tuottamiseen, asian kannalta merkitykselliset markkinat voivat olla lopullisen tuotteen markkinat, jos suurinta osaa tuotannosta ei myydä avoimilla markkinoilla.

⁽¹¹⁾ Toimiala tai alatoimiala määritetään NACE-toimialaluokituksen jaottelun tarkimman mahdollisen rajauksen mukaisesti."

"LIITE XIII

SUURILLE INVESTOINTIHANKKEILLE MYÖNNETTÄVÄÄ ALUEELLISTA TUKEA KOSKEVIEN MONIALAISTEN PUITTEIDEN MUKAINEN ILMOITUSLOMAKKEEN MALLI

Johdanto

Tässä lomakkeessa eritellään ne tiedot, jotka EFTA-valtion on toimitettava ilmoittaessaan EFTAn valvontaviranomaiselle tukea saavalle alueelle sijoitettavasta investointihankkeesta, jota koskee ilmoitusvelvollisuus suurten investointihankkeiden alueellisesta tuesta annettujen monialaisten puitteiden mukaisesti.

EFTA-valtioiden on otettava huomioon seuraavat edellytykset:

- a) Kaikki tässä lomakkeessa pyydetty tiedot on ilmoitettava. Jos ilmoittaja kuitenkin vilpittömästi on sitä mieltä, ettei voi vastata johonkin kysymykseen tai voi vastata siihen vain osittain saatavilla olevien tietojen perusteella, on tästä ja siihen johtaneista syistä ilmoitettava.
- b) Jollei kaikkia osia ole täytetty kokonaisuudessaan tai jollei ole esitetty riittäviä syitä sille, miksi kysymyksiin on vastattu vain osittain, ilmoitus on puutteellinen ja katsotaan vastaanotetuksi vasta päivänä, jona kaikki tiedot on saatu.
- c) Alustavan arvioinnin helpottamiseksi EFTAn valvontaviranomainen voi pyytää EFTA-valtiota ja tuensaajaa toimittamaan kymmenen arkipäivän kuluessa tällä lomakkeella annettuja tietoja täydentäviä tietoja ja/tai selvityksiä, joiden sisällöstä EFTAn valvontaviranomainen voi järjestää teknisen kokouksen toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

Liiteasiakirjat

- a) Tukisopimuksen luonnos tai, jos ei ole saatavilla, jäljennös suunniteltua tukea koskevasta tarjouksesta. Jos tukisopimuksen luonnos ei ole saatavilla, kun ilmoitus tehdään, se on toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään silloin, kun se postitetaan tuensaajille.
- b) Jäljennökset tuensaajan viimeisimmästä toimintakertomuksesta ja tilinpäätösasiakirjoista ja, jos on kyse suuremmasta ryhmittymästä, jäljennökset tämän ryhmittymän viimeisimmästä toimintakertomuksesta ja tilinpäätösasiakirjoista.
- c) Luettelo ja lyhyt kuvaus tuensaajan laatimien tai tämän teettämien sellaisten muiden analyysien, kertomusten ja tutkimusten sisällöstä, joissa arvioidaan tai analysoidaan ehdotetun tuettavan investoinnin kilpailuolosuhteita, kilpailijoita (nykyiset ja mahdolliset) ja markkinaolosuhteita. Laatijan nimi ja asema on ilmoitettava jokaisesta luettelon kohdasta.

Ilmoitusmenettely

Ilmoitus on täytettävä EFTAn valvontaviranomaisen virallisella kielellä, joka on englanti, tai EFTA-valtion virallisella kielellä.

Liiteasiakirjat voidaan toimittaa niiden alkuperäisellä kielellä tai käännettynä englannin kielelle.

Pyydetty taloudelliset tiedot on annettava paikallisessa valuutassa tai euroina, ja samalla on ilmoitettava, mitä muuntokurssia on käytetty.

Ilmoitus lähetetään seuraavaan osoitteeseen:

EFTAn valvontaviranomainen
Rue de Trèves 74
B-1040 Bruxelles

Ilmoitukset voidaan myös tuoda edellä mainittuun osoitteeseen virka-aikana.

Salassapito

EFTA-valtioiden ja/tai tuensaajien olisi otettava huomioon, että kaikkia pyynnöstä luovutettuja tietoja voidaan käyttää asiaa koskevan päätöksen perusteena. Annettujen tietojen sellaiset osat, joita ei saa julkistaa tai paljastaa muulla tavoin, on varustettava merkinnällä liikesalaisuus. Myös on ilmoitettava syyt, miksi tietoa ei olisi paljastettava tai julkistettava. Jos arkaluonteisia tietoja kuitenkin tarvitaan päätöksen valmistelemiseksi, EFTAn valvontaviranomainen neuvotelee ensin arkaluonteisia tietoja sisältävän päätöksen osan julkaisemisesta EFTA-valtion ja/tai tuensaajan kanssa.

Valvonta jälkikäteen

EFTAn valvontaviranomainen on tietoinen, että osaa tässä ilmoituslomakkeessa pyydytyistä tiedoista ei voida antaa täsmällisesti etukäteen. EFTA-valtiota ja/tai kyseistä tuensaaajaa pyydetään esittämään mahdollisimman tarkka arvio ja perustelemaan antamansa tiedot. Tukea saanutta investointihanketta valvotaan jälkikäteen, jotta EFTAn valvontaviranomainen voi tarkistaa ilmoituksen yhteydessä annettujen tietojen oikeellisuuden.

1 OSA

EFTA-VALTIO

- 1.1 *Tiedot ilmoituksia tekevistä viranomaisista*
- 1.1.2 Ilmoituksia tekevän viranomaisen nimi ja osoite.
- 1.1.3 Lisätietoja antavan henkilön (tai henkilöiden) nimi, puhelinnumero, faksinumero, sähköpostiosoite ja asema.
- 1.2 *Tiedot yhteyshenkilöstä pysyvässä edustustossa*
- 1.2.1 Lisätietoja antavan henkilön nimi, puhelinnumero, faksinumero, sähköpostiosoite ja asema.

2 OSA

TUENSAAJA

- 2.1 *Hankkeeseen investoivan yhtiön (yhtiöiden) rakenne*
- 2.1.1 Tuensaaajan yksilöinti.
- 2.1.2 Jos tuensaaaja on eri oikeushenkilö kuin yritys, joka rahoittaa hanketta tai saa tukea, selvitys myös näistä eroista.
- 2.1.3 Ryhmittymän emoyhtiön, johon tuensaaaja kuuluu, yksilöinti, ryhmittymän rakenne ja emoyhtiön omistussuhteet.
- 2.2 *Yrityksestä tai yrityksistä, jotka investoivat hankkeeseen, seuraavat tiedot viimeiseltä kolmelta tilikaudelta:*
- 2.2.1 Maailmanlaajuinen liikevaihto, liikevaihto Euroopan talousalueella, liikevaihto kyseisessä EFTA-valtiossa.
- 2.2.2 Voitto verojen jälkeen ja kassavirta (konsolidoidusti laskettuna).
- 2.2.3 Työntekijöiden lukumäärä maailmanlaajuisesti, Euroopan talousalueella ja kyseisessä EFTA-valtiossa.
- 2.2.4 Myyntiä ja markkinaosuuksia koskeva erittely kyseisessä EFTA-valtiossa, muualla Euroopan talousalueella ja Euroopan talousalueen ulkopuolella.
- 2.3 *Jos investointi tehdään olemassa olevaan tuotantopaikkaan, seuraavat tiedot viimeiseltä kolmelta tilikaudelta*
- 2.3.1 Kokonaisliikevaihto.
- 2.3.2 Voitto verojen jälkeen ja kassavirta.
- 2.3.3 Työntekijöiden lukumäärä.
- 2.3.4 Myyntiä ja markkinaosuuksia koskeva erittely kyseisessä EFTA-valtiossa, muualla Euroopan talousalueella ja Euroopan talousalueen ulkopuolella.

3 OSA

JULKINEN TUKI

Jokaisesta ehdotetusta julkista tukea koskevasta toimenpiteestä seuraavat tiedot:

3.1 *Yksityiskohdat*

- 3.1.1 Järjestelmän nimi (ilmoitettava myös, jos kyseessä on tilapäistuki).
- 3.1.2 Oikeusperusta (laki tai asetus jne.).
- 3.1.3 Tukea myöntävä julkinen toimielin.
- 3.1.4 Jos oikeusperusta on EFTAn valvontaviranomaisen hyväksymä tukijärjestelmä, ilmoitakaa hyväksymispäivä ja valtiontukiasian viitenumero.

3.2 *Ehdotetun tuen muoto*

- 3.2.1 Onko ehdotettu tuki avustus, korkotuki, sosiaaliturvamaksujen alennus, verohelpotus, pääomaosakkuus, velkojen konvertointi tai poisto, edullinen laina, veronmaksun lykkäys, tai takausjärjestelyin katettu määrä jne.
- 3.2.2 Tuen maksamiselle asetetut edellytykset.

3.3 *Ehdotetun avustuksen määrä*

- 3.3.1 Tuen nimellisarvo ja sen brutto- ja nettoavustusekvivalentti.
- 3.3.2 Onko toimenpide yhtiöverotuksen (tai muun välittömän verotuksen) alaista? Jos osittain, missä laajuudessa.
- 3.3.3 Ehdotetun tuen täydellinen maksuaikataulu.

Julkisen tuen tukikokonaisuuden osalta seuraavat tiedot:

3.4 *Tukitoimenpiteiden kuvaus*

- 3.4.1 Kuuluuko tukikokonaisuuteen tukitoimenpiteitä, joita ei vielä ole tarkemmin määriteltä? Jos näin on, annettava lisätietoja.
- 3.4.2 Mitä edellä mainittuja toimenpiteitä ei katsota valtiontueksi? Perusteltava.

3.5 *Julkisen tuen kasautuminen*

- 3.5.1 Tukitoimenpiteiden yhteinen bruttoavustusekvivalentti (ennen veroja).
- 3.5.2 Tukitoimenpiteiden yhteinen nettoavustusekvivalentti (verojen jälkeen).

4 OSA

TUETTU HANKE

(Tässä osassa annettuja tietoja käytetään muun muassa määriteltäessä pääoman ja työvoiman arviointitekijän soveltamisen vaikutuksia.)

4.1 *Hankkeen sijainti*

- 4.1.1 Tarkka alue, kunta ja osoite.

4.2 *Hankkeen kesto*

- 4.2.1 Investointihankkeen aloituspäivämäärä ja investoinnin lopetuspäivämäärä.
- 4.2.2 Uuden tuotannon suunniteltu aloituspäivämäärä ja vuosi, jona tuotannon odotetaan olevan käynnissä kokonaan.

4.3 *Hankkeen kuvaus*

- 4.3.1 Hankkeen laatu: onko kyseessä uusi tuotantolaitos tai kapasiteetin laajentaminen taikka muu hanke.
- 4.3.2 Lyhyt yleisesitys hankkeesta.

4.4 *Hankkeen kustannusten erittely*

- 4.4.1 Hankkeen kestoaikana investoitavien ja poistettavien pääomamenojen kokonaismäärä.
- 4.4.2 Yksityiskohtainen selvitys hankkeeseen liittyvistä pääomamenoista ja muista menoista ⁽¹⁾, täytettävä seuraava taulukko:

	Kokonaiskustannukset				Tukikelpoiset kustannukset			
	Vuosi 1	Vuosi 2	Vuosi 3	jne.	Vuosi 1	Vuosi 2	Vuosi 3	jne.
Pääoma								
maa-alueet								
rakennukset								
laitteet, koneet								
työkalut								
aineeton omaisuus ⁽¹⁾								
muut (tarkennettava)								
Muut menot								
käyttöpääoman lisäys								
tutkimus ja kehitys								
käynnistysmenot								
muut (tarkennettava)								
Yhteensä								

⁽¹⁾ Suurten yritysten osalta tietyt aineettomien investointien erät voidaan sisällyttää hyväksyttäviin pääomakustannuksiin, kuitenkin enintään 25 % hyväksyttävien pääomakustannusten kokonaismäärästä (vrt. alueellisen tuen suuntaviivat, 25.4 jakso, 10–12 kohta).

4.5 *Hankkeen kokonaiskustannusten rahoitus*

4.5.1 Hankkeen kokonaiskustannusten rahoitusta koskevat tiedot, täytettävä seuraava taulukko:

	Määrä			
	Vuosi 1	Vuosi 2	Vuosi 3	jne.
Sisäiset resurssit				
Pääomaosakkuudet				
Lainat yksityisiltä luottolaitoksilta				
Lainat julkisilta luottolaitoksilta				
Julkinen tuki (kansallinen ja yhteisön tuki)				
Muut (tarkennettava)				
Yhteensä				

4.6 *Uudet työpaikat*

4.6.1 Luoko hanke uusia pysyviä työpaikkoja (kokopäivätyötä vastaavia)? Jos luo, luotavien työpaikkojen lukumäärä, niiden kesto ja kuvaus työpaikoista.

4.7 *Nykyisten työpaikkojen turvaaminen*

4.7.1 Turvaako hanke nykyisiä pysyviä työpaikkoja? Ilmoitettava myönteisessä tapauksessa turvattujen työpaikkojen lukumäärä ja kyseessä oleva ajanjakso sekä kuvaus turvattavista työpaikoista.

4.7.2 Yksityiskohtainen selvitys näiden pysyvien työpaikkojen turvaamiseksi järjestettävään uudelleenkoulutukseen keskimäärin käytettävistä tuntimääristä ja kustannuksista (harjoittelijoiden palkkoja lukuun ottamatta).

4.7.3 Selvitys siitä, miksi työpaikat ovat vaarassa, jollei hanketta toteuteta.

5 OSA

KAPASITEETTI JA MARKKINAT, JOITA TOIMENPIDE KOSKEE

(Tässä osassa annettuja tietoja sovelletaan määriteltäessä kilpailutekijää. Asian kannalta merkityksellisten markkinoiden sekä rakenteellisen ylikapasiteetin ja taantuvien markkinoiden määritelmät esitetään lisäyksessä.)

- 5.1 *Tuotteet, joihin suunniteltu banke kohdistuu*
- 5.1.1 Tuettavan tuotantolaitoksen tuotteet, kun investointi on saatettu loppuun (CN-numero) ja toimiala tai alatoimiala, johon tuotteet kuuluvat (NACE-numero).
- 5.1.2 Korvaavat tuotteet. Jos korvaavia tuotteita ei tuoteta samassa paikassa, ilmoitettava niiden tämänhetkinen tuotantopaikka.
- 5.1.3 Mitä muita tuotetta voidaan tuottaa samalla uudella tuotantokoneistolla vähäisin lisäkustannuksin tai kokonaan ilman lisäkustannuksia?
- 5.2 *Asian kannalta merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden kuvaus*
- 5.2.1 Asian kannalta merkitykselliset maantieteelliset markkinat, jos niiden alue ei ole Euroopan talousalue.
- 5.2.2 Miksi asian kannalta merkitykselliset maantieteelliset markkinat poikkeavat Euroopan talousalueesta?
- 5.3 *Kapasiteetti*
- 5.3.1 Määrälliset tiedot hankkeen vaikutuksista tuensajaan kokonaiskapasiteettiin Euroopan talousalueella (myös yhtymätasolla) jokaisen tuotteen osalta (yksikköinä vuodessa aloitusvuotta edeltävänä vuonna ja hankkeen päättyttyä).
- 5.3.2 Arvio kapasiteetin kokonaiskäyttöasteesta Euroopan talousalueella (tai merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla) kyseisillä toimialoilla tai alatoimialoilla viimeisten viiden vuoden ajalta. Mikä oli tuensajaan osuus tästä kapasiteetista tänä aikana ja mikä on ollut sen kapasiteetin käyttöaste asian kannalta merkityksellisellä toimialalla tai alatoimialalla?
- 5.4 *Tiedot markkinoista*
- 5.4.1 Jokaista viittä viimeistä tilikautta koskevat tiedot kyseisten tuotteiden kulutuksesta ⁽²⁾. Jos saatavilla on ulkopuolisten laatimia tilastotietoja, ne liitetään vastaukseen.
- 5.4.2 Jokaista kolmea seuraavaa tilikautta koskeva ennuste kyseisten tuotteiden todennäköisestä kulutuksesta. Jos saatavilla on ulkopuolisten laatimia tilastotietoja, ne liitetään vastaukseen.
- 5.4.3 Ovatko asian kannalta merkitykselliset markkinat taantumassa ja mistä syystä? Päinvastaisessa tapauksessa: miksi ne eivät ole taantumassa?
- 5.4.4 Markkinaosuuden arvoon perustuva arvio tuensajaan tai sen yhtymän markkinaosuudesta, johon tuensaja kuuluu hankkeen aloitusvuotta edeltävänä vuonna ja hankkeen päättyttyä.

6 OSA

ALUEELLINEN VAIKUTUS

(Tässä osassa annettuja tietoja sovelletaan laskettaessa alueellisen vaikutuksen arviointitekijää.)

- 6.1 *Tiedot tuensajaan ensisijaisten alibankkijoiden ja asiakkaiden keskuudessa luoduista työpaikoista*

- 6.1.1 Mikä seuraavasta kolmesta vaihtoehdosta kuvaa EFTA-valtion ja/tai tuensaajan mielestä parhaiten hankkeen luomien työpaikkojen työllistävää vaikutusta ensisijaisten alihankkijoiden ja asiakkaiden keskuudessa:
- i) Tuen avulla perustetun työpaikan välillinen työllistävä vaikutus on suuri (yli 100 %)
 - ii) Tuen avulla perustetun työpaikan välillinen työllistävä vaikutus on keskinkertainen (50–100 %)
 - iii) Tuen avulla perustetun työpaikan välillinen työllistävä vaikutus on vähäinen (alle 50 %).
- 6.1.2 Edelliseen kysymykseen annetun vastauksen perustelut.
- 6.1.3 Mahdollisimman täydellinen luettelo tuettavalla alueella ja/tai tuettavilla alueilla olevista ensisijaisista alihankkijoista, joita todennäköisesti käytetään uudessa tuotantotoiminnassa.
- 6.1.4 Mahdollisimman täydellinen luettelo tuettavalla alueella ja/tai tuettavilla alueilla olevista uuden tuotantotoiminnan todennäköisistä asiakkaista.

(¹) Investointimenot, jotka eivät ole poistettavissa investointihankkeen kestoaikana.

(²) Tuotanto, johon lisätään tuonti ja josta vähennetään vienti.”

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 1998.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Knut ALMESTAD

Puheenjohtaja

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 253, 11. lokakuuta 1993)

448 artiklan 2 kohdassa:

korvataan: ”Sen jäsenvaltion ...”

seuraavasti: ”2. Sen jäsenvaltion ...”;

liitteessä 49, ”II. Lähtötoimipaikan hyväksymismerkintä”:

korvataan ilmaisuihin: ”kattamaan passituksen, joka suoritetaan T1/T2F⁴, ...”

ilmaisulla: ”kattamaan passituksen, joka suoritetaan T1/T2/T2F⁴, ...”.
